

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

dinsdag
18-12-2001
14:15 uur

mardi
18-12-2001
14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen:</i>	<i>Commandes:</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel.: 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél.: 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax: 02/549 82 74</i>	<i>Fax: 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail: alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail: aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Regeling van de werkzaamheden	1
<i>Sprekers:</i> Guido Tastenhoye, Peter Vanhoutte, Francis Van den Eynde	

BEGROTINGEN	5
Ontwerp van Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 (1447/1 tot 6 en 1446/1)	5
- Ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 (1448/1 tot 38)	5
- Wetsontwerp houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2001 (1524/1 en 2)	5
<i>Algemene bespreking</i>	5
<i>Sprekers:</i> Jef Tavernier , rapporteur, Dirk Pieters, Jean-Jacques Viseur, Danny Pieters, Johan Vande Lanotte , vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie, Jef Tavernier, Daniel Bacquelaine , voorzitter van de PRL FDF MCC-fractie, Hagen Goyvaerts, Thierry Giet, Hugo Coveliers , voorzitter van de VLD-fractie, Yves Leterme , voorzitter van de CD&V-fractie, André Smets, Gérard Gobert, Guido Tastenhoye, Magda Aelvoet , minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, Trees Pieters	

BIJLAGE	69
----------------	-----------

MEDEDELINGEN	69
COMMISSIES	69
VERSLAGEN	69
REGERING	71
ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 2001	71
REKENHOF	71
OPMERKINGEN	71
BOEKEN VAN OPMERKINGEN	71

SOMMAIRE

Excusés	1
Ordre des travaux	1
<i>Orateurs:</i> Guido Tastenhoye, Peter Vanhoutte, Francis Van den Eynde	

BUDGETS	5
Projet de budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 2002 (1447/1 à 6 et 1446/1)	5
- Projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2002 (1448/1 à 38)	5
- Projet de loi contenant le deuxième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2001 (1524/1 et 2)	5
<i>Discussion générale</i>	5
<i>Orateurs:</i> Jef Tavernier , rapporteur, Dirk Pieters, Jean-Jacques Viseur, Danny Pieters, Johan Vande Lanotte , vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale, Jef Tavernier, Daniel Bacquelaine , président du groupe PRL FDF MCC, Hagen Goyvaerts, Thierry Giet, Hugo Coveliers , président du groupe VLD, Yves Leterme , président du groupe CD&V, André Smets, Gérard Gobert, Guido Tastenhoye, Magda Aelvoet , ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, Trees Pieters	

ANNEXE	69
---------------	-----------

COMMUNICATIONS	69
COMMISSIONS	69
RAPPORTS	69
GOUVERNEMENT	71
BUDGET GENERAL DES DEPENSES 2001	71
COUR DES COMPTES	71
OBSERVATIONS	71
CAHIERS D'OBSERVATIONS	71

PLENUMVERGADERING

van

DINSDAG 18 DECEMBER 2001

14:15 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MARDI 18 DÉCEMBRE 2001

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.17 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.17 heures par M. Herman De Croo, président.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.
Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

**Berichten van verhindering
Excusés**

François Bellot, Joos Wauters, wegens ziekte / pour raison de santé;
Bart Somers, ambtsplicht / devoirs de mandat
Arnold Van Aperen, wegens familieaangelegenheden/ pour raisons familiales;
Magda De Meyer, buitenslands / à l'étranger.
Georges Clerfayt, Raad van Europa / Conseil de l'Europe.

Voor de algemene bespreking van deze namiddag zijn de volgende sprekers ingeschreven: de heer Danny Pieters, de heer Alfons Borginon, de heer Hugo Coveliers, de heer Dirk Pieters, de heer Hagen Goyvaerts, de heer Guido Tastenhoye, monsieur Gérard Gobert, de heer Jef Tavernier, monsieur Daniel Bacquelaïne et monsieur Jean-Jacques Viseur.

**01 Regeling van de werkzaamheden
01 Ordre des travaux**

01.01 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, vorige donderdag 13 december 2001 heb ik nog een aantal amendementen ingediend op de begroting. Ik heb gemerkt dat die nog altijd niet aan de leden bezorgd zijn en ook nu niet op de tafels liggen.

01.01 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Les membres n'ont pas encore reçu mes amendements au budget, déposés jeudi dernier.

01.02 De voorzitter: Mijnheer Tastenhoye, dat klopt.

01.03 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil u vragen om die amendementen zo snel mogelijk ter beschikking te stellen van de leden. Enkele van die amendementen zijn toch nogal fundamenteel. Ik zou ze graag ook verdedigen. Hoe kan ik ze echter verdedigen als ze nog niet eens aan de leden bezorgd zijn?

01.03 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Je demande instamment que ce soit fait dans les plus brefs délais car je souhaite bien entendu défendre ces amendements.

01.04 De voorzitter: Mijnheer Tastenhoye, ik heb uw project van amendementen – als u die amendementen bedoelt – voor mij liggen op bladzijde 170. Het gaat over amendementen met betrekking tot de dotaties aan de koninklijke familie. Andere amendementen heb ik van u niet ontvangen. Ik weet dus niet of u nog andere amendementen hebt ingediend.

Over de genoemde amendementen heb ik geoordeeld dat de verantwoording niet paste. Ik heb uw amendementen dus niet ontvankelijk verklaard.

01.05 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, u hebt mijn amendementen niet ontvankelijk verklaard?

01.06 De voorzitter: Mijnheer Tastenhoye, ik kan de verantwoording van uw amendementen niet aanvaarden. Als u die verantwoording intrekt, kunt u die amendementen indienen.

01.07 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, dat klinkt nieuw. Volgens mij zorgt u daarmee voor een precedent.

01.08 De voorzitter: Mijnheer Tastenhoye, artikel 5 van het Reglement van de Kamer staat mij dat toe. Als u uw amendementen indient met een andere verantwoording, zal ik ze opnieuw bekijken.

01.09 Peter Vanhoutte (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, kan het wetsvoorstel over het vrijwillig in beschikbaarheid stellen van bepaalde militairen in dienst bij de Belgische krijgsmacht in de Bondsrepubliek Duitsland ook worden besproken?

01.10 De voorzitter: Mijnheer Vanhoutte, bedoelt u document nr. 1386/5? Wilt u dat document ook nog aanstaande donderdag ter stemming voorleggen?

01.11 Peter Vanhoutte (AGALEV-ECOLO): Ja, mijnheer de voorzitter.

01.12 De voorzitter: Zijn er zo nog andere voorstellen? Ik merk dat nu blijkbaar de parlementaire zak gauw wordt leeggemaakt voor het begin van het reces.

Mijnheer Vanhoutte, is uw genoemd voorstel zonder betwisting en eenparig goedgekeurd in de bevoegde commissie?

01.13 Peter Vanhoutte (AGALEV-ECOLO): Ja, mijnheer de

01.04 Le président: A la page 170, je vois des amendements signés de votre main qui concernent la dotation royale. Je les ai déclarés irrecevables sur la base de leur justification.

01.05 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Vous avez déclaré mes amendements irrecevables!

01.07 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Vous créez là un précédent.

01.08 Le président: Je ne fais qu'appliquer l'article 5 du Règlement. Il vous est loisible de justifier votre amendement autrement.

01.09 Peter Vanhoutte (AGALEV-ECOLO): Serait-il possible de traiter, avant la fin de cette semaine, la proposition de loi 1386/5 relative à la mise en disponibilité volontaire de certains militaires belges en service aux forces belges en Allemagne et de la mettre aux voix jeudi? Elle n'a posé aucun problème en commission.

voorzitter.

01.14 De voorzitter: Kunnen wij daarover een consensus bereiken? Ik zal het wetsvoorstel wellicht op de agenda van morgen zetten. Het gaat om het vrijwillig in disponibiliteit stellen van bepaalde militairen in dienst bij de Belgische krijgsmacht in de Bondsrepubliek Duitsland, document 1386/5. De verslaggever is de heer Goris. Ik kan dat voorstel pas morgen op de agenda zetten. Is iedereen het eens met die wijziging van de dagorde? (*Instemming*)

*La modification de l'ordre du jour est adoptée par assentiment.
De wijziging van de agenda wordt bij instemming aangenomen.*

01.15 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, over de regeling van de werkzaamheden wil ik twee punten zeggen.

Ten eerste, u beroept zich op artikel 5 van het Reglement van de Kamer voor de weigering van de amendementen van de heer Tastenhoye.

01.16 De voorzitter: Mijnheer Van den Eynde, ik heb gezegd dat ik de verantwoording heb geweigerd, niet de amendementen zelf.

01.17 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, laat mij uitspreken. Wat voor ons moeilijk is, is dat wij dat nu pas vernemen.

01.18 De voorzitter: Ik heb ze ook laat ontvangen.

01.19 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, u zult begrijpen dat wij ons het recht voorbehouden ze opnieuw in te dienen. We zullen desnoods een minder genereuze verantwoording schrijven.

01.20 De voorzitter: U hebt mij begrepen.

01.21 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik heb nog een tweede opmerking. Ik kom net uit de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen waar een wetsontwerp behandeld werd betreffende de instemming met het besluit van 29 september van de Raad van de Europese Unie met betrekking tot het stelsel van de eigen middelen van de Europese gemeenschappen. Dat is niet echt onbelangrijk. Naar verluidt hebt u de toestemming gegeven omdat dit urgent was. Ik heb daar geen probleem mee. Ik wens echter in de plenaire vergadering te onderstrepen dat ik daar moest protesteren omdat de meerderheid niet in aantal was. Ik moest een stemming vragen om het quorum te laten nagaan. Uiteindelijk bereikte men dat toch. Ten tweede, het is veel erger dat deze zaak is besproken en goedgekeurd in afwezigheid van de regering. De regering werd vertegenwoordigd door de adjunct-kabinetschef van Buitenlandse Zaken. Naar mijn mening kan men dit geen ernstig werk meer noemen. Dat kan niet. Een adjunct-kabinetschef kan in theorie zelfs het woord niet nemen in een commissie en draagt geen politieke verantwoordelijkheid. Als het gaat om wetsontwerpen, is de minste vereiste wel dat de regering aanwezig is. Als de minister van Buitenlandse Zaken niet aanwezig kan zijn, zijn er twee staatssecretarissen die verbonden zijn aan dit departement. Als zij

01.14 Le président: Y a-t-il des objections? (*Non*)

01.15 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Le président refuse les amendements Tastenhoye en se fondant sur l'article 5 du Règlement. Nous allons adapter notre justification et redéposer ces amendements.

01.21 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Un projet prétendument urgent a été examiné et adopté en commission des Relations extérieures alors que le ministre n'était représenté que par son chef de cabinet adjoint. C'est inadmissible. Un membre du gouvernement doit être présent. Le président, M. Chevalier, doit absolument y veiller.

ook niet aanwezig kunnen zijn, kunnen zij zich laten vervangen door een andere minister. Ik wil er nu reeds op wijzen dat het niet door de beugel kan dat de heer Chevalier – ik noem een kat een kat en een parlamentslid een parlamentslid – zijn commissie laat functioneren en wetsontwerpen laat goedkeuren zonder dat de regering erbij aanwezig is. Binnenkort stuurt men ons in de commissie een derde klerk van een of ander departement en zegt men dat de regering vertegenwoordigd is en dat de commissie ermee akkoord gaat. Ik moet een beroep doen op u als voorzitter van het Parlement om op dat vlak orde op zaken te stellen.

01.22 De voorzitter: Mijnheer Van den Eynde, ik neem aan dat mijn antwoord u tevreden zal stellen. Ik ben gedurende vier jaar in de Senaat voorzitter geweest van de commissie voor de Buitenlandse Zaken. Ik ben nooit aan een debat begonnen in afwezigheid van een lid van de regering. Ik begrijp dat men het moeilijk heeft bij Buitenlandse Zaken. Men moet afspraken maken. Als er echter een belangrijk wetsontwerp aan de agenda staat, moet de commissie ermee akkoord gaan dat iemand anders uitleg komt verschaffen. Gewoonlijk worden deze zaken bij consensus geregeld.

01.23 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil de vergadering niet ophouden maar als u het mij toestaat, wil ik hier nog heel even op inpikken. Ik kan deze redenering volgen als er iemand van de rede komt, om het even wie. Dit is echter moeilijk aanvaardbaar. Ten tweede, wil ik er uw aandacht op vestigen dat dit wetsontwerp bij mijn weten donderdag moet worden goedgekeurd. Dat kan volgens mij niet.

01.24 De voorzitter: Ik ben hier totnogtoe niet door gevat. Qui vivra, verra.

01.25 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik moet erop aandringen dat dit opnieuw in de commissie zou worden behandeld.

01.26 De voorzitter: Dat zullen we op het gepaste moment zeggen. Ik heb u mijn standpunt door mij eigen houding in de Senaat duidelijk gemaakt.

01.27 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Bedankt.

01.28 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, u hebt daarnet gezegd dat u de verantwoording van mijn amendement waarmee ik kerstcadeautjes wil kopen voor de prinsjes en prinsesjes, hebt verworpen. Wij zullen dit amendement straks opnieuw indienen.

01.29 De voorzitter: Dat is geen probleem. Ik heb niets tegen de inhoud van het amendement maar ik meen dat u mij begrepen hebt.

01.22 Le président: Lorsque je présidais la commission des Relations extérieures du Sénat, j'ai toujours exigé la présence d'un ministre.

01.23 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Un membre du gouvernement doit donc être présent. Il est question de mettre ce projet de loi aux voix dès jeudi prochain.

01.25 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Je demande au président de faire le nécessaire pour le renvoyer en commission, afin qu'il puisse y être examiné dans des circonstances appropriées.

01.28 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Le président rejette mon amendement concernant l'achat de cadeaux de Noël pour les princes et les princesses. Je le représenterai tout à l'heure avec une autre justification.

01.29 Le président: Je n'ai rien contre les textes proprement dits. Vous m'avez compris.

01.30 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, wij zullen de verantwoording aanpassen. Daarnaast waren er nog 4 amendementen ingediend.

01.30 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): J'avais par ailleurs présenté quatre autres amendements, dont trois jeudi dernier et le quatrième hier matin.

01.31 De voorzitter: Ik heb die niet.

01.31 Le président: Je ne les ai pas.

01.32 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Ik heb 3 van die amendementen vorige week donderdag ingediend en het vierde amendement heb ik gisterenochtend ingediend. Die amendementen zijn blijkbaar nergens te bespeuren.

01.33 De voorzitter: Die amendementen zullen worden uitgedeeld, het is een kwestie van nummering.

Begrotingen

Budgets

02 Ontwerp van Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 (1447/1 tot 6 en 1446/1)

- Ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 (1448/1 tot 38)

- Wetsontwerp houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2001 (1524/1 en 2)

02 Projet de budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 2002 (1447/1 à 6 et 1446/1)

- Projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2002 (1448/1 à 38)

- Projet de loi contenant le deuxième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2001 (1524/1 et 2)

Algemene bespreking

Discussion générale

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

02.01 Jef Tavernier, rapporteur: Mijnheer de voorzitter, het is duidelijk dat niet de rapporteur, maar wel het verslag belangrijk is. Ik wil heel beknopt de onderwerpen overlopen die ter sprake zijn gekomen tijdens de bespreking van zowel de rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2002, het ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 als het wetsontwerp houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2001.

De bespreking in commissie begon met wat ik de traditionele uiteenzettingen van zowel de minister van Begroting als de minister van Financiën zou durven noemen. Beiden hebben het macro-economisch kader geschetst waarin de begroting 2002 moet worden bekeken. De minister van Begroting behandelde dit uiteraard wat ruimer en beklemtoonde de uitgangspunten, terwijl de minister van Financiën iets meer aandacht had voor de ontvangsten.

In de algemene bespreking kwamen slechts 9 leden aan het woord: de heren Pieters, Viseur, Goyvaerts, Chabot, Van Campenhout, Desimpel, Borginon, Gobert en ikzelf. De meest omvangrijke uiteenzetting werd gehouden door de heer Pieters die de zaak in een historisch perspectief plaatste. Hij had het over de evoluties vanuit het

02.01 Jef Tavernier, rapporteur: L'examen en commission a commencé par l'exposé des ministres du Budget et des Finances, qui ont esquissé le contexte macro-économique. Neuf membres seulement sont intervenus dans la discussion. M. Pieters a évoqué le cadre historique et les prévisions de croissance imprudentes retenues lors de la confection du budget de 2002. Il a ensuite posé des questions sur la vente des entreprises publiques. Les questions des autres membres ont porté sur les prévisions économiques dont ils craignent qu'elles manquent de prudence. Seul M. Chabot s'est montré quelque peu plus optimiste, estimant que la croissance

verleden, de intrestlasten en uiteraard over het volgens hem onorthodox budgettair beleid van de jongste jaren. Daarbij gaf hij de nodige commentaar op de begroting 2001 en had hij het onder andere ook over de onvoorzichtige groeiprognozes die door de regering werden gehanteerd bij het opstellen van de begroting 2002.

Meer specifiek stelde hij ook een aantal vragen over de verkoop van overheidsgebouwen en over de financieringsmechanismen van het Gewestelijk ExpressNet. De heer Viseur stelde vragen inzake de correctheid en accuraatheid van de schattingen van de economische groei. Hij had het ook over de hervorming van de vennootschapsbelasting en nog over het Zilverfonds. Dezelfde thema's, zij het met eigen klemtonen en een eigen benadering, werden zowat herhaald en hernomen door andere sprekers. Telkens rezen dus vragen rond de economische prognoses, waarbij de meeste leden zich voor de toekomst voorzichtig opstelden. Zij dachten dat wij toch wel voorzichtig moesten zijn met de uitgaven. De enige die misschien niet uit de band sprong maar toch wel een andere toon zette, was de heer Chabot. Hij hoopte of ging ervan uit dat de economische toestand en groei in 2002 misschien wel beter zouden kunnen zijn dan de 1,3% die door de regering werd vooropgesteld. Hij verheugde zich reeds op wat hij leuke verrassingen noemde.

Andere thema's die ter sprake kwamen waren onder andere de doorgevoerde politiehervorming. Daarbij stelde de heer Van Campenhout vast dat dit in de grootste stad van Vlaanderen eigenlijk geen echte meerkosten voor de Antwerpse inwoners zou betekenen. Hij dacht dat de belastingverlaging die op federaal niveau zou worden doorgevoerd, ook ten volle zou doorstromen naar de inwoners van die belangrijke stad. De heer Desimpel had het meer specifiek over de vennootschapsbelasting en de hervorming die in het vooruitzicht werd gesteld. Hij pleitte voor vrijstelling van de gereserveerde winsten. Ook heel specifiek had de heer Borginon het over de weerslag van het Lambermont-akkoord op de federale overheid en de dotaties aan gewesten en gemeenschappen. Hij stelde nogal wat vragen ter verduidelijking aan de minister van Begroting. De heer Gobert had het verder over de vernieuwde begrotingsstructuur, vooral in verband met kredieten die werden opgenomen voor de federale overheidsdiensten.

Uiteraard volgde op al die uiteenzettingen een uitvoerig antwoord, hoofdzakelijk van de minister van Begroting. Hij gaf een aantal antwoorden op de opmerkingen van het Rekenhof, ging de discussie aan over de onzekere economische toestand en discussieerde over de langetermijnevolutie van de begroting van de uitgaven. Ook had hij het over de inflatie en gaf hij verduidelijking over op het eerste gezicht tegenstrijdige cijfers die door hem op verschillende momenten werden gegeven. Verder werd er nog gesproken over het Zilverfonds, over de problematiek van Sabena, over de verkoop van overheidsgebouwen en over de vertraging bij de uitvoering van de staats-hervorming.

Naast de algemene bespreking van de begroting waren er natuurlijk nog de specifieke besprekingen van de diverse departementen. In de commissie voor de Financiën kwam meer bepaald de sectie over financiën en over de rijksschuld ter sprake. Daarbij werd gesteld dat de schuldratio inderdaad lichtjes hoger ligt dan in het scenario uit het stabiliteitsprogramma 2001-2005.

Meer uitvoerig werd ingegaan op de problematiek van de aanpassing

pourrait être supérieure à la prévision de 1,3 pour cent du gouvernement. M. Desimpel a évoqué l'impôt des sociétés.

M. Borginon a attiré l'attention sur les incidences de l'accord du Lambermont et a réclamé des éclaircissements au ministre du Budget. Un membre a ensuite demandé des précisions sur la structure du budget. Le ministre du Budget a conclu par une réponse détaillée à toutes ces questions.

Outre l'examen général du budget, les différents départements ont été abordés. La commission des Finances a examiné la dette publique. Elle a constaté que le ratio de la dette était supérieur aux prévisions du programme de stabilité 2001-2005. Elle a traité de l'aménagement des tableaux en matière de précompte professionnel. Elle a également traité de la réforme fiscale de 2002 et de ses perspectives à long terme. Elle a ensuite porté son attention sur la réforme de l'impôt des sociétés.

Dans le cadre de la deuxième adaptation du budget des dépenses générales de 2001, nous avons entendu un exposé sur la croissance économique de l'année 2001, qui fut décevante.

Aucune question supplémentaire n'a été posée en commission des Finances concernant les rapports sur les budgets des autres commissions. La discussion a donc rapidement pu être clôturée.

Le budget des voies et moyens 2002 a été adopté par 8 voix contre 4. Le budget général des dépenses 2002 a été approuvé par 8 voix contre 3. Le projet de loi portant le deuxième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2001 a été approuvé par 8 voix et 3 abstentions.

van de tabellen van de bedrijfsvoorheffing. Bij de invoering daarvan werd dieper ingegaan op de belastingshervorming 2002 en uiteraard ook op de langetermijnperspectieven. De belastingshervorming stopt immers niet in het jaar 2002, mijnheer Leterme, maar loopt over verschillende legislaturen. Dit kwam, naast de hervorming van de vennootschapbelasting, ter sprake.

Bij de discussie over de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het jaar 2001 hadden wij nog een bijkomende uiteenzetting over de economische groei in het jaar 2001 met als gevolg daarvan de tegenvallende ontvangsten van de BTW en de voorafbetaling, de stijging van de uitgaven voor het RIZIV en het vroeger dan oorspronkelijk verwachte overschrijden van de spilindex.

Daarna ontvingen wij in de commissie voor de Financiën de verslagen van de verschillende commissies over de bespreking van hun eigen begrotingsonderdelen. In de commissie voor de Financiën werden daarover geen bijkomende vragen gesteld, zodat de bespreking vrij snel was afgerond.

De rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 werd goedgekeurd met 8 stemmen voor en 4 stemmen tegen. De algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 werd goedgekeurd met 8 stemmen voor en 3 stemmen tegen.

Ik moet daarbij wel opmerken dat in de tabellen een technische fout is geslopen: op een bepaald moment werd namelijk een amendement aanvaard voor de vermindering van onder andere de dotatie voor de Kamer. Er wordt echter gesproken over een verlaging tot 90.522 euro. Het moet duidelijk zijn dat het hier een verlaging tot 90.522.000 euro betreft. Wij kunnen deze Kamer uiteraard niet de nodige kredieten onthouden. Vandaar deze technische correctie.

Het wetsontwerp houdende de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2001 werd goedgekeurd met 8 stemmen voor en 3 onthoudingen.

02.02 Dirk Pieters (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik dank de rapporteur voor zowel zijn mondelinge toelichting als zijn uitstekend schriftelijk verslag. Verder dank ik ook de diensten van de Kamer voor hun uitmuntend werk.

Tijdens deze algemene bespreking zal ik hoofdzakelijk ingaan op de krachtlijnen van het budgettair beleid, terwijl de andere collega's van mijn fractie in de loop van de volgende dagen zullen interveniëren inzake de sociaal economische toestand en de departementale begrotingen en beleidsnota's.

Het uitgangspunt van mijn betoog is de wijze waarop eerste minister Verhofstadt over de begroting spreekt, in die zin dat hij de neiging heeft zich triomfalistisch uit te spreken over de historische begrotingsresultaten wanneer hij een analyse maakt van de begrotingsjaren 2000 en 2001 en vooruitblijkt naar het budgettair jaar 2002. Vorige zondag nog, zei hij in een televisie-uitzending dat het zich nog nooit had voorgedaan dat een regering drie jaar na elkaar de begroting helemaal in orde houdt en uiteraard voegde hij het adjectief historisch eraan toe. Men rekent erop om voor 2000, 2001 en 2002 een begrotingsevenwicht te realiseren.

02.02 Dirk Pieters (CD&V): Le premier ministre, M. Verhofstadt, s'exprime constamment en propos triomphalistes sur les équilibres budgétaires 2000, 2001 et 2002. Il donne ainsi l'impression de respecter une orthodoxie budgétaire mais cette impression est fautive car il reste muet sur la nécessité de poursuivre le démantèlement de la dette. Si l'équilibre budgétaire est atteint l'année prochaine, il ne s'agira nullement d'un événement historique mais bien d'une réduction laxiste de l'excédent initialement prévu.

Sous ce gouvernement, le solde primaire recule chaque année de 0,4% du PIB alors que sous le

Door te focussen op het begrotingsevenwicht schept de premier het beeld – daarin is hij zeer goed – alsof een orthodox begrotingsbeleid wordt gevoerd, daarbij inspelend op het vermoeden van de bevolking dat de financiën wel goed zullen zijn beheerd wanneer de uitgaven de ontvangsten niet overtreffen. Alsof de tering naar de nering wordt gezet.

Alzo ontloopt de eerste minister het ware begrotingsdebat en camoufleert hij waarover het ten gronde moet gaan, met name het noodzakelijk aan te houden tempo van de verdere schuldafbouw. Dat is het essentieel probleem. Dit tempo wordt tegenwoordig in België niet meer aangehouden. De begrotingsdoelstellingen van het stabiliteitspact worden verlaten, de lat wordt lager gelegd – alzo kan men er gemakkelijker over – en de schuldafbouw wordt vertraagd.

Het is geenszins zeker of het begrotingsevenwicht in 2001 en 2002 zal worden behaald, maar zelfs al mocht het worden bereikt, dan kan nog niet worden gezegd dat dit een historische realisatie is. Integendeel, het bereiken van een begrotingsevenwicht is veeleer het resultaat van een lakser begrotingsbeleid, aangezien de doelstellingen van het stabiliteitspact 2001-2005 en de doelstellingen conform de aanbevelingen van de Hoge Raad voor Financiën ambitieuzer waren en in een overschot voorzagen.

Het historisch karakter van de regering Verhofstadt-Vande Lanotte inzake de begrotingen is precies dat er zich een trendbreuk voordoet ten opzichte van de regering Dehaene-Van Rompuy in de zin dat de schuldafbouw tegen een trager tempo verloopt.

Ik zal aantonen dat tussen 1999 en 2003 het primair saldo – het begrotingsresultaat exclusief de rentelasten en gezuiverd van de conjunctuureffecten – jaarlijks met 0,4 van het BBP verslechtert, terwijl het tussen 1993 en 1999 jaarlijks met 0,8% van het BBP verbeterde. De woorden historische trendbreuk zijn aldus effectief op hun plaats.

Bovendien wordt het macro-economisch begrotingsbeleid niet efficiënt gevoerd. Tijdens de hoogconjunctuur van 1999 tot midden-2001, werden veeleer expansieve impulsen gegeven, terwijl deze begrotingscontrole vanaf begin 2002 noodgedwongen aanleiding zal geven tot bijstellingen terwijl de reële groei naar stagnatie neigt. Met andere woorden, het begrotingsbeleid is veeleer procyclisch dan anticyclisch en wellicht is dat de reden waarom het IMF, vanuit een macro-economische redenering, de lakse begrotingsdoelstellingen voor 2002 nog kan aanvaarden.

Velen vragen zich wellicht af hoe een begrotingsbeleid laks kan worden genoemd, wanneer de uitgaven de ontvangsten niet overtreffen.

De regering speelt daarop in en ook in de contacten met de burger is de kwestie niet gemakkelijk uit te leggen. Nochtans is het antwoord niet zo moeilijk. Als de daling van de rentelasten niet wordt gebruikt om het begrotingsresultaat te verbeteren, maar wel om de stijging van de andere, primaire uitgaven mogelijk te maken, dan kan het begrotingsresultaat ongewijzigd blijven. Dit ongewijzigd resultaat verbergt wel dat het niet-rentelastendeficit of primair saldo is

gouvernement Dehaene, le solde primaire affichait chaque année une amélioration de 0,8%. Voilà le véritable événement historique!

Du point de vue macro-économique, la politique budgétaire du gouvernement est particulièrement inefficace dans la mesure où elle ne tient pas correctement compte de l'évolution conjoncturelle. Il est fait un usage à courte vue de la baisse de la charge d'intérêts pour faire face à l'augmentation des dépenses primaires.

Je pensais que tous les experts en droit budgétaire étaient convaincus depuis longtemps de la nécessité de démanteler rapidement la dette de l'Etat. En 2000, la Belgique avait toujours une dette de 111 % de son PIB (contre 70 en moyenne % dans la zone euro), ce qui a engendré des charges d'intérêts de 6,6 % du PIB (contre 3,9 % dans l'UE). C'est la raison pour laquelle la Belgique a un taux relativement élevé de prélèvements publics (49 % du PIB) et des dépenses primaires peu élevées (41,8 % du PIB).

Les Belges paient plus d'impôts alors que les pouvoirs publics dépensent moins. En se concentrant sur le démantèlement de la dette, on dégage des marges qui autorisent à réduire la pression fiscale et à accroître les dépenses et qui permettent aussi de pallier plus facilement le vieillissement de la population car, entre 2000 et 2030, le nombre de pensionnés augmentera de 40%. Le coût budgétaire de ce vieillissement augmentera de 3,4 % du PIB entre 2010 et 2030. Le fonds de vieillissement ne pourra procéder à des dépenses qu'à partir de 2010 et pour autant que le ratio de la dette reste inférieur à 60 %. Selon le pacte de stabilité 2002-2005, ce résultat ne sera pas atteint avant 2012-2013. Le ministre partage-t-il cette analyse?

verslechterd. Dat is nu gebeurd.

Collega's, alles staat of valt met de overtuiging van de noodzaak de overheidsschuld snel af te bouwen. Ik ga hier kort op in. De grootheid van de interestlasten op de overheidsschuld heeft twee determinanten: het peil van de overheidsschuld en de rente die daarop impliciet wordt betaald. In België liggen de interestlasten zeer hoog. Ze vertegenwoordigden eind 2000 6,6% van het BBP tegen 3,9% als gemiddelde voor de Eurozone. Dit is vrijwel uitsluitend het gevolg van de hoogte van de overheidsschuld, die eind 2000 volgens de Europese Commissie uitkwam op 111,2% van het BBP, terwijl het gemiddelde voor de Eurozone 70% bedroeg. De gemiddelde rente ligt bij ons slechts een tikkeltje hoger dan in de andere landen van de Eurozone. Daaraan ligt het dus niet.

Door het hoge peil van de overheidsschuld vallen de interestlasten in België zeer hoog uit. Deze interestlasten oefenen een opwaartse druk uit op de overheidsheffingen – de belastingen – en een neerwaartse druk op de primaire uitgaven. Als wij België vergelijken met de andere landen van de Eurozone, stellen wij vast dat de overheidsheffing in België relatief hoog uitvalt. We spreken over 49% van het BBP tegenover 47,5% in de zeven meest ontwikkelde landen van de Eurozone. De primaire uitgaven komen, met 41,8% van het BBP tegenover 44,6% voor de zeven meest ontwikkelde landen in de Eurozone, op een lager niveau uit. De Belgen betalen dus aanzienlijk meer belastingen, terwijl de overheid – afgezien van de rentelasten – minder uitgeeft. Het hoge niveau van onze overheidsschuld leidt ertoe dat men minder kan uitgeven en meer belastingen moet heffen. Met andere woorden, focussen op schuldafbouw en orthodoxie creëert de marges om de belastingdruk te verlagen en de uitgaven, inclusief de broodnodige investeringen in het economisch potentieel, te verhogen. Als wij de overheidsinvesteringen van België vergelijken met de andere landen in de Eurozone, moeten wij immers ook op dat vlak veeleer lage cijfers vaststellen.

Bovendien moeten op termijn de kosten van de vergrijzing worden opgevangen. De budgettaire uitdaging, veroorzaakt door de extra kosten die de vergrijzing vanaf 2010 met zich zal brengen, is enorm. De cijfers zijn even indrukwekkend als afschrikwekkend. Tussen 2010 en 2030 zal door de combinatie van de babyboom van destijds en de langere levensduur het aantal gepensioneerden toenemen met maar liefst 800.000 eenheden. Tussen 2000 en 2030 zal het aantal gepensioneerden in de private en openbare sector samen met 40% toenemen. Volgens het planbureau zal het percentage van de pensioenen in het BBP tussen 2010 en 2030 met 2,9% toenemen. De totale budgettaire kosten van de vergrijzing, de pensioenen inbegrepen, zullen in dezelfde tijdspanne stijgen met 3,4% van het BBP.

In de Zilverfonds-wet, meer bepaald het artikel 30, wordt uitdrukkelijk bepaald dat het fonds alleen uitgaven kan verrichten vanaf 2010, op voorwaarde dat de schuldratio beneden de 60% ligt. Maar in de aangepaste beleidsstrategie, waartoe de regering zich in het nieuwe stabiliteitspact 2002-2005 verbindt, wordt dit pas in 2012-2013 bereikt. Wie daaraan twijfelt, moet de grafiek op bladzijde 23 van het stabiliteitsprogramma 2002-2005 maar eens raadplegen. In haar eigen documenten erkent de regering dus reeds dat de schuld a ratio van 60% slechts met twee tot drie jaar vertraging zal worden bereikt.

Gouverner, c'est prévoir. Le démantèlement de la dette en constitue un élément essentiel. Le gouvernement actuel réduit l'incidence positive des efforts déployés par les gouvernements précédents. En effet, sa politique consiste à baisser les impôts et à augmenter les dépenses, ce qui hypothéquera les marges futures.

Le pacte de croissance et de stabilité 2001-2005 prévoit un ratio de la dette de 101,4% en 2002. Mais dans le budget 2002, ce paramètre est ramené à 103,7%. Et selon nos estimations, nous n'atteindrons qu'un ratio de 105,7 %.

En 1999, le solde primaire s'élevait à 6,5% du PIB et, en 2002, il a chuté à 5,5%. La baisse des charges d'intérêt a donc été compensée par une baisse du solde primaire.

Dans le budget 2001, on a enregistré une baisse des prestations de 40 milliards de francs par rapport au pacte de stabilité. Dans le budget 2002, cette somme se monte déjà à 50 milliards de francs. L'alimentation du fonds de vieillissement n'a pas encore été fixée pour 2002. On ne voit pas clairement d'où doivent venir les crédits destinés au fonds.

Le ministre du Budget a admis qu'il y a eu de nombreux glissements qui ont pour effet d'améliorer artificiellement les dépenses visibles en 2001 et 2002 alors que les dépenses invisibles apparaîtront dans les budgets ultérieurs.

Lorsque ce budget aura été adopté, le ministre devra pour ainsi dire s'atteler à la confection d'un nouveau budget pour 2002 qui devra déjà être traduit lors du contrôle budgétaire du mois de janvier 2002. Nous sommes donc appelés à nous prononcer aujourd'hui sur un simulacre de budget d'ores et déjà obsolète.

De vorige regeringen stelden een snelle schuldafbouw voorop om de op ons afkomende vergrijzing op te vangen en de marges te creëren voor lagere belastingen in de toekomst. Dat was een duidelijke beleidskeuze. Deze regering zwakte die ambitie af. Ik herinner me hoe men bij de installatie van de regering het beeld schetste dat vroeger alleen werd gesaneerd om te saneren, blind vanuit een orthodoxie om normen te halen – van 3%, 0% – maar zonder visie, zonder beleid. Nu was het ogenblik aangebroken waarop een beleid zou worden gevoerd. Er zouden marges zijn voor belastingverlagingen, voor uitgavenverhogingen. Men heeft de ambities afgezwakt om zegge wat ruimte te hebben voor een nieuw beleid: de belastingen verlagen, de uitgaven verhogen. Hierdoor wordt en werd op de marges voor later ingeteerd. De essentie van goed besturen is nochtans vooruitzien.

Vergeef me dat ik op dit punt blijf hameren. België behoort samen met Italië en Griekenland tot de landen met een overheidsschuld van meer dan 100%; in de eurozone bedraagt het gemiddelde 70%. Indien wij nu het gemiddelde van de eurozone reeds zouden hebben bereikt, indien onze schuld 70% zou zijn, dan zou dit betekenen dat wij jaarlijks niet minder dan 300 miljard minder interestlasten zouden moeten betalen. Wie in deze context eraan twijfelt dat schuldafbouw essentieel is en de absolute prioriteit moet zijn en blijven, kan ik niet volgen.

Collega's, ik wens u tijdens deze algemene bespreking niet te overdonderen met gedetailleerd cijfermateriaal. Ik verwijs daarvoor naar het verslag, waarin effectief met gedetailleerd en veelvuldig cijfermateriaal onze stelling werd onderbouwd. Vandaag laat ik echter het bewijsmateriaal achterwege; het bevindt zich in het verlag, alsook in een bijlage die ik aan de tekst toevoeg.

Toch wens ik enkele harde feiten naar voren brengen. Ten eerste, in het groei- en stabiliteitspact 2001-2005, wordt voor 2002 een overheidsschuldratio vooropgesteld van 101,4%. In de begroting 2002 is de doelstelling verlaagd tot 103,7%. Volgens onze raming zal slechts een ratio van 105,7% worden gehaald, behoudens de correcties die zullen moeten gebeuren in de begrotingscontrole. Uiteraard zal dat – wij hopen dat althans – een beter cijfer opleveren.

Er bestaat dus geen twijfel over dat in de begroting 2002, de cijfers van de regering zelf, wordt afgestapt van het groei- en stabiliteitspact 2001-2005. Trouwens het nieuwe stabiliteitsplan 2002-2005 illustreert ook voor 2002 dezelfde beweging naar het lager leggen van de lat.

Het primair saldo, het budget exclusief rentelasten, bedroeg in 1999, 6,5% van het bruto binnenlands product. Terzake verwijs ik naar bladzijde 281 van de Algemene Toelichting. Dit is in 2002 gedaald tot een getal dat we niet als dusdanig in de Algemene Toelichting terugvinden. Op bladzijde 69 wordt wel 6% vermeld, maar toen was men nog in de veronderstelling dat aan het stabiliteitspact werd vastgehouden.

Mijnheer de voorzitter, op pagina 69 vinden wij het cijfer terug van 6%. Het werd berekend in de veronderstelling dat er werd vastgehouden aan het stabiliteitspact, met dus een te verwachten vorderingensaldo van 0,3%. Volgens onze berekeningen bedraagt het primair saldo in

La détérioration du solde primaire entre 1999 et 2002 est apparue au cours d'une période de haute conjoncture économique. Les soldes corrigés des variations conjoncturelles permettent de comparer la politique actuelle à celle des deux dernières décennies. Les soldes primaires ainsi corrigés, c'est-à-dire les recettes totales réduites des dépenses hors charges d'intérêts, sont les plus indiqués pour procéder à cette comparaison. Au cours de la période 1982-1987, période de redressement socio-économique, le solde corrigé s'est bonifié en moyenne de quelque 1,9 pour cent du PIB. Cette période était caractérisée par une politique d'orthodoxie budgétaire. La période 1988-1992 a été celle du *statu quo*. Au cours des années 1993-1998 des efforts d'assainissement budgétaire ont été déployés sur la base des critères de Maastricht. Le solde primaire corrigé s'est alors amélioré de 0,8 pour cent du PIB en moyenne.

Lorsque M. Verhofstadt a pris les commandes en 1999, un changement de cap s'est opéré dans la politique budgétaire. En moyenne, on a observé chaque année une détérioration de 0,4 pour cent du PIB. L'avantage généré par la diminution des charges d'intérêt a été complètement englouti. De même, le solde primaire a régressé chaque année et devrait même passer sous la barre des 6 pour cent censés garantir une diminution rapide de la dette publique au niveau des 60 pour cent. Les budgets du gouvernement Verhofstadt sont les plus mauvais depuis vingt ans.

Le changement de tendance de la coalition arc-en-ciel risque de nous coûter cher si nous ne réagissons pas. Le contrôle budgétaire offre une première occasion de redresser la barre et de limiter les

2002 echter 5,5%, wat neerkomt op een verslechtering van 1% tussen 1999 en 2002. Dat leidt niet tot een slechter begrotingsresultaat, omdat de rentelasten dalen van 7,1% in 1999 naar 6,1% in 2002. Die cijfers zijn terug te vinden in de Algemene Toelichting voor 1999 op pagina 277 en voor 2002 op pagina 276. De daling van de rentelasten werd, met andere woorden, gecompenseerd door een daling van het primair saldo. De regering heeft de daling van de rentelasten gebruikt om minder te ontvangen en/of meer uit te geven, in plaats van, zoals ik heb betoogd, het primair saldo aan te houden op 6,5% en de gedaalde rentelasten integraal naar de schuldafbouw te kanaliseren.

dégâts. Il faut se fonder sur des hypothèses de croissance extrêmement prudentes, donner réellement forme au Fonds de vieillissement et maîtriser les dépenses, sans pour autant chercher refuge dans des mesures ad hoc, comme la vente du patrimoine public. Maîtrisez les dépenses, ni plus ni moins!

Voorzitter: Jean-Pol Henry, eerste ondervoorzitter.

Président: Jean-Pol Henry, premier vice-président.

Ik zal nu een vergelijking maken tussen de begrotingsresultaten voor 2001 en 2002 en het oorspronkelijke stabiliteitspact en voeg de tekst in bijlage toe, die ik tevens aan de minister bezorg. Daaruit blijkt dat het resultaat van de begroting 2001 minstens 40 miljard Belgische frank slechter uitvalt, terwijl dat voor de begroting 2002 minstens 50 miljard frank is. In de begrotingsdoelstelling voor 2002 wordt tevens rekening gehouden met de middelen van het Zilverfonds, terwijl de begrotingsdoelstelling van de tweede begrotingscontrole 2001 exclusief het Zilverfonds werd berekend. In feite wordt veeleer op een verdoken tekort van 0,2% gemikt dan op een evenwicht.

Hoe het Zilverfonds in 2002 zal worden gestijfd, wordt nog niet concreet vastgelegd. De opbrengsten die het Zilverfonds met minstens 25 miljard frank moeten stijven, zijn nog niet bekend. We zouden het zeker op prijs stellen indien de minister van Financiën in plenaire vergadering de financiering van het Zilverfonds voor 2001 en 2002 nader toelicht, zowel wat de alimentatie ervan betreft als de weerslag op het vorderingensaldo.

Bij de opmaak van de begrotingen 2001 en 2002 wordt voor respectievelijk 9 en 19 miljard frank opbrengsten van de verkoop van een deel van het overheidspatrimonium ingeschreven. Indien die opbrengsten worden gehaald, verbetert het resultaat van de begroting, maar niet op structurele wijze, integendeel. Die operaties zullen latere begrotingen verzwaren ingevolge de aan te rekenen huurgelden.

De minister van Begroting heeft in commissie zelf toegegeven – ik verwijs naar het verslag – dat nogal wat verschuivingen zijn gebeurd die de zichtbare uitgaven in 2001 en 2002 kunstmatig verbeteren, terwijl de onzichtbare uitgaven pas in latere begrotingen zullen verschijnen. Hij gaf daarbij het voorbeeld van De Post en dat van de NMBS. Overigens, het bijblad Defensie voor 2001 behoeft nog een grondigere toelichting.

Mijnheer de minister, wij voeren hier een virtueel en surrealistisch debat. Wanneer de begroting donderdag, waarschijnlijk meerderheid tegen minderheid wordt aangenomen, dan begint de minister van Begroting aan een quasi nieuwe begroting voor 2002, die reeds in de begrotingscontrole van begin januari 2002 haar beslag moet krijgen. Ik weet niet of het ooit eerder is gebeurd dat het Parlement half december een begroting goedkeurt, waarvan iedereen weet dat zij op zand is gebouwd. Iedereen weet dat over enkele weken een nieuwe begroting moet worden voorgelegd, omdat de hypotheses te

optimistisch en de doelstellingen te laks zijn. Eigenlijk wordt ons nu gevraagd om ons uit te spreken over een nepbegroting.

Last but not least moet ook nog worden onderstreept dat de verslechtering van het primair saldo tussen 1999 en 2002 zich heeft voorgedaan in een periode van economische hoogconjunctuur.

Voor de jaren 1999-2002, noteren we een gemiddelde groei van het BBP-volume van 2,35%. U kunt ook een ander getal nemen en de periode beperken tot 2001, maar voor deze periode behalen we globaal een groei ritme van vermoedelijk ongeveer 2,35%. Welnu, het is interessant om in die context het thans gevoerde beleid af te wegen tegen het begrotingsbeleid van de voorbije twee decennia. We doen dit aan de hand van conjunctuurgezuiverde begrotingssaldi.

Iedereen die zich met publieke financiën bezighoudt, weet dat de brutocijfers onvoldoende de oriëntatie van het budgettaire beleid weerspiegelen, aangezien ze sterk worden beïnvloed door een aantal factoren die buiten de directe invloedssfeer van de beleidsverantwoordelijken vallen. Het conjunctuurverloop hiervan is de meest prominente factor. Een verbeterde conjunctuur doet automatisch de ontvangsten toenemen, terwijl de uitgaven, behalve deze die verband houden met de werkloosheid, er nauwelijks door worden beïnvloed. In een hoogconjunctuur verwacht men een spontane verbetering van het primaire saldo. Een opleving van de conjunctuur verbetert op die manier automatisch de overheidssaldi en een conjuncturele neergang betekent het omgekeerde. In een periode van laagconjunctuur is het des te moeilijker om het primair saldo op peil te houden, laat staan het te verbeteren. Het gevoerde begrotingsbeleid wordt bij voorkeur getoetst aan de evolutie van de conjunctuurgezuiverde saldi. Meest aangewezen zijn de conjunctuurgezuiverde primaire saldi, met andere woorden, de totale ontvangsten, min de uitgaven exclusief rentelasten, vermits algemeen mag worden aangenomen dat de rentelasten, zeker op korte termijn, als een exogene factor kunnen worden beschouwd. Een analyse van de conjunctuurgezuiverde primaire saldi tijdens de periode 2001-2002 laat toe om het gevoerde budgettaire beleid gedurende de laatste twee decennia in vier perioden onder te verdelen. De eerste periode, 1982-1987, is een periode van sociaal-economisch herstel, waarin het conjunctuurgezuiverde saldo per jaar gemiddeld met 1,9% van het Bruto Binnenlands Product verbeterde. Het was een tijd die werd gekenmerkt door een orthodox begrotingsbeleid. Ondanks een toename van de rentelasten met 2,3% van het BBP, noteerde men in deze periode een verbetering van het globaal overheidstekort met 7,8% van het BBP. Dit heeft echter niet belet dat de schuldontwikkeling zich fel heeft voortgezet.

In de tweede periode, 1988-1992, is er een status-quo. Er is geen noemenswaardige verbetering van het primair saldo te noteren. Conjunctuurgezuiverd ziet men zelfs een afkalving van het primair saldo met 0,3% van het BBP per jaar. Tussen haakjes, toen deze regering aantrad, en we voor het eerst over de begroting van deze nieuwe regering konden debatteren, hebben we ervoor gewaarschuwd niet in de fouten van de periode 1988-1992 te vervallen. Ik vrees echter dat dit toch is gebeurd.

De jaren 1993-1998 vormen de volgende periode, die werd gekenmerkt door budgettaire saneringsinspanningen, waarbij in de

aanloop tot deelname aan fase drie van de EMU, de Maastricht-criteria het leidmotief vormden. Deze periode laat een gemiddelde verbetering van het conjunctuurgezuiverd primair saldo optekenen van 0,8% per jaar.

Dit brengt ons bij de laatste periode die aanvangt in 1999, de periode waarin Verhofstadt het roer in handen neemt en het begrotingsbeleid een trendbreuk kent. Er valt geen verbetering van het primair saldo meer te noteren, integendeel. Volgens de recentste gegevens en berekeningen is er conjunctuurgezuiverd zelfs gemiddeld elk jaar een verslechtering van misschien wel 0,4% van het BBP te noteren.

De dalende intrestlasten, van 7,1% in 1999 naar 6,1% in 2002, worden volledig opgesoupeerd. Het primair saldo kent een even groot dalend verloop en zal in 2002 zelfs onder de 6% liggen. Die 6-procentgrens werd destijds vooropgesteld als een waarborg voor een voldoende snelle afbouw van de overheidsschuld in de richting van 60%. Het te pas en te onpas pochen met het, z gezegd, voor het eerst in zovele jaren bereikte evenwicht inzake het vorderingensaldo van de gezamenlijke overheid is eigenlijk geen doekje voor het bloeden. De waarheid is dat de begrotingen van de regering-Verhofstadt het slechtst scoren van alle begrotingen van de afgelopen 20 jaar.

Mijnheer de voorzitter, ik besluit. Alle indicatoren wijzen erop dat de regering-Verhofstadt-Vande Lanotte in begrotingszaken inderdaad een historische trendbreuk heeft veroorzaakt, maar dan wel een die ons later zuur dreigt op te breken. De schade kan zeker nog worden beperkt, maar dan is het nodig de trend opnieuw om te buigen. De aanstaande begrotingscontrole biedt hiertoe een eerste gelegenheid, zij het dat ze jammer genoeg het procyclisch effect zal versterken.

Mijnheer de minister, overtuig uw collega's. Steek als regering niet de kop in het zand. Hanteer echt voorzichtige groeihypothesen. Draai uw goudhamster geen rad voor de ogen en geef uw Zilverfonds een reële invulling. Probeer niet met maatregelen ad hoc zoals de verkoop van overheidspatrimonium de klus te klaren, terwijl u weet dat de huurlasten ervan de toekomstige begrotingen zullen bezwaren. Beheers echter de groei van de uitgaven, niet meer en niet minder.

02.03 Jean-Jacques Viseur (PSC): Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, chers collègues, l'exercice est évidemment difficile, puisque chaque jour apporte un élément nouveau dans les déterminants du budget. Par conséquent, nous parlons toujours du budget comme s'il s'agissait d'une réalité, alors que de l'aveu même du vice-premier ministre chargé du budget, l'élaboration réelle se fera à partir du contrôle budgétaire de janvier prochain. C'est donc dire si l'exercice auquel nous nous livrons aujourd'hui est par nature limité.

Je voudrais donc me concentrer sur quelques points qui me paraissent essentiels quant à l'évolution budgétaire et à l'évolution de la politique économique du pays.

Le premier point est plus que formel: il s'agit de l'abandon de la norme du surplus primaire de 6% du PIB qui a, pendant quelques années, été l'objectif avant d'être la raison d'être de la démarche budgétaire à laquelle nous procédions.

02.03 Jean-Jacques Viseur (PSC): De discussie van vandaag strekt per definitie niet echt ver, want de eigenlijke begroting zal opgemaakt worden bij de begrotingscontrole.

De norm van 6% van het primaire overschot, waarvan nu wordt afgestapt, had tot doel het Europees stabiliteitspact na te leven en rekening te houden met de vergrijzing van de bevolking, en moest het mogelijk maken een aantal binnenlandse beleidslijnen uit te stippelen.

Die norm was absoluut

Rappelons que cette norme de surplus primaire de 6% poursuivait tant des objectifs externes qu'internes. L'objectif externe était de respecter complètement les critères fixés par le Pacte européen de stabilité et de croissance, qui oblige les Etats membres de l'Union européenne à présenter un solde budgétaire qui, à moyen terme, soit en équilibre ou en excédent, c'est-à-dire qu'il sera structurellement en équilibre. Cela signifie qu'il tiendra compte d'une marge de sécurité suffisante pour résister aux retournements conjoncturels ainsi que du ratio d'endettement public élevé – et par extension de la vulnérabilité aux variations de taux d'intérêt – qui anticipe ces variations, élément qui devrait permettre de construire une politique avec l'incidence prévisible du vieillissement de la population.

A ces règles générales européennes qui ont amené la Belgique à se fixer sur cette norme de surplus primaire de 6% correspondait également un objectif interne: maîtriser la croissance réelle des dépenses primaires afin de poursuivre la réduction des cotisations sociales sur le travail qui contraignent le taux d'emploi, garantir la durabilité de l'allègement fiscal, permettre la constitution progressive d'une réserve destinée à assurer la viabilité des régimes de pension légaux et financer la nécessaire modernisation de la Fonction publique et des infrastructures économiques: réseaux de télécommunication, mobilité, transports, recherche-développement, etc.

Cette norme de surplus primaire exprimée en pourcentage du PIB avait pour principal mérite de neutraliser complètement l'impact des variations de la charge d'intérêt, alors que la dette publique était largement supérieure à 100%, ainsi que l'impact des fluctuations du taux de croissance. Elle évite aussi la double tentation procyclique fatale de consommer les surplus en période de haute conjoncture et de creuser les déficits en période de basse conjoncture.

La nécessité de cette norme de surplus primaire est d'autant plus criante que, quelles que soient les théories retenues, en raison de l'effet du choc démographique, les années 2010 à 2020 connaîtront une augmentation importante du déficit public, et par conséquent le retour à ces années difficiles pendant lesquelles il fallait à tout prix tenter d'enrayer ce phénomène "boule de neige" qui auto-alimentait les déficits publics.

A cet égard, il n'est pas inutile de rappeler que la différence entre le maintien de l'équilibre budgétaire et la norme de solde primaire conduit à des différences considérables. En effet, selon que l'on estime le choc démographique à 2 ou à 5%, on s'aperçoit que dès 2015, si l'on se contente du maintien de l'équilibre budgétaire, la remontée des déficits publics est assez rapide.

Elle aboutit, dès 2020, à un taux d'endettement de 100% du PIB pour un choc démographique estimé à 2%. Le taux d'endettement grimpe jusqu'à 120% si l'on prend en compte un choc démographique estimé à 5% du PIB. Tandis qu'en maintenant la thèse et la norme du solde primaire de 6%, on assiste, jusqu'en 2017, à une diminution du taux d'endettement. La remontée de l'endettement des pouvoirs publics, quant à elle, est beaucoup plus lente et n'atteint les 80% que vers 2027-2028.

Il n'est donc pas innocent d'abandonner la norme de surplus primaire

nécessaire, temeer daar de impact van de rente op de schuldenlast en de schommelingen van de economische groei erdoor geneutraliseerd, en procyclische ontsparingen verhoed werden. In de periode 2010-2020 zullen de overheidsfinanciën een aanzienlijk tekort vertonen, en zullen we het sneeuwbaaleffect opnieuw onder controle moeten zien te krijgen.

Het verschil tussen het vrijwaren van het begrotingsevenwicht en het respecteren van de norm met betrekking tot het primaire saldo leidt tot aanzienlijke verschillen, afhankelijk van de demografische evolutie van de bevolking, die kunnen oplopen tot 2 à 5%.

In 2015 zal het tekort, afhankelijk van de vergrijzing, min of meer hoog opgelopen zijn, en als we de norm niet respecteren zou de schuld in 2020 al 100% van het BBP kunnen bedragen.

Als we het primaire saldo op 6% kunnen houden, zal de schuldgraad teruglopen. De overheidsschuld zal niet zo snel meer aanzwellen, en we ramen ze op 80% van het BBP in 2027-2028. Als die norm evenwel afgezworen wordt, dreigen we door de conjunctuur vormalen te worden en dreigt de overheid tegen een tekort aan te kijken waarvan de toekomstige generaties de gevolgen zullen moeten dragen.

Voorts zijn er een aantal imponderabilia. Allereerst is er de uitvoering van de begroting 2001, die als uitgangspunt heeft gediend voor de opmaak van de begroting 2002. Over 48 uur hebben we uitsluitel. We zullen zien hoe hoog de voorafbetalingen voor het vierde kwartaal 2001 zullen liggen.

De internationale context heeft een vertrouwenscrisis veroorzaakt. De recessie in de Verenigde Staten heeft ook een weerslag op de

de 6%. C'est un des éléments qui, demain, peuvent nous ramener à une période semblable à celle que l'on a connue dans les années 1970. L'abandon formel de cette norme ne nous met pas à l'abri des accidents de conjoncture – et nous en connaissons un pour le moment –, ni même de cette remontée du déficit des finances publiques. Celui-ci n'affectera pas directement le gouvernement actuel, ni même celui qui lui succédera; mais il pourrait réserver à la génération suivante des lendemains très durs.

Le deuxième élément sur lequel je voudrais me pencher, ce sont les incertitudes qui pèsent sur le budget, dont les principales peuvent se résumer comme suit. Le premier problème réside dans l'exécution du budget 2001. C'est un élément capital, étant la base de projection du budget 2002. A cet égard, nous serons fixés dans quarante-huit heures puisque c'est le 20 décembre que nous connaissons l'importance des versements anticipés du quatrième trimestre de l'année. Nous saurons à ce moment-là si le budget 2001 est ou non en équilibre. C'est évidemment un élément important pour l'exécution du budget 2002.

La deuxième incertitude découle de l'environnement international, particulièrement trouble depuis quelques mois, qui s'est caractérisé par une crise de confiance et une situation de récession aux Etats-Unis. Cette situation se prolongera certainement durant le premier trimestre 2002 et ne sera donc pas sans incidence sur l'Europe, et par voie de conséquence sur la Belgique.

La troisième incertitude réside dans la propension des Belges à épargner davantage en période de troubles. On a très clairement pu remarquer l'augmentation du taux d'épargne en Belgique ces derniers mois. Cela pourrait s'accroître avec la mise en circulation de l'euro et la difficulté d'utilisation de la nouvelle monnaie. C'est un élément dont il faut tenir compte. Le risque d'inflation paraît relativement faible, mais à nouveau, l'apparition de l'euro et notre tendance naturelle à arrondir les prix ne manqueront pas d'avoir des conséquences, aussi immédiates que brutales, sur l'inflation.

Enfin, il reste un dernier élément, exogène à la Belgique: c'est la question de savoir quelle sera, dans les semaines et les mois à venir, la stratégie de l'OPEP en matière de fixation du prix du pétrole, dans un contexte de grande instabilité au Proche-Orient. Je ne donnerai qu'un seul exemple pour étayer mon propos: si demain, un obus tiré par Israël tombait malheureusement sur l'immeuble occupé par M. Arafat, il est clair que cela pourrait déclencher une série de réactions brutales, influençant directement les prix du pétrole.

Ces incertitudes importantes porteront à conséquence. J'en veux pour preuve l'évaluation des instituts de conjoncture à l'égard du taux de croissance en 2002. Entre le taux de 1,3% retenu par le gouvernement et celui de 0,6% préféré par la FEB, il y a une marge importante, qui aura une influence directe sur l'exécution du budget.

A cet égard, une étude de la Banque nationale indique, par comparaison aux crises précédentes des vingt dernières années, que l'erreur de prévision en période de faible conjoncture est toujours caractérisée, en valeur absolue, par une surestimation de la croissance et est systématiquement plus élevée que l'erreur de prévision en période de forte conjoncture. La Banque nationale

Europese en op de Belgische situatie.

Derde onzekerheid, de tendens om meer te sparen in crisistijd, wat door de komst van de euro nog kan worden aangewakkerd.

Het gevaar voor inflatie lijkt gering, maar het is nog te vroeg om te weten wat terzake het effect van de euro zal zijn.

Voorts is het afwachten welke strategie de OPEC inzake olieprijsen in het licht van de situatie in het Nabije Oosten zal volgen.

De marge tussen de 0,6% groeivoorzichten van het VBO en de groeiprognoze van 1,3% van de regering, is veelbetekenend.

Volgens de Nationale Bank zou 2002 gekenmerkt kunnen worden door een zwakkere conjunctuur dan deze die door de prognose-instituten wordt voorspeld.

Het is alleszins duidelijk dat we mijlenver van het beleid van de goudhamster verwijderd zijn.

En dan is er de ontsparing van de arbeidskosten waar de pers gewag van heeft gemaakt. Die zou 2,2% bedragen ten opzichte van onze voornaamste handelspartners, namelijk Frankrijk, Duitsland en Nederland. Dat verschil zou voor de twee komende jaren op 4% moeten worden vastgesteld wat uiteraard effecten sorteert op de werkgelegenheid. De andere grote pijler is die van het beheersen van het concurrentievermogen van ons land, wat vanuit het oogpunt van de macro-economische regulering essentieel is. De relatieve arbeidskosten kunnen ook gevolgen hebben voor de verkoopprijzen. Als dat het geval is, daalt de verkoop. Is dat niet het geval, dan stijgt het concurrentievermogen. Tussen 1960 en 2000 leidde de

conclut de la comparaison des crises de 1993 et de 1980 que l'année 2002 pourrait être caractérisée par une conjoncture plus faible que celle anticipée par les prévisions des organisations internationales et que le creux conjoncturel ne serait atteint qu'au troisième ou quatrième trimestre 2002.

Pour rappel, le dernier sommet conjoncturel a été atteint au milieu de l'an 2000, quelques mois après la formation du gouvernement. Nous sommes actuellement dans une perspective où il faut considérer qu'être pessimiste, c'est être réaliste. On peut se dire que gouverner, c'est prévoir mais que, a fortiori, gouverner, c'est voir. L'aveuglement semble volontaire. On est bien loin de la politique du hamster doré!

Le dérapage du coût du travail et ses conséquences sur la croissance et l'emploi sont un autre élément dont on ne parle pas beaucoup mais dont les conséquences seront certainement importantes dans les prochains mois. La presse a récemment fait état d'un nouveau dérapage du coût du travail en Belgique et au mois d'octobre dernier, le Conseil central de l'économie, dans son rapport annuel, a déjà fait état d'un dérapage de l'ordre de 1,2% par rapport à nos trois principaux partenaires et concurrents: la France, l'Allemagne et les Pays-Bas.

Des données plus récentes de l'OCDE conduisent à réestimer ce dérapage et à le fixer à un taux de 2,4% pour les deux dernières années. C'est une donnée essentielle pour le budget de l'année prochaine. En effet, à côté de l'assainissement des finances publiques et de la norme de 6% de surplus primaires, l'autre grand pilier de notre politique a été et est la maîtrise de la compétitivité de la Belgique. Après ce que notre pays a subi durant les années 70, ces deux éléments sont devenus les préoccupations majeures des pouvoirs publics en termes de régulation macro-économique.

En synthétisant, vu les liens entre compétitivité des entreprises, croissance et emploi, le coût relatif du travail peut avoir des répercussions sur les prix de vente ou ne pas en avoir. S'il en a, la part de marché des entreprises belges diminue, entraînant une baisse de la production et à terme, une diminution de l'emploi. S'il n'en a pas, par contre, c'est la rentabilité qui s'effondre avec pour conséquences la cessation d'activité et l'utilisation de l'investissement en capital et de l'investissement de rationalisation, entraînant une baisse de l'emploi. Le cercle vicieux!

En examinant le rapport entre le taux d'emploi et la part des salaires dans la valeur ajoutée sur la période de 1960 à 2000, on se rend compte que lorsque les salaires augmentent, c'est-à-dire lorsqu'il y a un dérapage, il y a immédiatement un rapport de diminution du taux d'emploi. A partir de 1994, le taux d'emploi est effectivement remonté de 70 à 76%.

La raison en est que, parallèlement, la part des salaires dans la valeur ajoutée a été réduite et est passée de 74 à 70%. Nous constatons que tout dérapage salarial – et nous sommes en période de dérapage salarial – conjugué avec une moins-value des recettes publiques, entraîne des conséquences sur l'emploi.

C'est d'autant plus préoccupant pour ces deux dernières années que, d'après les analyses, les dérapages se sont concentrés dans deux

verhouding tussen de tewerkstellingsgraad en het aandeel van de lonen in de toegevoegde waarde tot een loonontsporing, met alle gevolgen vandien op de tewerkstellingsgraad.

De analyses tonen aan dat de ontsporingen zich de jongste twee jaar vooral hebben voorgedaan in de sectoren van de dienstverlening aan de ondernemingen, het vervoer en de communicatie, ten gevolge van het gebrek aan arbeidskrachten.

Na een of twee trimesters zou het concurrentievermogen kunnen dalen, wat tot een vermindering van de werkgelegenheid zal leiden.

Uit deze begroting blijkt dat de regering tweemaal heeft gefaald: zij slaagt er niet in de norm van 6% van het primair overschot te respecteren en kan evenmin de ontsporing van de lonen in de hand houden.

Men heeft de jongste twee jaar zo vaak gezegd dat alles mogelijk zou zijn, dat geen loonmatiging werd toegepast: de lonen stijgen terwijl de overheidsmiddelen afkalven. De sociale partners zullen de verminderingen van de sociale bijdragen die zij in de komende maanden zullen vragen, niet krijgen omdat er onvoldoende geld beschikbaar is.

De huidige situatie is te vergelijken met die in de jaren '70. Men zal de loonspiraal en de overheidsschuld in de hand moeten houden. De aangekondigde maatregelen zijn goed voor 1% van het BBP in 2001, en voor 2,6% in 2006. Er is geen armslag meer.

Het is niet normaal dat uitgaven voor het jaar 2002 overgedragen worden naar 2003. Hopen dat de overheidsuitgaven niet hoger zullen liggen dan 0,5%, terwijl die norm nog nooit gehaald werd, is

secteurs qui ne font pas l'objet d'un encadrement conventionnel des salaires: les services aux entreprises et les transports et communications. Dans ces secteurs, le dérapage salarial est le reflet de tensions sur le marché du travail, consécutives aux pénuries de main-d'œuvre qui se développent pour certaines professions et qualifications. C'est une conséquence structurelle très lourde. L'on pourrait donc, en raison de cette évolution, assister à une dégradation rapide de la position compétitive des entreprises belges, ce qui se traduit après un ou deux trimestres par des conséquences négatives importantes, à la fois sur l'emploi et sur les finances publiques.

Sur les deux piliers de toute politique macroéconomique menée par le gouvernement, on sent bien un échec par rapport au modèle imaginé.

Premier échec, on ne parvient pas à maintenir la norme de 6% de surplus primaire; deuxième échec, on ne parvient pas à contenir le dérapage des salaires; et le lien entre les deux tient à ce que, contrairement à ce qui s'est passé aux Pays-Bas, le gouvernement avait pensé que la réforme fiscale aurait un effet direct sur la modération et sur les attentes salariales. Mais en réalité, l'optimisme porté par le gouvernement durant les deux dernières années a été tel, on a tellement dit que l'on pouvait tout faire, que l'on disposait de tous les moyens pour redistribuer les surplus de croissance dans la population, que l'on n'a pas du tout assisté à une modération salariale. Dans ces secteurs moins contrôlés, on a connu des attentes salariales importantes et une multiplication des augmentations salariales, avec une conséquence extrêmement dangereuse en ce sens que les salaires augmentent et les moyens des pouvoirs publics diminuent. Ce qui a été, ces dernières années, la base du modèle belge, à savoir que patrons, syndicats et gouvernement se sont accordés pour permettre cette augmentation des salaires par la diminution des cotisations sociales, ce triangle assainissement budgétaire/augmentation des salaires mais diminution des charges sociales se trouve complètement bouleversé. Et dans les prochains mois, le problème suivant va se poser. Les partenaires sociaux vont demander à pouvoir bénéficier de nouvelles diminutions de cotisations sociales, mais ils ne les obtiendront pas parce qu'il n'y aura pas de moyens budgétaires suffisants pour les leur concéder.

Nous sommes aujourd'hui dans une situation qui ressemble très fort à celle que nous avons connue dans le courant des années septante, c'est-à-dire une situation dans laquelle, nécessairement, un plan global ou une révision brutale par des mesures de redressement prises par le gouvernement devra venir limiter le dérapage sur le plan des salaires et des recettes de l'Etat, ce qui hélas, ne pourra se faire sans une augmentation brutale du chômage et une réduction de l'emploi.

Voilà ce que les incertitudes pesant sur le budget peuvent inspirer. Il faut y ajouter, pour les finances publiques, l'impact à moyen terme des mesures budgétaires déjà annoncées. Il convient de relever que les mesures annoncées et exécutables en 2002 représentent 1% du PIB, ce qui est une marge de manœuvre dont l'Etat se prive.

Ce qui est plus grave, c'est qu'en 2000, il a été décidé toute une série de mesures qui vont accaparer une part importante du PIB: si c'est 1% en 2002, ce sera 1,4% en 2003, 1,7% en 2004, 2% en 2005 et 2,6% en 2006, c'est-à-dire que les marges de manœuvre pour faire

niet realistisch.

Er is het probleem van de sociale zekerheid. Vanavond weten we daar al meer over. Op dat gebied is de regering, die de uitgaven terzake heeft vastgesteld op 481 miljard, vrij voluntaristisch.

Tot zover de perspectieven met betrekking tot deze begroting.

Onze regering heeft niet dezelfde doortastendheid aan de dag gelegd als de Nederlandse regering, die het probleem van de kosten van de vergrijzing, die op 8,75% van het BBP begroot worden, waar men de komende jaren mee geconfronteerd zal worden, heeft voorzien. De Nederlanders torsen een minder zware schuld dan wij, hebben een norm van 1,25% van het begrotingsoverschot weten te handhaven en hebben beslist de daaruit voortvloeiende financiële middelen bij het begrotingssaldo te voegen. Bovendien berust hun pensioenstelsel grotendeels op een kapitalisatiesysteem.

De Nederlandse regering had de minister van Begroting moeten bezielen met de wil om de staatsschuld te verminderen. Zoals Odysseus bij de Sirenen had men onverstoord koers moeten houden. Helaas heeft u een Sirene aan boord gelaten, zij zal u met haar gezang verleiden en u te pletter laten slaan op de klippen van de besparingen die we al destijds hebben ondergaan. Waarom heeft u zich toch de oren niet dichtgestopt, zoals de Nederlandse regering wel heeft gedaan?!

face à des variations conjoncturelles sont en train de complètement disparaître.

Troisième réflexion, les sous-estimations des dépenses que contient le budget. Je m'en suis longuement expliqué en commission. Il n'est par exemple pas très normal de reporter sur 2003, dont on sait que c'est une année qui posera des problèmes parce que personne ne peut dire où nous serons au point de vue conjoncturel, une série de dépenses relatives à l'exercice 2002 comme on le fait pour La Poste ou pour la SNCB. Il n'est pas non plus très réaliste de croire que les dépenses des autorités fédérales vont croître de 0,5% alors que dans les années précédentes, on n'a pas pu descendre au-dessous de 1,2% d'augmentation de dépenses spontanées dans les départements fédéraux. Ce sont des éléments que vous retrouverez très vite au niveau de votre contrôle budgétaire et qui, évidemment, vont limiter d'autant les marges face à la situation économique de la fin du premier trimestre 2002.

Il y a aussi le problème particulier de la sécurité sociale. En ce qui concerne les recettes 2001, nous serons fixés à partir du 21 décembre. En ce qui concerne la sécurité sociale, nous en saurons déjà plus ce soir car c'est aujourd'hui que les partenaires de la Médicomut feront des propositions et s'inscriront dans le cadre défini pour davantage d'économies. Si je lis la presse de ce jour, je constate que de l'aveu même des différents négociateurs, la perspective d'aboutir est extrêmement mince, que la divergence de vues porte notamment sur la répartition des économies à réaliser dans les secteurs de la dialyse et de la biologie clinique et que sur ce plan, le projet gouvernemental fixant les dépenses de sécurité sociale à 481 milliards est extrêmement volontariste et compte sur la participation active des acteurs. Mais il est possible que les acteurs ne participent pas du tout ou se contentent d'un accord formel qu'ils ne réaliseront pas. Voilà les perspectives dans lesquelles s'inscrit ce budget.

Quand je compare avec les pays voisins, je peux dire que si en France, le budget sera établi après les élections présidentielles et législatives, je pense que ce qui manque à notre gouvernement est la détermination dont fait preuve le gouvernement hollandais. Il est un peu curieux que je cite le gouvernement hollandais puisqu'il est composé d'une alliance entre le Parti socialiste, le Parti libéral et "Démocratie 66" mais je dois reconnaître qu'en ce qui concerne l'exécution de leur budget, les Pays-Bas ont une politique et font montre d'une détermination dont on aurait dû largement s'inspirer. Ils ont considéré, et c'est l'avis de leur conseil des Finances, que dans les années à venir, le problème qui allait se poser était le coût du vieillissement de la population. Ils pensent que ce coût du vieillissement de la population entre 2000 et 2040 va entraîner des dépenses supplémentaires de l'ordre de 8,75% du PIB, ce qui est énorme.

Ce taux est énorme. Dans les pires prévisions, nous ne pensons pas dépasser 5% de croissance du PIB lié au vieillissement de la population.

Le gouvernement hollandais, cependant, bien que partant avec une situation budgétaire largement inférieure à la nôtre, dans la mesure où leur dette publique ne représente plus que 52,3% du PIB, a décidé de s'en tenir à un surplus budgétaire. Leur logique étant largement

plus facile que la nôtre, ils ne parlent bien sûr pas de surplus primaire. Selon ces derniers, il importe, d'une part, de maintenir une norme de 1,25% de surplus budgétaire. D'autre part, il importe de ne pas consacrer l'argent résultant de ce surplus, de même que les avantages qui en résultent, à des mesures de réduction d'impôt. Il importe au contraire d'affecter totalement les mannes financières résultant de ce surplus au solde budgétaire. Ils soulignent qu'il est également nécessaire de maintenir un surplus budgétaire entre 1,25 et 1,75% du PIB. Selon eux, cette façon de procéder était la seule manière de faire face à la situation particulière qu'induit le choc démographique pour nos pays dans les années à venir.

Rappelons qu'ils ne partent pas de plus de 100% de dette publique, ils sont actuellement à la moitié de la dette publique belge. Par ailleurs, leur système de pension est un système largement marqué par la capitalisation plutôt que par la répartition. Ils ont donc tous les éléments pour pouvoir dépenser. Mais leur logique consiste cependant, au contraire, à prévoir une diminution de la dette publique et à y affecter la totalité du surplus.

Vous l'aviez déjà partiellement fait à travers le "zilverfonds". Mais leur volonté est encore bien plus nette.

Le gouvernement hollandais aurait dû vous inspirer, monsieur le ministre. Puisque vous êtes originaire d'Ostende, les comparaisons maritimes doivent vous plaire. La détermination budgétaire du gouvernement hollandais a été placée sous l'image d'Ulysse de l'Odyssée affrontant le détroit de Messine. La plupart des bateaux circulant dans celui-ci allaient se jeter sur les récifs, le détroit étant extrêmement dangereux et fréquenté par des sirènes. Les capitaines étaient en effet attirés par le chant des sirènes. Mais Ulysse, en homme politique malin et prudent, s'était fait attacher au mât de son navire et s'était fait boucher les oreilles avec de la cire, lui permettant ainsi d'éviter les chants des sirènes et de maintenir son cap.

A l'image de cette histoire, vous avez, dans votre cas, embarqué les sirènes. Celles-ci étant à bord de votre bateau, vous allez non seulement tanguer mais aussi, en acceptant une réforme fiscale qui n'est pas directement liée à la croissance du PIB, être projeté, vous et vos successeurs, contre ces récifs. Ceux-ci se traduisent, à l'image de la période des années 80 et 90, par des plans d'austérité et des plans d'assainissement allant à contre-courant de l'évolution économique.

Que ne vous êtes-vous, comme votre collègue des Pays-Bas, fait boucher les oreilles, pour rester sourd aux appels à des réductions fiscales excessives et à des dépenses non justifiées? Dans ce cas, vous auriez eu un navire, pareil à celui d'Ulysse, qui aurait pris la route et aurait franchi le cap.

Dans les mois à venir, nous regretterons, sauf si vous faites preuve de beaucoup d'autorité lors du contrôle budgétaire, les choix opérés et nous risquerons de nous fracasser sur ces récifs.

02.04 Danny Pieters (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, één van de oudste rechten van een vertegenwoordigend orgaan, het Parlement, is het bepalen van de hoeveelheid centen die de Vorst ter beschikking krijgt om zijn beleid te voeren. Dat was niet alleen een beveiliging van

02.04 Danny Pieters (VU&ID): Un des droits les plus anciens des organes représentatifs consistait à déterminer combien d'argent était

de burgers zodat zij niet al te zeer zouden worden uitgeschud door de belastinginners, maar het was gaandeweg ook een uniek moment om te bespreken wat de Vorst met het geld zou doen en welk beleid er zou worden gevoerd.

Vandaag leven wij in een parlementaire democratie. Nog steeds is de bespreking van de begroting een belangrijk moment in een parlementair jaar.

Vandaag bestaan echter nog tal van andere mogelijkheden om vanuit de volksvertegenwoordiging het beleid van de regering te sturen. Zo zijn er de State of the Union en de bespreking van beleidsbrieven van de verschillende excellenties. We vermelden dan nog niet de talloze ideeën en ideetjes, die nu eens door de ene excellentie, dan weer door de andere meerderheidspartij worden gespuid om dan binnen de dag door een andere regeringspartij naar de prullenmand te worden verwezen. Nog nooit was onze taak als oppositie zo hectisch. Men moet zich immers reppen om nog voor de collega-ministers of collega-meerderheidspartijen een kritische noot te plaatsen bij deze of gene minister, bij deze of gene verklaring van een meerderheidspartij.

Laten wij terugkeren naar de begroting. Is deze bespreking dan een maat voor niets? Is deze bespreking dan een zoveelste keer dat het beleid van deze regering besproken wordt? Is het een zoveelste keer dat de leemten in dat beleid blootgelegd worden? Is het een zoveelste keer dat de bespreking wordt afgerond met een stemming van de meerderheid tegen de minderheid? Is het een zoveelste keer dat de zo kritische leden van deze meerderheid braafjes op de groene knop zullen drukken? Is het een zoveelste keer dat hoeraberichten door de eerste minister de wereld zullen worden ingestuurd? Misschien, maar misschien ook niet. De begrotingsbespreking is immers anders. Ze is technischer en daarom wellicht minder mediatiek. Dat wordt ook vandaag bewezen. Ze heeft ook een reëlere kant. Het gaat hier om de centen en de verdeling ervan. Mooie verklaringen zijn goedkoop. Gelukkig maar overigens, want met deze regering zouden wij anders al een fortuin hebben verspeeld. Neen, hoeraberichten en euforische beleidsintenties zijn gratis. Het moment van de waarheid komt als er boter bij de vis wordt gevraagd, als er euro's op tafel moeten komen om al dat beloofde lekkers te realiseren.

Dan is het moment van de waarheid aangebroken en meteen daarna ook het moment waarop de rekeningen worden goedgekeurd. Jammer genoeg krijgt dit laatste bitter weinig aandacht, wellicht omdat het geheugen van de doorsnee politicus zeer slecht is – een vorm van zelfbescherming veronderstel ik. Maar goed, een begrotingsbespreking is anders dan een algemene beleidsdiscussie. Enerzijds is ze technischer, anderzijds reëler.

Tijdens de bespreking van de begroting doen we immers niets anders dan nagaan hoe we de middelen van de Staat zullen spenderen. Enerzijds, willen we dat het geld voor noodzakelijke en nuttige dingen wordt aangewend, anderzijds, beseffen we dat de middelen ook ergens vandaan moeten komen. We gaan dus ook na waar het geld moet worden gehaald. Men moet echter altijd voor ogen houden dat men genoeg moet spenderen, maar ook niet te veel. Een storend element in dit alles is immers dat onze voorgangers systematisch meer uitgaven dan ze hadden, zodat ze moesten lenen. Zoals u weet, zit België dan ook met een enorme schuldenberg. Omdat deze

mis à la disposition du souverain, dans le souci de protéger le citoyen et de débattre de la politique qui était menée.

Dans une démocratie parlementaire, la discussion du budget reste un moment important, même si le discours sur l'état de l'Union, les notes de politique et les innombrables idées politiques constituent autant d'occasions de débattre de la politique gouvernementale.

L'examen du budget est toutefois plus technique et plus réel que les discussions de politique générale. Au cours de l'examen du budget, nous devons nous demander si l'on s'est fondé sur des prévisions appropriées, si les moyens financiers sont correctement affectés et s'ils ont été collectés de façon optimale. En l'espèce, la réponse est trois fois "non".

Les prévisions sont pour l'instant irréalistes. D'après les calculs de la Banque Nationale, du FMI et du Bureau du plan, les chiffres de croissance seront décevants. Pour cette année, une croissance de 1,1 pour cent est annoncée et, pour l'an prochain, elle devrait être de 1,3 pour cent. Ces chiffres seront toutefois difficiles à tenir. Le gouvernement n'est bien entendu pas responsable de la récession ni des opérations kamikazes contre les tours du WTC, mais la récession avait été annoncée dès avant le 11 septembre, sans que le gouvernement en tienne compte. Même après le 11 septembre, il a continué à dépenser, estimant qu'il y aurait suffisamment d'argent pour financer d'autres baisses des charges et pour augmenter les allocations sociales. Le comptable, M. Vande Lanotte, devra opérer les corrections qui s'imposent. Selon Trends, les tableaux figurant dans sa note budgétaire sont également truffés d'imprécisions.

schulden uiteraard moeten worden afgelost, moet de belastingbetaler meer betalen dan nodig is om het beleid van vandaag in te vullen.

Om een en ander te kunnen becijferen, moeten we ook een aantal prognoses maken. We moeten voorspellen hoe de economie en de geldmarkten zullen evolueren. Gezien dit alles, liggen de parameters voor de begrotingsbespreking vast en moet men drie vragen stellen. Ten eerste, gaat men uit van de juiste prognoses? Men besteedt daar immers heel wat tijd aan. Ten tweede, besteedt men het geld aan de juiste zaken? Ten derde, verzamelt men de nodige gelden op een zo goed mogelijke manier? Ik zal het antwoord op deze vragen reeds verklappen. Op alle drie is het antwoord volgens ons negatief.

We zullen het eerst over de prognoses hebben. Een aantal eerbiedwaardige instellingen, zoals de Nationale Bank, het IMF en het Federaal Planbureau, berekenden dat de groeicijfers zullen tegenvallen. Men berekende een groei van 1,1% voor dit jaar en van 1,3% voor volgend jaar. Dat is heel wat minder dan de groei van 2,4% voor dit jaar en 2,8% voor volgend jaar, zoals men eerst had aangekondigd. Die cijfers zijn wel volop in beweging; zo voorspelt het VBO vandaag van een groei van 2,6% voor volgend jaar. Het Instituut voor Nationale Rekeningen berekende intussen dat de groei dit jaar 1,3% had moeten bedragen, maar dat de Sabena-perikelen daar 0,2% van afpeuzelde. Tijdens de begrotingscontrole in de volgende maanden zal men evenwel vaststellen dat men niet eens een groei van 1,1% zal bereiken, laat staan van 1,3%.

Je kan de eerste minister uiteraard niet verantwoordelijk stellen voor de recessie en nog minder voor de kamikazeacties op de WTC-torens. Hij heeft trouwens zelf toegegeven dat hij geen vliegtuig kan besturen. Vliegen zou hij daarentegen wel eens sneller kunnen doen dan hem lief is.

Zijn de cijfers die de regering voorlegt onjuist, maar is de vergissing verschoonbaar? Geenszins! De recessie werd al aangekondigd vóór 11 september 2001 en in plaats van de regels van het goed bestuur te laten doorwegen, bleef deze regering kwistig geld uitgeven. Meer nog, op 25 september 2001 – na de aanslagen en nadat verschillende instellingen er al op hadden gewezen dat de wereldeconomie zou slabakken – verkondigde de eerste minister dat de begroting zeker in evenwicht zou worden afgesloten en dat er genoeg geld over zou overblijven voor een verdere lastenverlaging en een verhoging van de sociale uitkeringen. Dit is op zijn minst sterk te noemen.

De man die dat mag rechtzetten is onze nationale boekhouder en vice-eerste minister, Johan Vande Lanotte. Deze cijferaar is echter ook niet helemaal vrij van schuld. Het weekblad Trends wijst er bijvoorbeeld op dat de tabellen in de begrotingsnota vol onjuistheden staan. Als de journalisten echter naar het ministerie van de waarheid bellen en om commentaar vragen, krijgen ze te horen dat de discrepanties en cijfermatige onjuistheden te verklaren zijn doordat “de vorige regeringen het ook zo deden”.

02.05 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer Pieters, de heer Borginon zal kunnen getuigen dat in de commissie een uitgebreid gesprek over deze cijfers is gevoerd. Ik heb toen de correcte cijfers gegeven en ik heb mij verontschuldigd voor de foute cijfers die men eerder had gekregen.

02.05 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Une discussion a été organisée à ce sujet en commission et j'ai déjà rectifié un certain nombre de chiffres. M.

Borginon peut en témoigner.

02.06 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Ik wens hierbij aan te vullen dat, ondanks de beknoptheid van mijn verslag, ik heb gewezen op het feit dat we die discussie hebben gevoerd. Enerzijds heeft de minister zich verontschuldigd en anderzijds moeten we ook in het oog houden dat de cijfers, bij bepaalde verklaringen van de minister en op het moment van discussie in de commissie, wel wat waren geëvolueerd. U weet dat de minister van Begroting geregeld verklaringen aflegt en zich aanpast aan de nieuwste cijfers en evoluties.

02.06 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Le rapport fait également état des corrections que le ministre a apportées en commission et de l'évolution des chiffres dont il a tenu compte.

02.07 Danny Pieters (VU&ID): Daarom heb ik daarnet ook gezegd dat het zo moeilijk is omdat deze materie blijft evolueren en een aantal cijfers voortdurend worden vernieuwd. Het doet mij veel plezier, mijnheer de vice-eerste minister, dat u blijkbaar luistert, waaraan soms wel eens kan worden getwijfeld. De cijfers liggen de regering niet altijd zo goed. In de beleidsverklaring zei de eerste minister dat de primaire uitgaven – dit zijn alle uitgaven exclusief de rentelasten – in de begroting in reële termen, maar met 0,5% zouden stijgen. In de toenmalige begrotingsnota, de Belgische Overheidsfinanciën voor het jaar 2002, werd te kennen gegeven dat de eerste minister het blijkbaar niet bij het rechte eind had, want de primaire uitgaven werden berekend op een stijging van 2,5%. Uit de begrotingsnota blijkt ook dat de sociale bijdragen stijgen tegenover het BBP, van 12,4% naar 12,6%. Dit is natuurlijk wat merkwaardig, aangezien de bijdrageverminderingen stijgen en voor het volgend jaar wordt verwacht dat de werkgelegenheid minder zal stijgen dan het BBP. Nu kan men hierbij toch de vraag stellen of de regering misschien verwacht dat de reële loonmassa zal stijgen, want anders kan men het plaatje niet vervolledigen. Het cijferwerk ligt hier toch wel wat moeilijk.

02.07 Danny Pieters (VU&ID): J'ai également souligné que cette discussion était influencée par les chiffres en constante évolution. Quoi qu'il en soit, cette intervention montre que le vice-premier ministre écoute les débats, même si cela ne semble pas toujours être le cas.

Manifestement, le gouvernement est brouillé avec les chiffres. La note budgétaire fait apparaître une croissance des dépenses primaires de 2,5 % alors que, dans sa déclaration gouvernementale, le premier ministre avait annoncé une augmentation de 0,5 %. Cette note budgétaire montre également que les cotisations sociales ont connu une croissance étonnante par rapport au PIB alors que les réductions de cotisations se sont accrues et que la croissance de l'emploi est inférieure à celle du PIB. Dans ces conditions, le gouvernement escompte-t-il une augmentation de la masse salariale réelle?

Wil men in België spreken over de besteding van de gelden die we met zijn allen opbrengen, dan moeten we spijtig genoeg, vóór enig ander beleidsontwerp, handelen over de aflossing van onze schuld. Een eerste interessante vaststelling is dat de uitgaven voor de aflossing van de rijksschuld, in verhouding tot de totale begroting, teruglopen tot 34,1%. In de oorspronkelijke begroting nam de aflossing van de rijksschuld nog 36,2% van de totale begroting in; na de begrotingsaanpassing werd dit cijfer op 36,9% gebracht. Het INR spoorde de regering ertoe aan een overschot te houden van 0,2% op de begroting. Deze reserve moest volgens het INR voldoende hoog worden gehouden om de daling van de schuldenlast te versnellen. De regering beloofde zich daaraan te houden. Wat stellen we nu vast? Er zal een tekort zijn van 0,1%, in reële termen. Er is het geschuif met de UMTS-veilingopbrengsten, die minder geld opbrachten dan verwacht. Deze opbrengsten zou men eerst buiten de rekening houden, maar zijn nu toch in de berekening van de begroting gebracht. Deze UMTS-veilingopbrengsten dienden oorspronkelijk ter stijving van het Zilverfonds. Aangezien we nu toch beland zijn bij het Zilverfonds, wil ik toch even stellen dat de operatie Zilverfonds een grote show is geweest en dat de bevolking beter af was geweest met een versnelde afbetaling van de schulden. Ik weet dat men dit zo kan voorstellen, maar dit is het eigenlijk niet. Welke betere sociale politiek kon worden toegepast dan de aflossing van de staatsschuld? Dit is wellicht niet mediatiek genoeg.

En Belgique, lorsqu'il s'agit de l'affectation des moyens budgétaires, il faut malheureusement songer en premier lieu au démantèlement de la dette. Premier constat intéressant: par rapport au budget total: ces dépenses-là seront ramenées à 34,1 en 2002 %.

Le gouvernement s'était engagé à conserver un excédent budgétaire de 0,2%, comme l'avait préconisé l'Institut des Comptes nationaux (ICN) dans le but d'accélérer la réduction de la charge de la dette. Toutefois, on enregistrera un

Nadat minister Verhofstadt er herhaaldelijk op heeft gewezen dat hij

de begroting met een evenwicht, of zelfs met een overschot, zou afsluiten, moest de minister van Begroting toegeven dat er een bijkomende som van 80 miljard frank moest worden gevonden om de voorgestelde uitgaven te kunnen bolwerken. Het probleem is dat zoveel geld niet zomaar voor het rapen ligt en dat men bijgevolg alweer de trukendoos zou moeten bovenhalen. Dit getuigt van weinig fundamentele oplossingen. Het is duidelijk dat er geen overschot komt op de begrotingen, alleen een evenwicht, dat bekomen wordt omdat men op een andere manier is beginnen rekenen. Hierbij blijft de borstklopperij van de eerste minister, die fier verkondigt dat onze gigantische staatsschuld vermindert van 115% tot 107% van het BBP.

Blijft dan natuurlijk de borstklopperij van Verhofstadt die fier verkondigt dat onze gigantische staatsschuld vermindert van 115% tot 107% van het bruto binnenlands product. Dat lijkt mij schijn en wij trappen niet in die val. Die vermindering van de staatsschuld van gigantisch naar iets minder gigantisch, is er alleen gekomen doordat de economie de laatste jaren opbloeide en niet door structurele regeringsmaatregelen.

Verschillende instanties, zoals de Europese Commissie, hekelen het feit dat de regeringsuitgaven te snel stijgen en dat de afbouw van de overheidsschuld geen prioriteit is voor deze regering. Goed bestuur lijkt mij iets anders. Ook het Internationaal Monetair Fonds komt in haar periodieke doorlichting van onze economie tot een analoge vaststelling. Volgens het Internationaal Monetair Fonds stijgen de overheidsuitgaven dit en volgend jaar zelfs tweemaal sneller dan goed is.

Geen wonder dat de regering dan opeens moet vaststellen dat de tweede fase van de lastenverlaging er niet of moeilijk kan komen, noch dat een verdere verhoging van de sociale uitkeringen meteen mogelijk zal zijn. Als die maatregelen er al zouden aankomen in de toekomst, dan worden ze verschoven naar een volgende legislatuur en zo draait de oude Belgische carrousel rustig voort.

Slechte voorspellingen en een gebrekkige afbouw van onze collectieve schuld past allemaal zo vreselijk slecht in de verhalen van "goed bestuur", van "goed nieuws" en van "deze nieuwe bezem veegt beter" van de groen-paarse regering. Dat afscheid van de goed-nieuwsshow valt de regering en haar componenten zeer zwaar. Steeds meer lijkt het erop dat groen-rood-blauw niet meer verkocht kan worden als een regenboog, maar als bont en blauw, om de woorden van een oud socialistisch voorman te gebruiken.

Vandaag gaat het er niet meer om elke excellentie zijn paradepaardje te laten berijden maar deze en gene gelukkig te maken met een eigen succesje. Vandaag moet deze regering onder ogen zien dat er gesnoeid en bespaard moet worden. Dat valt zeer zwaar. Zelfs een Slangen zou ervan beginnen sissen. Zullen de leden van de huidige regering de moed hebben om voor de verandering eens de harde en naakte waarheid te verkondigen? Het lijkt er niet naar. Integendeel, deze regering lijkt er nog steeds een heel eigen visie van de werkelijkheid op na te houden. Was er tot voor een jaar nog een heel succesrijke economie en 'boomde' het zowat overal, dan was dat in België uiteraard weer een van de zegeningen – verontschuldigt mij voor dat woord – van de nieuwe groen-paarse coalitie. Nu het slechter gaat, ligt de oorzaak volledig in het buitenland. Dat is zowat de gekke

déficit de 0,1%. Et encore est-il tenu compte du produit de la vente aux enchères des licences UMTS, qui aurait également dû servir à alimenter le fonds de vieillissement, ce qui s'est malheureusement avéré impossible. Nous considérons, quant à nous, que ce fonds n'est destiné qu'à jeter de la poudre aux yeux de nos concitoyens et que le démantèlement de la dette de l'Etat constitue la meilleure des politiques sociales, dont le tort est sans doute de ne pas être assez médiatique. Après les propos optimistes du premier ministre, le ministre Vande Lanotte a bien dû admettre qu'il manquait 80 milliards au gouvernement. Sans doute va-t-on procéder à la vente de quelques biens immobiliers, ce qui ne résoudra évidemment rien. On ne fera jamais qu'atténuer la douleur, sans guérir le mal.

Le gouvernement réalise prétendument l'équilibre budgétaire mais il n'y parvient qu'en additionnant les chiffres de tous les niveaux de pouvoir. Quant à la compression annoncée de la dette publique, elle n'est qu'apparence. Elle résulte de la croissance économique, pas de mesures structurelles. La politique budgétaire belge est l'objet de critiques de la part de diverses instances. La bonne gestion, c'est tout autre chose!

Il n'est pas étonnant que l'arc-en-ciel ne soit pas en mesure d'appliquer sa seconde phase de baisse des charges ni d'augmenter encore les allocations sociales. Si ces mesures sont prises un jour, ce sera sous un autre gouvernement.

C'en est fini du festival de bonnes affaires et c'est un coup dur pour le gouvernement et ses composantes. Il est de moins en moins question d'une coalition arc-en-ciel et de plus en plus d'une véritable foire d'empoigne.

logica: als er zonneschijn is, dan is de regering verantwoordelijk, maar voor de regen is zij dat nooit. Misschien is dat wel een van de slagzinnen van een mediacommunicatiehandboek van Slangen & Co, maar weet dat de bevolking daarvan evenveel gelooft als van de reclame voor een of ander waspoeder dat witter wast dan, wit. Zeepoeder, ja, zo riskeert men een soap te maken van het politiek bestel!

Het minder goed lopend huwelijk van groene, socialisten en liberalen wordt vaak doodgezwegen met termen als "opendebatcultuur". In tijden van voorspoed wil de bevolking dat misschien nog slikken, maar nu lijkt de maat wel enigszins vol. De eersten die dat beseften, zijn de groenen. De ecologen merken namelijk nu pas dat van hun accenten nog niet zo gek veel is terechtgekomen, terwijl de liberalen en socialisten schijnbaar kunnen bogen op een aantal symbooldossiers, met name de lastenverlaging voor de enen en de uitkeringsverhogingen voor de anderen. Als de liberalen en de Vlaamse socialisten toch al samen met andere partners zouden praten over bezuinigingen, dan zullen de liberalen erop aandringen dat vooral de socialistische ministers een duit in het zakje doen. Zelf hebben ze namelijk al moeten slikken dat de uitgaven voor de ziekteverzekering met een aanzienlijke 1,5 miljard euro steeg. De voorzitter van de Vlaamse liberalen reageerde daarop met de eis, die wij best kunnen delen, dat de ziekteverzekering en andere pakketten van de sociale zekerheid best gefederaliseerd worden. Zo'n splitsing zou zowel de Walen als de Vlamingen ten goede komen. Dat wordt niet alleen al jarenlang door ons verkondigd, maar blijkt nu ook uit een aantal internationale rapporten, onder andere van het Internationaal Monetair Fonds en de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling.

De groenen zijn echter helemaal niet de "goede huisvaders", zoals een journalist ze vrijwel bestempelde. Zij zijn het ook helemaal niet die nu zullen proberen de overheidsuitgaven onder controle te houden. Integendeel, de heer Geysels en zijn Waalse evenknie panikerden omdat zij bij eventuele vervroegde verkiezingen niets dan slecht nieuws kunnen verkondigen aan hun achterban.

Toch is er eigenlijk maar één departement waarop de groenen, althans voorlopig, fier kunnen zijn. Het gaat om Ontwikkelingssamenwerking. Dat budget steeg namelijk nominaal met ongeveer 13% en wellicht reëel met ongeveer 6%. Voor de goede verstandhouding, wij hebben niets tegen Ontwikkelingssamenwerking, integendeel. Toch lijkt hier een addertje onder het gras te zitten. Het jongste Lambermont-akkoord bood, zoals u weet, de Vlamingen niet veel soelaas. Wij besloten dan ook tegen te stemmen. Een stukje van het compromis was de overdracht van de met de gemeenschaps- en gewestbevoegdheden samenhangende delen van de ontwikkelingssamenwerking naar de gewesten en de gemeenschappen. Een commissie zou komen bepalen hoe de huidige gelden van Ontwikkelingssamenwerking worden gespendeerd, te weten aan aangelegenheden die samenhangen met de gemeenschapsaangelegenheden en gewestelijke aangelegenheden dan wel met het federale budget. Wat zien we nu? Ongeveer de helft van de stijging met 13% betreft gewoon de overheveling uit andere begrotingsposten naar Ontwikkelingssamenwerking. De rest is gewoon een stijging. Dat betekent dat men in feite het beeld verdraait. Men probeert alsnog

Il nous faut à présent élaguer et épargner. Les membres du gouvernement auront-ils enfin le courage de reconnaître la vérité? Il semble que non. Lorsque tout allait pour le mieux, on n'avait de cesse de vanter les bienfaits de la coalition arc-en-ciel. Maintenant que tout va mal, les causes seraient à chercher à l'étranger. S'agit-il là de la recette de M. Slangen?

Les premiers à avoir pris conscience du fait que cette situation est intenable sont les verts. Des accents qu'ils auraient voulu imprimer à la politique de ce pays, rien ne s'est concrétisé, alors que les libéraux et les socialistes ont engrangé des résultats dans les dossiers qui leur tiennent à cœur, qu'il s'agisse de la réduction des charges ou de l'augmentation des allocations. Après la hausse de 1,5 milliards d'euros des dépenses en matière d'assurance maladie, les libéraux exigeront que les économies viennent surtout du côté des ministres socialistes. Selon M. De Gucht, il vaudrait mieux scinder l'assurance maladie et certains volets de la sécurité sociale, ce que les nationalistes flamands réclament depuis longtemps. Il ressort de rapports du FMI et de l'OCDE que cette scission profiterait tant aux Flamands qu'aux Wallons.

Les verts ne sont pas les « bons pères de famille » qui veillent à l'équilibre des dépenses publiques. En effet, ils paniquent à l'idée de n'avoir rien à leur actif, en cas d'élections anticipées. Ils ne peuvent se féliciter que de leurs réalisations dans le domaine de la Coopération au développement, dont le budget a été majoré de 13 pour cent. Une partie de cette somme devrait être, selon les accords du Lambermont, transférée aux Communautés et aux Régions. Une commission devait déterminer quelles activités correspondent à des compétences

aan het einde van dit jaar een beeld te creëren waarbij de verhouding tussen bestedingen voor Ontwikkelingssamenwerking aan federale posten en bestedingen aan gewestelijke aangelegenheden en gemeenschapsaangelegenheden gunstiger komt te liggen voor het federale niveau. Het spijt mij, maar dit gebeurt volstrekt buiten de afspraken om die destijds waren gemaakt. Blijkbaar zijn zulke trucjes nodig om ook een Boutmans braaf te houden en min of meer te laten meewerken aan wat is afgesproken in verband met de overheveling van bevoegdheden inzake Ontwikkelingssamenwerking.

Intussen worden de groenen in hun vraag naar een evaluatie van het regeerakkoord gesteund door de PS die denkt zich broodnodig te moeten profileren ten overstaan van PRL en Ecolo. Indien dit bondgenootschap in zijn opzet slaagt, zullen de Vlamingen mogen sidderen en beven want een nieuw regeerakkoord zal ons niet veel soelaas brengen, integendeel. Intussen zijn ook de sociale partners en de werkgevers niet opgezet met deze crisisbegroting. Zij moeten immers vaststellen dat de geplande uitkeringsverhogingen en lastenverlagingen niet eens een tweede fase zullen kennen. De rijksoverheid-werkgever gedraagt zich dan weer bijzonder curieus. Op het ogenblik dat het rijk zijn ambtenarenkorps grondig wil hervormen met het Copernicus-plan – Copernicus was iemand met goede ideeën maar waarvan de boeken drie eeuwen op de index stonden ...

communautaires ou régionales et peuvent donc être transférées. L'augmentation des moyens –il s'agit en partie d'un transfert de moyens qui étaient déjà consacrés à la coopération au développement– gonflera artificiellement le montant non transféré. Nous avons déjà mis en garde contre cette ruse grossière. Il s'agit d'un subterfuge destiné à calmer M. Boutmans.

Les verts et le PS réclament une réévaluation de l'accord de gouvernement. Si tel devait être le cas, cela ne promettrait rien de bon pour les Flamands. Ceux qui cherchent de l'argent frais savent que c'est chez les Flamands qu'il faut aller le chercher!

Ce budget ne fait le bonheur ni des partenaires sociaux, ni des employeurs. En effet, la deuxième phase des augmentations des allocations et des réductions de charges prévues ne se réalisera jamais.

02.08 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Mijnheer Pieters, nu u blijkbaar het groene hoofdstuk hebt afgesloten, zou ik eigenlijk enkele vragen willen stellen over uw uiteenzetting. Uw eerste stelling was dat de groenen helemaal niet de goede huisvaders zijn die ze voorgeven te zijn. U geeft echter geen enkele verklaring of geen bewijs voor die stelling. Integendeel, met betrekking tot wat u het bij uitstek groene departement Ontwikkelingssamenwerking noemt, zegt u dat er een stijging komt en dat u het daarmee eens bent. Ik ben het daar uiteraard ook mee eens wat uw bemerking betreft. Dat is echter helemaal geen teken van slecht huisvaderschap. Het is immers een uitgave waarmee u het eens bent. Voor de rest geeft u voor geen enkel zogenaamd groen departement aan dat wij onze job niet goed doen of eigenlijk te veel uitgeven. Ten tweede zegt u terecht dat de 13% voor een deel bestaat uit een verschuiving van posten. Tegelijkertijd is er echter in een krimpende begroting een reële stijging die u trouwens toejuicht. Ik zie niet in hoe dat zou ingaan tegen het Lambermont-akkoord. Integendeel, de zaken worden uitgevoerd zoals afgesproken. De werkgroep komt er. Als ik het goed voorheb, moeten de zaken afgerond worden tegen 2004. Ik zie dus echt niet in hoe de – zoals u tot mijn vreugde opmerkt – te beperkte stijging voor Ontwikkelingszaken zou kunnen ingaan tegen het Lambermont-akkoord.

Trouwens, als we ooit het percentage van 0,7 willen behalen, zullen we volgens mij zowel op federaal vlak als in de Gemeenschappen en de Gewesten bijkomende inspanningen moeten leveren. Ik meen dat we op dat vlak goed bezig zijn.

02.08 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Les critiques de M. Pieters à l'égard des verts ne sont pas fondées. Il n'est nullement en mesure de démontrer que les ministres verts gèrent mal leur budget.

Nous nous réjouissons de l'augmentation du budget de la Coopération au développement, qui n'est pas en contradiction avec l'accord du Lambermont, bien au contraire.

Les verts ne veulent pas d'un nouvel accord de gouvernement. Nous estimons toutefois qu'il pourrait être utile de se pencher à nouveau sur le budget à la lumière de la nouvelle situation, qui découle d'un changement de la conjoncture économique. Si ce n'est pas une preuve de bonne administration!

Het laatste aspect van uw betoog hield verband met wat u "het nieuwe regeerakkoord" noemt. U dringt erop aan dat er zeer snel, gelet op de evoluerende economische situatie, wordt gekeken naar de laatste gegevens om dan eventueel de begroting aan te passen. Op het ogenblik dat politiek iets te maken heeft met cijfers en budgetten en als het minder goed gaat, moet er een politieke discussie worden gevoerd over de maatregelen die eventueel moeten worden genomen. Iedereen is het ermee eens om deze discussie te laten plaatsvinden in januari of februari van volgend jaar.

Wat kunt u daartegen hebben? Dit is toch een voorbeeld van het voeren van een beleid als goede huisvader.

02.09 Danny Pieters (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik neem aan dat u dit niet zegt als voorzitter maar als lid van die bank.

02.10 De voorzitter: Nee, ik luister met veel aandacht naar het betoog van de heer Tavernier.

02.11 Danny Pieters (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, dat doen we allemaal.

Wat het eerste deel betreft in verband met de politieke evaluatie, lijkt het mij weinig zinvol om daarover een polemiek te starten.

Wat het laatste deel betreft, lijkt het mij duidelijk dat u de zaak nu softer voorstelt dan u ze eigenlijk bedoelt. Ik meen dat de heronderhandeling die door Ecolo-Agalev wordt gevraagd geen betrekking heeft op een verdeling van de grotere schaarste maar wel op het leggen van nieuwe prioriteiten zodat nieuwe beleidspunten krachtiger tot uiting komen. Zo had ik in elk geval uw communiqués begrepen of misschien was dat alleen maar voor de galerij. Wat u nu zegt, het bijstellen op basis van nieuwe cijfers, is wel iets anders dan wat in de communiqués staat en waarin sprake is van nieuwe oriëntaties. Op dat vlak is uw opmerking volgens mij minder correct.

Ik wil even technisch ingaan op uw opmerkingen over Lambermont. Voor zover ik weet, werd afgesproken een "foto" te nemen van de middelen die nu aan ontwikkelingssamenwerking worden besteed. Vervolgens zou men nagaan of die middelen worden besteed aan federale bevoegdheden of aan bevoegdheden van de Gemeenschappen, ik denk hierbij bijvoorbeeld aan onderwijs. Op basis van die foto zou dan geld worden overgeheveld van het federale niveau naar het niveau van de Gemeenschappen en Gewesten. Wij gaan er nog altijd vanuit dat men zich aan die deal houdt. Wij hebben er destijds ook op gewezen dat hiervoor ook andere ingrepen nodig zouden zijn.

Wat ik nu vaststel, is dat men die foto aan het verkleuren is. Ik heb er helemaal niets op tegen dat er meer geld gaat naar ontwikkelingssamenwerking. Dat men een aantal posten anders gaat inschrijven, is misschien neutraal maar het vervalst wel de foto. Er worden posten van andere departementen ingeschreven op de begroting van ontwikkelingssamenwerking waardoor de foto wordt verkleurd. Destijds is van Waalse kant berekend dat er ongeveer een 80/20-verhouding is waarbij de Gemeenschappen 80% voor hun rekening nemen terwijl het aandeel van het federale niveau 20% bedraagt. Als u sommige begrotingsposten overschrijft naar de

02.11 Danny Pieters (VU&ID): Je n'engagerai pas la polémique sur les bons et les mauvais points.

La renégociation demandée par Agalev-Ecolo ne concerne pas le partage des pénuries mais de nouvelles orientations. Vous faites à présent une description bien plus édulcorée de la situation.

Dans les accords de Lambermont, il avait été convenu que l'on prendrait une photographie des fonds de développement pour examiner quels moyens sont consacrés aux matières fédérales, d'une part, et aux matières communautaires et régionales, d'autre part. Cette photographie est à présent mise en couleur. Je ne suis pas opposé à l'idée de financer davantage la coopération au développement mais on en est arrivé aujourd'hui à inscrire les fonds d'autres départements au budget du département de la Coopération au développement.

begroting van ontwikkelingssamenwerking dan vervalst of verkleurt u de foto die u had afgesproken voor de overheveling van bevoegdheden en middelen. Dat kunt u moeilijk tegenspreken.

02.12 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Nu begrijp ik tenminste wat u bedoelt. Ik denk dat er geen enkel echt bezwaar tegen is dat u de foto volledig maakt. U zou gelijk hebben indien men bij Ontwikkelingssamenwerking een aantal kredieten zou inschrijven die met ontwikkelingssamenwerking op zich niets te maken hebben. Als u er echter mee akkoord gaat dat het eigenlijk Ontwikkelingssamenwerking is terwijl het vroeger bijvoorbeeld thuishoorde onder Financiën – ik denk nu onder andere aan schulddelging – dan heb ik er geen probleem mee dat het daar inderdaad wordt geconcentreerd. Dat maakt de foto juist volledig in plaats van partieel. Dat is voor een deel gebeurd. U ziet daar een communautaire manoeuvre in, maar ik niet. Dat is een verschil in appreciatie.

02.13 Danny Pieters (VU&ID): Men zal toch niet anders kunnen dan beamen dat het oorspronkelijk in alle discussies ging over een opdeling op basis van wat men binnen de begroting van Ontwikkelingssamenwerking besteedde aan een en ander. Op dat ogenblik heeft men er niet aan gedacht om naar alle begrotingsposten te gaan zien wat er allemaal zou kunnen samenhangen met ontwikkelingssamenwerking, dat in een korf te gooien en op basis daarvan de foto te maken. Ik ben ook tevreden als u zegt dat de foto alleen maar zal zijn gebaseerd op wat er ten tijde van het Lambermont-akkoord onder ontwikkelingssamenwerking ressorteerde. Dat hoorde ik echter evenmin zeggen. Dat is toch een vertekening van wat werd afgesproken.

02.14 Minister Johan Vande Lanotte: Dat heeft geen negatief effect op de middelen die naar Gemeenschappen of de Gewesten zouden gaan. Men heeft honderd en men voegt er twintig bij. Vroeger was het 60-40. Als die twintig erbij komen vanuit andere posten omwille van de coherentie, verandert dat niets aan wat naar Gemeenschappen en de Gewesten zou gaan.

02.15 Danny Pieters (VU&ID): Toch wel.

02.16 Minister Johan Vande Lanotte: Maar nee. U redeneert in procenten, maar zo werd niet geredeneerd. Het stuk van Ontwikkelingssamenwerking dat naar de Gemeenschappen en de Gewesten gaat, verandert niet.

02.17 Danny Pieters (VU&ID): Men moet het toch volgens die percentages overhevelen.

02.18 Minister Johan Vande Lanotte: We werken niet met percentages. De percentages zijn een afgeleide van wat we vaststellen. Die komen daarachter. Het gaat erover wat betrekking heeft op gemeenschappen en gewesten. Wij hebben nu een coherente oefening gemaakt om onder Ontwikkelingssamenwerking dingen bijeen te brengen die daarmee te maken hebben en die in het verleden over verschillende plaatsen ware verspreid. Eigenlijk hebben wij nu hetzelfde gedaan als toen wij de rijkswacht onder Binnenlandse Zaken brachten. De rijkswacht zat bij Landsverdediging en werd omwille van een coherent beleid overgeheveld naar Binnenlandse

02.12 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Je comprends à présent ce que M. Pieters veut dire. Mais rien ne s'oppose à ce que l'on brosse un tableau exhaustif: aucun moyen sans rapport avec le budget de la Coopération au développement n'a été inscrit à ce dernier.

02.13 Danny Pieters (VU&ID): Il n'a jamais été procédé de la sorte par le passé. En outre, on nous présente une image tronquée de ce qui avait été annoncé lors des discussions du Lambermont.

02.18 Johan Vande Lanotte, ministre: Ce sera sans incidence négative sur ce qui sera transféré aux Communautés et aux Régions. Nous ne travaillons pas sur la base de pourcentages. Les postes "réaménagement de dettes" et "mouvements internationaux" ont été transférés à la Coopération au

Zaken. Iets soortgelijks gebeurt nu: alles wat schuldherschikking en internationale bewegingen betreft werd onder Ontwikkelingssamenwerking gebracht, om het coherent te maken. Dat heeft echter geen effect op de afspraken inzake het Lambermont-akkoord. Ik denk niet dat er daar positieve of negatieve effecten aan vasthangen.

02.19 Danny Pieters (VU&ID): Toch wel, want er zijn middelen die met de federale noch met de gewestelijke doelstellingen samenhangen. Die zullen worden verdeeld volgens hoe de rest wordt overgedragen.

02.20 Minister Johan Vande Lanotte: Nee, dat is niet juist. Vroeger was het ook niet zo. U fixeert zich op procenten die men in het hoofd zou hebben, maar zo is het niet. Men ging stukken uit het beleid bekijken en daarover praten en dat verandert niet. Als wij in Lambermont hebben gepraat, kwam het aspect van de schuldherschikking zelfs niet ter discussie. Het heeft ook geen effect. Het is niet omdat er een grotere pot of een ander percentage is, dat er meer of minder wordt overgeheveld. Dat is niet juist.

02.21 Danny Pieters (VU&ID): Ik vervolg mijn betoog. De Sinterklaasperiode is voorbij en dat is aan de minister van Financiën niet ongemerkt voorbijgegaan: hij heeft ook Sinterklaasneigingen vertoond. Hij zal ervoor zorgen dat de koopkracht van de Belgen – zo heet dat in optimistische taal – van 2,5% naar 4,2% zal stijgen. Dat is natuurlijk een mooie manier om de zaak voor te stellen. Om dat in toch wel moeilijke economische tijden te kunnen verantwoorden, zal hij onder andere nagaan of er geen vastgoed kan worden verkocht. Een groot deel van gronden van BIAC zou hiervoor eventueel in aanmerking komen en andere operaties worden bedacht. Dat er nu zestig miljard frank meer kan worden uitgegeven – lees: dat er een meerinkomen is voor alle burgers samen van ongeveer zestig miljard frank – lijkt leuk. Het gaat hier echter om een lineaire maatregel.

Het gaat echter om een lineaire maatregel. In mensentaal wil dat zeggen dat de rijken er nog een beetje rijker van worden en de armen een beetje minder arm. Hier is duidelijk een echte liberaal aan het werk geweest, die concepten als progressieve belasting, vermogensbelasting of sociale rechtvaardigheid niet echt genegen is.

Sterker nog, als er lineair 60 miljard frank minder belastingen worden geïnd en tegelijkertijd een huizenhoge openbare schuld wordt aangehouden, komt de hele operatie eigenlijk neer op een herverdeling ten gunste van wie aan de Staat leent: de financiële instellingen en degenen die zich de luxe kunnen permitteren om staatsobligaties te kopen. Kunnen de socialisten en de groenen verduidelijken hoe zij dat met hun sociale streven in overstemming brengen? Natuurlijk worden de maatregelen voorgesteld alsof de burger duizenden franken meer in de zak houdt, maar dat is een vertekend beeld.

Voorts geeft de gulle minister van Financiën toe dat de herindexering van de belastingschalen pas vanaf april 2002 in de bedrijfsvoorheffing zal worden verrekend en niet, zoals eerder beloofd, vanaf januari 2002. Dat is nochtans wel, volgens de specialisten, een hefboom voor een toenemende koopkracht. De reactie van de minister daarop was: "Wij kunnen niet alles tegelijkertijd doen". Dat klopt, maar maak dan

développement afin de rendre la politique plus cohérente.

02.21 Danny Pieters (VU&ID): Entre-temps, le ministre Reynders poursuit la distribution des cadeaux: il veille à ce que le pouvoir d'achat passe de 2,5% à 4,2%. En raison de la détérioration de la conjoncture économique, il doit se mettre en quête de biens immobiliers pour les vendre. Ainsi, d'importants terrains seront vendus à BIAC même si l'Etat doit encore les assainir.

Une telle dépense supplémentaire de 60 milliards de francs représente une mesure linéaire: les riches deviennent plus riches et les pauvres un peu moins pauvres. Mais une diminution des recettes de 60 milliards de francs avec une dette aussi élevée constitue un cas de figure surtout intéressant pour ceux qui prêtent de l'argent à l'Etat: les banques et les détenteurs d'obligations d'Etat.

La réindexation des barèmes fiscaux ne sera prise en compte dans le calcul du précompte professionnel qu'à compter du mois d'avril 2002 au lieu du mois de janvier de la même année. Rien de plus facile que de formuler des promesses coûteuses que l'on ne pourra tenir.

Dans l'intervalle, les fantaisies du

ook geen dure beloftes aan de bevolking die achteraf niet kunnen worden waargemaakt. De vraag rijst opnieuw: waar blijft het goed bestuur?

De Franstalige liberalen doen het nog beter: door de fratsen van minister Duquesne zullen de gemeenten er wellicht toe worden gedwongen om hun gemeentebelastingen te verhogen. De gemeenten klagen nu reeds steen en been dat zij nog nooit zo moeizaam hun begroting konden afsluiten bij gebrek aan concrete cijfers. Na een rondvraag door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten bleek dat amper 7% van de gemeenten tijdig een concrete begroting kon opmaken. Waar is het goed bestuur hier?

De uitvlucht die de regeringspartners onlangs nog gebruikten, namelijk dat alleen oppositieburgemeesters vervelend doen, is een karikatuur. Onder de ontevreden burgervaders bevinden zich immers heel wat toonaangevende en morrende socialisten en liberalen. De burgemeester van de mooiste stad van Brabant is hier niet de minste van.

Sinds 21 november 2001 luidt het dat wel in kredieten zal worden voorzien. Dat zal volgens mijn informatie in een latere begrotingsaanpassing gebeuren. Overigens hoor ik ook niets over de criteria voor de verdeling van de middelen voor de gemeenten. Dat is ook een belangrijk aspect. Historisch is het zo gegroeid dat de rijkswacht in Wallonië een toonaangevende rol speelde, terwijl de Vlaamse gemeenten al vroeg in de lokale politie begonnen te investeren. Het financieringssysteem voor de nieuwe politie is duurder voor gemeenten die in het verleden weinig inspanningen voor hun gemeentelijk politiekorps leverden, kortom, duurder voor het gros van de Waalse gemeenten.

Het toeval wil dat heel wat PS-burgemeesters tot de meerderheid behoren. Die burgemeesters, die hun gemeentelijke korpsen totaal hebben verwaarloosd, zien een hoge factuur natuurlijk niet zitten. Daarom vragen zij uitstel van de hervorming. Ten koste van wie gaat een dergelijk uitstel? Inderdaad, van de Vlaamse gemeenten, zoals Gent en Leuven met SP-burgemeesters, die wel oog voor goed bestuur hadden. Dat zegt ook de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Zij hekelen het feit dat de kosten voor de politiehervorming schromelijk zijn onderschat en dat minister Duquesne zich door de politievakbonden heeft laten rollen. Inmiddels beseft de regering dat ook en dringen de collega's van minister Duquesne erop aan dat hij opnieuw over onderdelen van het statuut onderhandelt. Het zal interessant zijn te zien hoe de vakbonden hierop reageren.

De federale regering zal verplicht zijn om Vlaamse én Waalse gemeenten financieel te helpen, zodat zij hun lokale politie kunnen betalen. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten voegt er echter aan toe: het extra geld mag niet uitsluitend dienen om de vooral Waalse gemeenten te helpen die de jongste jaren te weinig in hun eigen korpsen hebben geïnvesteerd.

Ook de PS-eis om de hervorming desnoods uit te stellen, stuit op hevige weerstand van de VVSG en de Vlaamse politiekorpsen. Een dergelijk uitstel zou ten koste gaan van de jarenlange inspanningen die werden geleverd om een degelijke politionele bescherming aan de

ministre Duquesne obligent les communes à augmenter les impôts communaux: jusqu'à présent, seules 7% des communes sont parvenues à élaborer un budget concret.

Il n'y a pas que les bourgmestres de l'opposition qui se plaignent amèrement de cette situation. Le bourgmestre de Louvain, M. Tobback, a également formulé de nombreuses critiques concernant le financement de la réforme des polices et les conséquences pour les communes.

La réforme des polices coûte plus cher pour les communes qui, par le passé, ont investi moins d'argent dans un corps de police locale, c'est-à-dire essentiellement les communes wallonnes. La majorité des bourgmestres des communes wallonnes, portant essentiellement l'étiquette PS, ne veulent pas de cette facture élevée et souhaitent reporter la mise en oeuvre de la réforme des polices. Une fois de plus, une telle décision serait prise au détriment des communes flamandes qui s'attachent à faire montre d'une bonne administration, comme Gand et Louvain par exemple.

Le gouvernement prend soudainement conscience du fait que le ministre Duquesne s'est laissé duper par les syndicats de police et il voudrait de nouvelles négociations: voilà un bien bel exemple de mauvaise administration!

Pour l'association des Villes et Communes flamandes (VVSG), l'aide financière du pouvoir fédéral ira principalement aux communes wallonnes, telle que Mons, la commune de M. Di Rupo, le président du PS. La VVSG dénonce cette situation et s'oppose à tout report de la réforme qui nuirait aux communes flamandes qui ont investi des années dans un corps de police efficace.

burger te bieden. De burger heeft namelijk recht op veiligheid. Hij zal niet aanvaarden dat de PS hem ook hier weer schaakmat zet.

Het is voor ons zo klaar als een klontje dat de minister van Binnenlandse Zaken heeft gefaald. Door de meerkosten voor de gemeenten te onderschatten jaagt hij - terecht - het hele land tegen zich in het harnas en niet in het minst zijn eigen collega's die met lede ogen moeten vaststellen hoe voor hem nogmaals extra-middelen – een bijkrediet van 12 miljard – worden vrijgemaakt in deze begroting.

De regering heeft het ook vaak over e-government, maar blijkbaar worden hieraan weinig middelen besteed. Het aantal burgers in ons land dat moderne computerapparatuur koopt neemt gestaag toe, terwijl de uitgaven van de federale overheid op dit vlak blijken af te nemen.

Bovendien rijzen er vragen omtrent de civiele lijst en de stijgende dotaties die al bijna een half miljard bedragen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, tot hier beperken zich mijn bedenkingen omtrent de diverse begrotingsonderdelen. Thans zal ik het hebben over de evolutie sedert vorig jaar van de verschillende begrotingsrubrieken. Deze oefening leidt tot interessante vaststellingen. Zo wekt het op zijn minst verwondering dat inzake een aantal domeinen waarvan de regering en haar leden bij hoog en bij laag verklaren dat zij prioritair zijn, zij er dit jaar met een kleiner stuk van de taart van departementale uitgaven vanaf komen. Zo moet het o zo prioritair Verkeerswezen het stellen met 3 promille minder dan vorig jaar, wordt er 0,5 promille minder toegewezen aan Binnenlandse Zaken en blijft het aandeel voor Justitie constant. Overigens, wat Justitie betreft, werd het budget nog verminderd na de begrotingsaanpassing 2001. Een beter justitieel systeem en een betere rechtsbedeling waren nochtans zo belangrijk. Dat is allicht zo in de woorden, maar wat de feiten betreft is het wat anders.

Voor de federale politie wordt evenwel 5 promille bijkomend uitgetrokken, maar of deze middelen de politionele bescherming ten goede komen is erg twijfelachtig.

Ik kom thans tot de transfers tussen de regio's. Op de politie en de ontwikkelingshulp voor de deelgebieden werd reeds ingegaan. Dat er niets kon worden gedaan inzake de transfers in de sociale zekerheid, is genoegzaam bekend. De belastingen dalen, wat een goede operatie voor Vlaanderen blijkt te zijn, ware het niet dat dit voordeel ongedaan wordt gemaakt door de lauwe afbouw van de Rijksschuld. Het heeft misschien weinig zin nog langer uit te weiden over deze transfers. Wij weten immers dat deze regering weinig aandacht schenkt aan de financiële verhouding tussen de deelstaten, althans zolang Vlaanderen bereid is het leeuwendeel van de federale rekeningen te betalen, rechtstreeks of onrechtstreeks. Inderdaad, uitgaven die vallen onder de federale bevoegdheid worden doodleuk doorgeschoven naar Vlaanderen. Gisteren gebeurde het zo inzake de investeringen met betrekking tot het spoor, vandaag voor deze met betrekking tot de luchthaven.

Laten wij evenwel duidelijk zijn: dit spel spelen wij alvast niet mee. Wordt er een beroep gedaan op Vlaams geld, dan moet Vlaanderen ook bevoegd worden, zowel inzake het spoor als inzake Zaventem.

En raison de sa gestion calamiteuse, le ministre Duquesne a besoin de davantage de fonds que prévu pour financer sa réforme. Il s'agit plus précisément d'un crédit supplémentaire de 12 milliards, ce qui fait le désespoir de ses collègues.

Le gouvernement parle abondamment d'e-government mais on observe globalement, pour l'ensemble des départements publics, une diminution de 650 millions de francs des dépenses de fonctionnement et des investissements dans le domaine informatique. Comment expliquer cela?

La réduction des investissements vaut d'ailleurs également pour d'autres domaines précédemment qualifiés de prioritaires par le gouvernement. Je songe notamment au département des Communications et de l'Infrastructure et à celui de l'Intérieur. La part réservée à la Justice est demeurée inchangée alors que le budget de la justice avait été réduit lors de l'adaptation budgétaire de 2001.

La gouvernement ne fait pas grand-chose pour remédier au problème des transferts. La Flandre est toujours disposée à payer la facture. Mieux, les coûts relatifs à certains domaines de compétences fédéraux, tels les investissements dans les chemins de fer et dans les aéroports, sont mis à charge de la Flandre. Dès lors qu'il est fait appel à des moyens flamands, la Flandre devrait être compétente pour les domaines qu'elle finance: *no taxation without representation!*

Autre exemple de régionalisation indispensable: en Flandre, on compte 17 caméras automatiques permettant de dresser des procès-verbaux. En Wallonie, il y a deux caméras automatiques et aucune de ces deux caméras ne permet

Immers, net als bij de aanvang van het parlementarisme, geldt no taxation without representation, ook in deze materies.

Zodra men het heeft over Vlaams-Waalse geldzaken zijn er uiteraard tal van andere dossiers waarin het geld weliswaar niet de kern van de problemen uitmaakt, maar toch een belangrijk nevenaspect vormt. Sta mij toe dit te illustreren aan de hand van het dossier van de onbemande camera's. Momenteel zou Vlaanderen over ongeveer zeventien verbaliserende onbemande camera's beschikken, terwijl Wallonië over twee niet-verbaliserende onbemande camera's beschikt. Op het vlak van de begroting is dat verschil niet belangrijk, maar waar blijft de gelijke behandeling?

Economische problemen hebben wellicht ook goede aspecten. Zogenaamde staatshervormingen waarbij Vlaanderen rechtstreeks of via de federale begroting betaalt voor elke morzel nieuwe bevoegdheid, worden moeilijker. Nog niet zo lang geleden kregen wij de Lombard- en Lambermont-akkoorden te slikken. Wij stemden er evenwel tegen. In de loop van het voorbije half jaar zagen wij het gros van de gevaren waarvoor wij waarschuwdan werkelijkheid worden. Dit is een voorbeeld. Vlaanderen wou de vennootschapsbelasting doen dalen, maar op die eis kon jammer genoeg niet worden ingegaan. Volgens de regeringspartijen was dat van ondergeschikt belang, maar nu brengt de blauwe Vlaamse top een jeremiade terzake.

De economische kosten en de tewerkstellingsprijs van dit falen zijn zeer groot, dames en heren van de VLD.

Iets of wat vertegenwoordiging van de Vlamingen in Brussel moest worden afgekocht met een miljard aan federaal geld voor het Brussels Gewest, te verdelen onder de gemeenten met een Vlaamse schepen. Wij waarschuwdan toen al voor nep-Vlamingen. De linguïstisch transseksuelen van de PRL deden enkele weken geleden de kassa's van hun gemeente rinkelen. Dit is boerenbedrog. Vlaanderen staat er bij en kijkt er met lede ogen naar.

Dan zijn er nog de federale investeringen in het aan het gewest over te hevelen vormingscentrum te Gembloux, terwijl het federaal geld voor de aan het Vlaams Gewest over te hevelen evenknie achterwege blijft. Dit is een voorbeeld van de traagheid waarmee sommige bevoegdheidstransfers worden afgehandeld en de snelheid waarmee de Franstalige gemeenschap vers geld krijgt. Nog belangrijker, de Lambermont- en Lombard-akkoorden worden in de begroting zelf niet serieus in rekening gebracht.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, wat concluderen wij uit dit alles?

De regering is aangetreden op de puinhoop van een slecht beheerd kippenschandaal, maar met deze regering zou het anders worden. De hemel was blauw, de weide was groen en de kippen waren snel vergeten. Ook het gegeven dat de socialisten deel uitmaakten van de vorige regering was men vergeten. Met premier Verhofstadt zou een nieuwe regeerstijl aanbreken. Communicatie en openheid waren het parool. Het regeringswerk zou een open boek zijn. Voor een stuk klopte dat laatste wel, maar snel bleek dat het open boek slechts uit een kaft bestond. De inhoud was nihil. Die openheid gold ook voor de zogenaamde debatacultuur. In mensentaal betekende dit dat elke

de dresser procès-verbal! Soit la loi fédérale s'applique sur tout le territoire, soit les Régions se voient attribuer l'intégralité des compétences en matière de mobilité et de transports. Entre-temps, les risques contre lesquels nous mettions en garde au cours des débats sur les accords du Lombard et du Lambermont ont, pour l'essentiel, été confirmés. Quelques exemples: la Flandre voudrait diminuer l'impôt des sociétés, mais ce n'est pas possible. Dans les communes bruxelloises, des pseudo-Flamands sont sollicités pour devenir échevins flamands et ainsi pouvoir faire main basse sur la manne fédérale. Certains transferts de compétences sont réglés avec une lenteur exaspérante, alors que l'on recherche très promptement de nouveaux fonds pour la Communauté française.

Que conclure de tout cela? Ce gouvernement est arrivé au pouvoir à la suite de l'immense pagaille qui a suivi le scandale du poulet à la dioxine. Il allait inaugurer un nouveau style de gouvernement, basé sur la communication et l'ouverture. Cette ouverture, on devait également la retrouver dans la culture dite de débat ouvert. En fait, chaque ministre lançait ainsi ses petites idées, à bon ou à mauvais escient. Tant qu'il y avait de l'argent à profusion, cela se passait sans trop de problèmes. Après le 11 septembre, il est toutefois devenu impossible de continuer à sauver les apparences. A présent que le premier ministre ne peut plus invoquer la présidence européenne, il va devoir expliquer comment remédier à la baisse des recettes, comment il compte tenir toutes les promesses faites, quelles propositions son parti a à opposer aux dictats du PS et pourquoi il a fallu payer autant pour si peu de résultats après les négociations sur les accords du

excellentie en elke partij mocht zeggen wat hem of haar door het hoofd schoot, liefst tegen een andere regeringspartner in en zonder zich zorgen te maken over de kosten van een en ander. Tal van initiatieven hebben zij in de media gebracht. Het is een andere vraag of er iets werd gedaan, zolang er maar over wordt gesproken.

Zolang het economisch goed gaat en er geld over blijkt te zijn, kan dit zootje ongeregeld worden samengehouden om het geld, dat er steeds meer is, uit te geven. Iedereen krijgt wat lekkers. Helaas kunnen de tijden veranderen. Dat was al voor 11 september het geval, maar dat kon de regering voldoende verdoezelen. Na 11 september is dat niet meer mogelijk. Gelukkig was er het Europees voorzitterschap om zich aan het moeras van al te realistische besprekingen in eigen land te onttrekken. Dit lijkt de premier toe te laten nog een beetje de dans te ontspringen, maar weldra zal dit veranderen. Hij zal moeten uitleggen dat wolken samentroepen boven het beleid. The sky is niet langer the limit, zeker niet na de gebeurtenissen bij Sabena. Hij zal uit de doeken moeten doen hoe de minderinkomsten zullen worden goedgeemaakt en hoe zijn veelkleurig gezelschap alle wilde beloften nog deze legislatuur zal realiseren. Misschien legt hij de Vlamingen meteen uit wat zijn zogenaamde Vlaamse partij nog tegen de lange reeks PS-dictaten heeft in te brengen. Misschien legt hij ook uit waarom wij zoveel moeten betalen voor zo weinig vooruitgang, na andermaal een nachtje onderhandelen in de Lambermont.

De eerste minister kan het goed uitleggen. Rekenen doet hij minder graag. Zolang het goed ging, kon ieder die het wilde zijn verhaal geloven. Vandaag moeten er cijfers bij en dat wordt moeilijker uit te leggen. Vandaag moeten de centen weer eens worden omgedraaid alvorens ze uit te geven en moeten prioriteiten en posterioriteiten worden bepaald. Dat ligt deze regering niet. Iedereen wil nog altijd meer geld en iedereen wil op de eerste rij staan. In de media houden ze dat nog wel een tijdje vol, maar democratie is iets anders. In een democratie kunt u de bevolking niet eindeloos verhaaltjes wijsmaken, maar zegt u waarop het staat. Als men tot over de oren in de schuld zit en de tijden economisch bar zijn, zet men de tering naar de nering. Daar is niets verkeerd mee. Het blijven voorspiegelen van paarsgroene droombeelden is wel fout, want die riskeren op nachtmerries uit te lopen.

02.22 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, chers collègues, le groupe PRL FDF MCC a déjà eu l'occasion d'apporter son soutien au gouvernement dans le cadre de l'élaboration du budget 2002.

Nous avons également déjà pu remarquer que ce budget était à la fois marqué par la prudence et le réalisme. Il a été élaboré dans l'esprit du pacte de stabilité qui implique une limitation des marges de manœuvre du gouvernement, marges de manœuvres limitées du fait même de l'état de notre dette publique.

Assurer l'équilibre budgétaire en 2002 est sans doute un objectif mais aussi et surtout un défi pour l'équipe gouvernementale. Nous savons que la tâche ne sera pas aisée.

Par prudence et responsabilité, le gouvernement a déjà décidé de procéder à une analyse détaillée des comptes 2001 afin d'anticiper le contrôle budgétaire, dès le début de l'année nouvelle.

Lambermont.

Aujourd'hui expliquer ne suffit plus, il faut aussi calculer, et des priorités doivent donc être définies. Mais dans ce gouvernement, tout le monde veut toujours plus d'argent. En démocratie, on ne raconte pas éternellement des histoires au peuple. Quand l'économie va mal, on s'arrange pour vivre selon ses moyens. Les rêves arc-en-ciel risquent de se transformer en cauchemar pour la Flandre et la démocratie.

02.22 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Mijn fractie verheugt er zich over dat de regering zich met betrekking tot de begroting 2002 aan het Stabiliteitspact heeft gehouden. Wegens dat Stabiliteitspact is de speelruimte weliswaar beperkt, gelet op onze grote overheidsschuld. Het nastreven van het begrotingsevenwicht in 2002 is voor de regering zowel een doel als een uitdaging. Dat wordt een lastige opgave. De regering, die getuigt van voorzichtigheid en verantwoordelijkheidszin, heeft de rekeningen van 2001 grondig geanalyseerd ter voorbereiding

Le gouvernement a planché sur des chiffres de croissance raisonnables. Il est vrai que la tendance économique actuelle recommande la prudence. Notre pays, comme l'ensemble des pays de l'Union, espère une reprise légère dès le premier semestre 2002 et en tout cas une reprise certaine pour le deuxième semestre 2002.

En Belgique, les mesures décidées par le gouvernement en matière de renforcement du pouvoir d'achat des travailleurs et des allocataires sociaux devraient avoir un impact positif sur la reprise économique et sur la croissance.

Les mesures prises sur le plan fiscal ou de la revalorisation des allocations sociales ne sont pas statiques. Elles doivent, au contraire, être considérées dans leur capacité dynamique de stimuler la croissance.

Il ne saurait être question pour nous de remettre en cause cet acquis essentiel de la réforme fiscale pour le citoyen et la santé économique de notre pays.

Pour ceux qui douteraient de l'impact et de l'efficacité du renforcement du pouvoir d'achat de nos concitoyens, il n'est pas inutile de revenir un instant sur les effets concrets et tangibles, en 2002, pour le contribuable, des mesures prises par le gouvernement dans le cadre de la loi du 10 août dernier. Le bénéfice global en termes de pouvoir d'achat pour la seule année budgétaire 2002 s'élèvera à près d'un milliard et demi d'euros. Sur cette enveloppe globale, déjà plus d'un milliard d'euros allégeront directement la charge fiscale du contribuable via le précompte immobilier, le solde venant par remboursements.

Les mesures 2002 concernent, je le rappelle, le démantèlement progressif de la cotisation complémentaire de crise, le réindexation des barèmes fiscaux et, bien entendu, la réforme fiscale à proprement parler.

Nous pensons que les frais professionnels déductibles augmentés, les 52% du taux marginal au lieu de 52,5% et 55%, l'exemption supplémentaire pour enfant à charge des ménages monoparentaux, le remboursement d'impôt octroyé aux ménages à faibles revenus, le crédit d'impôt, tous ces éléments de la réforme fiscale auront donc des effets très concrets pour l'ensemble des travailleurs.

C'est une réforme attendue par celles et ceux qui, des années durant, ont fait littéralement "ceinture". Elle concernera chaque citoyen qui vit de son travail et permettra, par rapport à la situation prévalant en janvier 2001, des gains annuels allant de 5.000 à plus de 30.000 francs. Cela représente un pouvoir d'achat beaucoup plus important qui indirectement contribuera à augmenter les recettes de l'Etat via la consommation et via, bien entendu, la taxe sur la valeur ajoutée.

Outre les mesures qui touchent les consommateurs, le gouvernement devra s'atteler en 2002 à une réforme annoncée de l'impôt des sociétés dans le cadre d'une neutralité budgétaire. S'il est important d'augmenter le pouvoir d'achat tant des travailleurs que des allocataires sociaux pour stimuler la croissance, il est tout aussi important à nos yeux de favoriser les investissements des

van de begrotingscontrole en is uitgegaan van redelijke groeivoorzichten. De huidige economische conjunctuur stemt ons niet optimistisch, maar wij hopen op een lichte heropleving van de groei in de loop van de eerste helft van 2002. De door de regering genomen maatregelen ter versterking van de koopkracht van de werknemers en de sociale uitkeringstrekkers zouden de economische opleving en de groei ten goede moeten komen. Het totaalvoordeel voor het begrotingsjaar 2002 zal oplopen tot om en bij het anderhalf miljard euro en zal de belastingdruk op de belastingplichtigen via de bedrijfsvoorheffing of in de vorm van terugbetalingen verlichten.

De maatregelen voor 2002 behelzen de geleidelijke afbouw van de crisisbelasting, de herindexering van de belastingschalen en de belastinghervorming. Wat laatstgenoemde betreft, gaat het om een verhoging van de aftrekbare beroepskosten, een vermindering tot 52% van het hoger marginaal tarief, de bijkomende vrijstelling voor kinderen ten laste van eenoudergezinnen, de toekenning van een terugbetaalbaar belastingkrediet ten voordele van de mensen met een laag inkomen, enz.

De belastinghervorming zal concrete gevolgen hebben voor alle werknemers, die jaarlijks van 5.000 tot 30.000 frank minder belastingen zullen moeten betalen.

De regering zal tevens de vennootschapsbelasting hervormen. Er moeten moeilijke keuzes worden gemaakt, maar de lat wordt hoog gelegd; het is immers de bedoeling buitenlandse ondernemingen aan te moedigen om meer in ons land te investeren. Een vermindering van de tarieven en de invoering van een rulling-systeem vormen het draagvlak

entreprises, et notamment des entreprises étrangères, dans notre pays. A ce titre, la réforme de l'impôt des sociétés est primordiale. Là non plus, les choix ne sont pas aisés mais l'objectif nous semble ambitieux. Il est évident qu'un taux nominal trop élevé détourne les investisseurs de notre marché; il faut donc abaisser ce taux et mettre en place une série de techniques de "ruling" qui constituent l'assise d'une réforme efficace en termes d'appel aux investisseurs.

Les petites et moyennes entreprises, qui sont les principaux vecteurs d'emplois et de croissance, devront, elles aussi, bénéficier d'un soutien légitime par un abaissement du taux et par une exemption des bénéfices réservés à l'investissement. Ces engagements ont été pris et sont réaffirmés dans la déclaration gouvernementale d'octobre 2001.

Nous serons attentifs à éviter, pour les petites et moyennes entreprises et pour les indépendants, toute suppression de déductibilité fiscale de frais réellement engagés qui serait contre-productive sur le plan de la croissance.

En ce qui concerne le volet social et santé du budget 2002, je souhaiterais insister sur le fait que la modernisation de la gestion de la sécurité sociale me paraît être primordiale pour la continuité du développement de l'Etat social actif. A cet égard, nous plaçons en faveur d'une réalisation rapide des trois volets du projet de modernisation, à savoir la généralisation de la déclaration immédiate d'emploi, l'introduction de la déclaration ONSS électronique multifonctionnelle et la simplification et l'informatisation de la déclaration des risques sociaux. En effet, les employeurs demandent et attendent depuis longtemps une simplification de leurs obligations administratives.

Pour ce qui a trait au secteur des pensions, je me réjouis du rehaussement des limites autorisées en matière d'activités professionnelles à partir de l'âge de la pension. Cette mesure est trop timide mais elle engendre un supplément de liberté. Elle évite aussi une rupture trop forte des revenus quand on arrive à l'âge de la pension. Certaines personnes arrivées à l'âge de la pension sont en pleine forme et motivées; elles peuvent et veulent encore faire valoir leur expérience. Cette mesure est bénéfique à l'égard des indépendants retraités qui doivent se contenter d'une retraite extrêmement modeste et ont le plus souvent besoin de revenus complémentaires pour vivre. C'est la raison pour laquelle nous plaçons pour une amplification de cette mesure.

Le groupe PRL FDF MCC regrette que les conclusions du groupe de travail Bea Cantillon sur le volet pensions des indépendants ne soient pas encore finalisées. Il nous semble urgent d'avancer rapidement en matière de statut social des travailleurs indépendants. A ce sujet, les prévisions budgétaires 2002 ne nous paraissent pas rencontrer totalement les objectifs. En outre, si nous approuvons le projet de loi "deuxième pilier" afin de responsabiliser chacun des acteurs face aux échéances de l'avenir en évitant de reporter sur des générations plus jeunes la totalité du poids du coût des retraites futures, nous insistons fermement pour que soient améliorés concomitamment le contenu et, plus précisément, les avantages de la pension libre complémentaire des indépendants.

van die hervorming. De KMO's zullen kunnen rekenen op een vermindering van de tarieven en een vrijstelling op de winst die voor investeringen is bestemd.

De modernisering van het beheer van de sociale zekerheid is van primordiaal belang voor de continuïteit van de uitbouw van de actieve welvaartsstaat. In dat opzicht pleiten wij voor de veralgemeende invoering van de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, de introductie van de multifunctionele elektronische RSZ-aangifte, de computerisering van de aangifte inzake de sociale risico's en een vereenvoudiging van de administratieve verplichtingen van de werkgevers.

Wij zijn blij dat de beperkingen inzake de beroepswerkzaamheid voor gepensioneerden worden versoepeld, waardoor mensen meer vrijheid krijgen en hun inkomsten bij het bereiken van de pensioenleeftijd niet plots drastisch zullen zien dalen. Met name voor gepensioneerde zelfstandigen kan deze maatregel uitkomst bieden.

Wij betreuren dat de werkgroep-Cantillon over het sociaal statuut van de zelfstandigen nog niet klaar is met zijn conclusies.

Naast de tweede pijler pleiten wij voor een opwaardering van de voordelen van het vrije pensioen van de zelfstandigen en voor meer aandacht voor de DOSZ-pensioenen.

Gezien het mislukken van de onderhandelingen zijn de resultaten van de werkgroep-Perl op het gebied van de gezondheidszorg helaas negatief.

Het schrappen van de lineaire maatregelen is een goede oplossing en een absoluut noodzakelijke stap.

De maatregelen betreffende de

Notre groupe demande également au ministre une attention particulière à l'égard des pensionnés de l'OSSOM où, là aussi, une modernisation de la réglementation est nécessaire.

En ce qui concerne le secteur de la santé, nous sommes attentifs aux travaux du groupe de travail Perl. Malheureusement, les nouvelles qui nous en parviennent à l'instant ne sont pas réjouissantes puisque la réunion plénière du groupe placé sous la direction de M. Perl s'est soldée par un échec des négociations. Nous émettons quelques craintes quant à l'évolution des choses car, pour nous, le contrôle des dépenses en matière de budget de l'assurance maladie-invalidité est un des éléments essentiels de l'équilibre budgétaire de l'Etat. Si l'on ne parvient pas à contrôler les dépenses de manière efficace, autrement dit si l'on ne parvient pas à résoudre le problème d'une allocation optimale des ressources en matière de budget des soins de santé, nous nous préparons des lendemains difficiles sur le plan de l'équilibre budgétaire.

A cet égard, nous savons que les négociations relatives au budget des hôpitaux sont difficiles. Ce budget connaît une croissance tout à fait exponentielle et il faut sans doute prendre des mesures quant à son mode de financement. Je sais que M. Vandenbroucke a déjà pris une série de mesures pour revoir la notion de concept hospitalier et a imaginé un financement des hôpitaux basé sur l'activité justifiée plutôt que sur le financement des structures agréées. C'est un premier pas mais, manifestement, le conflit qui persiste aujourd'hui est celui d'un rapport conflictuel entre les médecins et les hôpitaux. Les médecins considèrent en effet qu'il n'est pas normal de continuer à financer des hôpitaux de manière arbitraire et obligatoire et le conflit porte essentiellement sur les honoraires médicaux. A cet égard, il faut donc revoir la méthodologie du financement des établissements hospitaliers.

Nous plaçons pour un dialogue renforcé entre tous les acteurs des soins de santé et la responsabilisation de chacun de ces acteurs. Il faut s'orienter vers la responsabilisation individuelle des dispensateurs de soins plutôt que vers l'adoption de mesures linéaires ayant des effets pervers et qui engendrent sans doute des dépenses supplémentaires, tant chacun essaie de maintenir sa part dans l'allocation des ressources. Il est évidemment indispensable de passer à une phase de responsabilités individuelles. Il faudrait rester attentif à ne pas mettre en concurrence les intérêts du patient et les intérêts financiers du médecin, sous peine d'hypothéquer le service à la population en termes de santé publique. C'est pourquoi nous sommes très réticents par rapport aux formules de bonus qui viendraient récompenser les sous-consommations médicales. Nous pensons plutôt qu'il convient d'encourager la participation des dispensateurs aux méthodes d'analyse et d'évaluation du coût des soins de santé par des incitants financiers et bien entendu sanctionner éventuellement les surconsommations qui ne seraient pas justifiées après examen et monitoring de la pratique médicale de ces dispensateurs.

J'attire une nouvelle fois l'attention du gouvernement sur la rage normative qui prévaut dans le système des soins de santé actuellement et qui engendre certainement une irresponsabilité en matière de dépenses. Là aussi, il faudrait revoir les méthodes de programmation pour responsabiliser chacun dans le cadre

individuelle responsabilité van de verstrekker zullen ons wat dichter bij de verwezenlijking van die doelstelling brengen. Wel heb ik mijn twijfels over het mogelijke gebruik van financiële incentives voor artsen die het spaarzaamst voorschrijven. De dienstverlening ten aanzien van de bevolking op het gebied van de gezondheidszorg mag niet in het gedrang komen. Het normvirus moet een halt toegeroepen worden en er moet opnieuw nagedacht worden over de programmering van diagnoseapparatuur. Aan de ene kant de opwaardering van de intellectuele handelingen voorstaan, maar aan de andere kant de indexering van de honoraria uitstellen, getuigt niet bepaald van een consequente visie. Als de minister van Binnenlandse Zaken er is, zal ik ook even ingaan op de politiehervorming, die van kapitaal belang is voor de veiligheid van onze medeburgers.

Wij kunnen dit jaar besluiten met een enthousiaste terugblik op het werk dat volbracht werd in het kader van ons EU-voorzitterschap. In januari zal Europa weer iets tastbaarder worden dankzij de invoering van de euro. Op nationaal niveau zou ons land in 2002 het Stabiliteitspact moeten kunnen naleven. Tevens zou de koopkracht van de mensen moeten stijgen. Alles zal natuurlijk ook afhangen van de economische conjunctuur, maar wij kunnen alvast rekenen op een team dat alles in het werk zal stellen om die doelstelling te bereiken.

d'enveloppes fermées, fixées par le pouvoir politique en fonction des possibilités budgétaires.

Enfin, toujours dans le même secteur, le ministre et le gouvernement ont sans cesse plaidé pour la revalorisation des actes intellectuels dans le secteur des soins de santé, ce qui est une façon de faire des économies sérieuses pour limiter les actes techniques. J'attire l'attention du ministre Vandembroucke sur l'incohérence totale qu'il y a à prôner à la fois la revalorisation des actes intellectuels et à différer l'indexation des honoraires justement sur ces prestations intellectuelles, alors que les actes techniques sont indexés, ce qui est évidemment un contresens total sur le plan intellectuel et sur le plan de la juste et bonne allocation des ressources. C'est évidemment antinomique et je voulais insister sur cette incohérence qu'il faudrait redresser, d'autant plus que les médecins ont proposé une série d'économies en termes de nomenclature qui permettent de retrouver une certaine marge de manœuvre au niveau de l'indexation des visites et consultations.

Monsieur le président, je reviendrai à cette tribune dans le cadre de la réforme des polices, dans le volet consacré au budget de l'Intérieur. Cet aspect est essentiel dans le cadre du budget 2002. Je me permettrai donc de reprendre la parole sur ce thème en présence du ministre de l'Intérieur, ce soir ou demain matin.

Pour conclure, je voudrais dire à nouveau que la réussite de cet équilibre budgétaire pour 2002 dépend d'une culture de l'optimisme et de la confiance. Les mesures prises pour favoriser le pouvoir d'achat des habitants de ce pays, travailleurs ou allocataires sociaux, pour favoriser la croissance économique par l'investissement des entreprises sont des mesures essentielles.

La nécessité du contrôle des dépenses l'est tout autant puisque, dans le secteur des soins de santé et celui de l'assurance maladie-invalidité de la sécurité sociale, il est essentiel de prendre une série de mesures pour contrôler l'évolution des dépenses.

Il est un autre secteur qui nous paraît également essentiel, à savoir l'image de marque de notre pays qui, à mon sens, est propice à la croissance, à l'optimisme et à la confiance. A cet égard, je profiterai de l'occasion pour féliciter tous les ministres de ce gouvernement qui, sous la direction du premier ministre et du ministre des Affaires étrangères, ont participé à la présidence belge de l'Union européenne. Nous avons démontré la capacité de notre pays d'appréhender les grands dossiers actuels. Cela participe sans aucun doute aussi au retour d'une certaine croissance puisque l'optimisme et la confiance sont retrouvés. Il était important de bien réussir cette présidence européenne. C'est le cas puisque tous les observateurs belges ou étrangers de la presse ou des milieux économiques et sociaux le reconnaissent.

Nous avons achevé cette année sur une touche enthousiaste après le travail accompli dans le cadre de la présidence belge. Dès le mois de janvier, l'Europe sera encore plus concrète pour chacun d'entre nous puisque nous connaissons l'arrivée de la monnaie européenne, ce qui est aussi un facteur de croissance.

Sur un plan strictement national, l'année 2002 devra permettre à notre

pays de maintenir le cap du pacte de stabilité tout en offrant aux citoyens des moyens supplémentaires en termes de pouvoir d'achat. L'exercice ne sera pas nécessairement facile: tout dépendra de la conjoncture économique. Mais nous savons que notre pays peut compter sur une équipe gouvernementale qui mettra tout en œuvre pour favoriser la croissance et atteindre les objectifs qu'elle s'est fixés.

02.23 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op de keper beschouwd heeft de bespreking van de begroting 2002 een bijzonder tijdelijk karakter en dit om diverse redenen.

Ten eerste, in januari van volgend jaar – dat is binnen welgeteld twee weken – staat er een eerste begrotingscontrole te wachten om de budgettaire bres van tientallen miljarden in de begroting te dichten. Dit alles is het gevolg van het feit dat de inkomsten als een sneltrein blijven dalen en de economische achteruitgang van dit land – voor zover we het woord recessie niet mogen gebruiken – zich met de dag scherper aftekent.

Ten tweede, men zal oeverloos blijven discussiëren over de juiste omvang van de terugval. De gehanteerde cijfers en prognoses door allerlei instituten en planbureaus en door Nationale Bank zijn binnen de kortste keren weer achterhaald. De enige vraag van betekenis is welke voorzichtigheid deze regering aan de dag legt om met een realistische begroting voor de dag te komen. In werkelijkheid toont een reeks feiten ontegensprekelijk aan dat de toestand steeds maar ernstiger wordt: bedrijven krijgen steeds minder bestellingen – de cijfers spreken van ruim 15% minder bestellingen ten opzichte van vorig jaar – en voor de bouwsector is de toestand nog dramatischer.

Het is dan ook logisch dat de bedrijven als gevolg van deze blijvende economische achteruitgang hun productie moeten aanpassen, hun strategie moeten herbekijken en hun investeringsplannen moeten bijsturen. Zo blijven de cijfers van de industriële productie, ook deze van de maand november, duidelijk aangeven dat de Vlaamse economie zwaarder wordt getroffen dan de Waalse. Dit vertaalt zich in hogere werkloosheidscijfers.

Wat doet deze regering? Ik stel vast dat een paar vrouwelijke ministers zich nogal intensief bezighouden met het homohuwelijk, dat de communicatieadviseur van de eerste minister de ene slangenkuil na de andere opzet, waarbij ministers per klasse worden gerangschikt. Zo stel ik vast dat de minister van Overheidsbedrijven aanvankelijk probeerde de indruk te wekken dat Sabena een project was met toekomst, maar toch crashte de maatschappij. Zo stel ik vast dat de NMBS een onontwarbaar kluwen van politieke inmenging en onkunde blijft en dat de Post de ene beleidsfout na de andere maakt. Denken we maar aan de invoering van de "early post" die ondertussen reeds is afgevoerd, of aan de intentie tot het afschaffen van 400 postkantoren.

Men durft het al eens te vergeten, maar het was de eerste minister himself die einde augustus meedeelde dat de meeste overheidsbedrijven geherstructureerd waren. Vandaag de dag, amper vier maanden later, wordt precies het tegengestelde bewezen, namelijk chaos alom.

02.23 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Le budget ne connaîtra sous sa forme actuelle qu'une existence éphémère. En effet, un premier contrôle budgétaire aura déjà lieu en janvier 2002 dans le but de boucher les trous. Les recettes de l'Etat sont en baisse et l'économie est en récession. La question est de savoir dans quelle mesure le gouvernement fera preuve de prudence afin de confectionner un budget réaliste. La situation ne cesse de s'aggraver, en effet. Les entreprises doivent revoir leur production à la baisse. L'économie flamande est plus durement touchée que l'économie wallonne, ce qui induira une croissance du chômage en Flandre.

Et que fait le gouvernement? Il envisage d'instaurer le mariage homosexuel, il couve une vipère en son sein par la personne de M. Slangen interposée en créant différentes catégories de ministres, il laisse la Sabena s'écraser au sol après avoir proclamé que c'était une entreprise d'avenir, il laisse la SNCB se transformer en un véritable cloaque où se mêlent ingérence et incompétence politiques et il laisse La Poste accumuler les erreurs de management. Le premier ministre lui-même annonçait encore à la fin du mois d'août que la plupart des entreprises publiques avaient été restructurées. Or, aujourd'hui, c'est le chaos.

La réforme des services de police est l'objet de vives critiques, également de la part de bourgmestres de la majorité. Le gouvernement éprouve des difficultés à mettre en place sa

Vervolgens is er nog de politiehervorming die voortdurend tegenwind krijgt, ook van de burgemeesters uit de paarsgroene meerderheid. De Justitiehervorming komt maar niet op gang; het hele debat met de daaraan gekoppelde hervorming van de sociale zekerheid komt er niet of veel te laat, zodat inmiddels de uitgaven tijdens de afgelopen twee jaar met 100 miljard zijn gestegen. Ook de grote kloof inzake uitgavenpatronen tussen Wallonië en Vlaanderen blijft een pijnpunt.

Tal van de door mij zo-even opgenoemde dossiers zitten bovendien verstrengeld in een communautaire tweespalt, of zijn dossiers waar keizer Elio zijn veto tegen stelt. Ondertussen blijft de miljardenstroom van Vlaanderen naar Wallonië versterkt doorgaan.

Eerst kwamen er extra miljarden voor het Franstalig onderwijs en nu vloeit er in het kader van de politiehervorming opnieuw een flink pak geld van Vlaanderen naar Wallonië. In dat verband wil ik toch even verwijzen naar een analyse die professor Senelle, een onverdachte bron terzake, een tijdje geleden maakte, meer precies in een interview van 31 oktober jongstleden. Professor Senelle is een man die blijft hameren op die transfers, omdat hij van oordeel is dat de cijfers verbijsterend zijn en zij door de politieke leiders worden weggemoffeld. In 1999 bereikten de transfers van Vlaanderen naar Wallonië in het kader van de openbare financiën zowat 200 miljard frank. Uitgedrukt in percentage van het Vlaams primair inkomen bestaat zo'n overdracht in geen enkel ander federaal land en is zo'n overdracht nergens bespreekbaar, noch aanvaardbaar. De Vlamingen kunnen niet langer dulden dat een aanzienlijk deel van de welvaart die zij hebben gecreëerd en van de financiële middelen die zij nodig hebben voor hun beleid, op die manier wordt afgeroomd, dixit professor Senelle. Het door deze regering zo geroemde nieuwe communautaire klimaat is bijgevolg de zoveelste politieke leugen, een leugen waarvoor eerste minister Verhofstadt verantwoordelijk is. Wij zouden hem beter de animator van het leugenpaleis noemen. En zo regeert deze paars-groene regering al kibbelend voort, niettegenstaande het feit dat dit land ondertussen economisch nagenoeg in brand staat.

Uzelf, mijnheer de minister van Begroting, hebt een aantal weken geleden alle remmen dicht gegoooid en het alarm op rood gezet, toen u bekend maakte dat de budgettaire bres aan de inkomstzijde hoogstwaarschijnlijk 60 miljard frank bedraagt en bij nog meer tegenwind, zou het tekort mogelijkerwijze 80 miljard frank bedragen. U hebt daarmee, gewild of niet, een abrupt einde gemaakt aan de voortdurende goed-nieuwsshow van paars-groen. Het doet mij een beetje denken aan de sfeer bij de afloop van een feestje, waarbij plots een domper op de feestvreugde wordt gezet wanneer één of andere hofnar een onheilspellende, maar niettemin realistische boodschap brengt. Het feestje – en dus naar analogie daarvan de goed-nieuwsshow van de regering – is nu wel echt afgelopen. De stoelen worden op de tafels gezet en de genodigden strompelen naar buiten, met een zwaar hoofd, de donkere nacht in. Wat niemand van deze regeringsleden voor mogelijk achtte, is dan toch gebeurd. Er is weer geldtekort en sommigen spreken al over nieuwe belastingen. De verlaging van de loonlast wordt één groot vraagteken. Er zal opnieuw moeten worden gesnoeid in wat u noemt "levensnoodzakelijke uitgaven".

politique en matière de justice, cependant que la réforme de la sécurité sociale se fait toujours attendre. En attendant, les dépenses augmentent et le fossé entre la Flandre de la Wallonie ne cesse de s'élargir.

Bon nombre de dossiers se trouvent enlisés dans des querelles communautaires ou se heurtent à un refus du président du PS. Les transferts financiers du nord au sud se poursuivent. Le prétendu renouveau politique constitue le énième mensonge de la coalition arc-en-ciel.

Le ministre du Budget a rompu avec l'optimisme forcé de la coalition. Confronté à une nouvelle pénurie de moyens, notre pays entre à nouveau dans une ère de restrictions. Qu'advient-il des stimulants fiscaux qu'il juge indispensables? Je devine, dès à présent, la réponse du ministre du Budget qui va me parler de la réduction de l'impôt des sociétés. Une telle mesure équivaudrait pourtant à une opération de vases communicants dont, s'il faut en croire le VEV, les petits indépendants et les PME feront les frais.

A présent que l'argent est épuisé, la cohésion au sein du gouvernement s'effrite. Une telle évolution était prévisible.

Depuis début août, six bâtiments publics importants ont été mis en vente. A cet égard, la tour des finances, dont la vente devrait rapporter 13 milliards de francs, constitue le cas le plus spectaculaire. La vente de ce bâtiment contraindrait sans doute l'Etat à verser un loyer annuel de 400 millions de francs.

Outre l'augmentation des taxes communales qui leur sera imposée, les citoyens voient s'amonceler les nuages.

L'expression «Plus dure sera la

We kunnen ons terecht afvragen wat er nu van die fiscale stimuli zal terechtkomen, zoals door deze regering beloofd of aangekondigd, om de economie nieuw leven in te blazen. Ik hoor het u zal zeggen: de verlaging van de vennootschapsbelasting. Deze operatie mag de overheid niks kosten en wordt bijgevolg een vestzakbroekzakoperatie van zowat 48 miljard frank, waar de regering met de ene hand geeft wat zij met de andere hand neemt. De hamvraag blijft: waarmee gaat de regering dit project financieren en wie zal hiervoor als melkkoe worden gebruikt? Een eerste analyse door het Vlaams Economisch Verbond leert ons dat het spijtig genoeg de kleine zelfstandigen en de KMO's zullen zijn die het gelag betalen. Er worden nogal wat proefballonnetjes opgelaten, zoals de fiscale aanpak van de bedrijfswagens, het afschaffen van de degressieve afschrijvingen enzovoort. Ik vrees dat de roes snel over zal zijn, te meer daar de regering met de verlaging van de vennootschapsbelasting alleen haar psychologisch imago in het buitenland wil opfrissen, om zo de toets met de buitenlandse tarieven te kunnen doorstaan. De Engelsen hebben daar een perfect woord voor, window dressing. Ondertussen blijft dit land koploper in Europa wat de gezamenlijke belastingdruk betreft en blijft de staatsschuld torenhoog, 10.000 miljard frank en met een jaarlijkse rente, zonder schuldaflossing, van 650 miljard frank.

Daar staan nu de heren en dames ministers, met wonderboy Guy Verhofstadt op kop, met hun nieuwe economische en budgettaire politiek en hun actieve welvaartstaat. Het doet me een beetje denken aan de tijd toen Wilfried Martens eerste minister was. Ook hij had het steeds over besparen, saneren en inleveren. Nu zien we die begrippen in verschillende discussies opnieuw opduiken. De heer Martens had het echter steeds over het licht aan het einde van de tunnel, maar deze regering rijdt met de vaart van een sneltrein in een tunnel zonder licht.

Het stond bij wijze van spreken in de sterren geschreven. Iedereen – en de man in de straat heeft het ondertussen goed begrepen – wist dat wanneer het geld zou zijn uitgedeeld, het feestje was afgelopen en dat bijgevolg de cohesie, het cement binnen deze regering, zou wegvallen en dat de tegenstellingen binnen paars-groen aan de oppervlakte zouden komen. Het politieke gekibbel van de afgelopen weken heeft dit duidelijk aangetoond.

Ik kom nog even terug op de budgettaire bres aan de inkomstenzijde. Plots haalt men het wondermiddel bij uitstek uit de kast, met name de verkoop van overheidsgebouwen. Al sinds begin augustus staan er zowat zes overheidsgebouwen te koop met de Financiëntoren als grootste blikvanger. Gisteren mochten we in de pers lezen dat de verkoop van die toren ongeveer dertien miljard zou opbrengen. Men mag echter niet vergeten dat de kantoren straks zullen worden gehuurd voor een slordige 400 miljoen per jaar en dit voor de volgende decennia. Waar is de tijd dat de VLD vanuit de oppositiebanken fulmineerde tegen dergelijke sale-and-lease-back-operaties? De fameuze actieve welvaartstaat is aan het verglijden naar een passieve crisisstaat. De man in de straat heeft dit al lang begrepen. Hij ziet allerlei budgettaire inleveringen op zich afkomen en wordt daarenboven via allerlei verhoogde belastingen door de lokale besturen gepluimd. Komt hoogmoed dan toch voor de val? We nemen akte van de uitspraak van Louis Michel, de ware eerste minister van dit land, waarbij hij heeft verklaard dat nu het Europees

chute!» aurait-elle donc un fond de vérité?

Dans l'intervalle, alors que la présidence européenne s'achève, M. Louis Michel, le véritable premier ministre de ce pays, a annoncé qu'il entamait dès à présent les préparatifs des prochaines élections. Voilà qui promet.

Pour notre part, nous avons cessé d'y croire. Le hamster doré, la mascotte personnelle du ministre, est bel et bien mort. Il ne reste plus qu'à lui offrir un enterrement de première classe.

voorzitterschap ten einde is, voor hem de verkiezingscampagne vanaf 1 januari begint. Het beloven dan toch nog spannende weken te worden. (...)

Mijnheer de minister, de kerstman gelooft misschien nog in uw paars-groen project en de voorliggende begroting van 2002, maar wij zijn realistisch genoeg om hier er meer in te geloven. We hebben het dan ook opgegeven. De goudhamster van deze regering, uw persoonlijke mascotte, sterft een stille dood. Er blijft nog slechts een ding over, met name een eersteklas begrafenis.

02.24 Thierry Giet (PS): Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, chers collègues, le budget 2001 avait promis, grâce au dégagement de marges budgétaires, d'offrir à tous ceux et toutes celles qui ont souffert de l'austérité, une amélioration de leur pouvoir d'achat et un mieux-être. En somme, ce budget avait permis de rendre les moyens à nos concitoyens, en commençant par les plus faibles d'entre nous.

Dans un contexte économique difficile, aggravé par les attentats du 11 septembre dernier, le gouvernement nous présente aujourd'hui un budget prudent, marqué par un souci de cohérence et de continuité.

Différents organismes internationaux prévoient un ralentissement de la croissance de l'économie. L'heure est au réalisme budgétaire et ce ralentissement a été intégré, tout en excluant de revenir sur des décisions antérieures, qu'il s'agisse de réductions fiscales ou d'augmentations d'allocations sociales.

Aussi notre groupe se réjouit-il de pointer, entre autres, comme acquis:

- la sauvegarde de notre système de soins de santé;
- le respect intégral des engagements pris envers les allocataires sociaux;
- les mesures de la réforme "emplois" permettant de concilier vie professionnelle et vie privée. Elles seront bientôt une réalité;
- la mise en œuvre des mesures de la réforme fiscale en faveur des travailleurs;
- les nouvelles initiatives en faveur de l'emploi des jeunes et des plus âgés;
- le renforcement du système du dialogue social en cas de conflit collectif en mettant fin aux requêtes unilatérales devant les tribunaux;
- et enfin, la revue à la baisse de l'impôt des sociétés sans coûts pour l'Etat et avec une attention particulière consacrée aux PME.

La politique budgétaire du gouvernement est donc basée sur la prudence et la stabilité. Devant l'incertitude actuelle, la gestion de l'Etat doit permettre de maintenir tous les systèmes de protection sociale et de redistribution des revenus. C'est la raison pour laquelle le gouvernement souhaite poursuivre la politique budgétaire prudente des années passées.

Le gouvernement estime qu'au cours de l'année 2002, une forte reprise économique pourrait avoir lieu. Des taux d'intérêt bas à la suite d'une réaction rapide et adéquate des autorités monétaires ainsi qu'une évolution favorable des prix de l'énergie devraient, selon nous, permettre un rétablissement solide de l'activité économique. Avec un rétablissement conjoncturel fort, la croissance réelle du PIB pourrait

02.24 Thierry Giet (PS): In het kader van de begroting 2001 had men ons een verbetering van de koopkracht en een groter welzijn beloofd. Nu de economische situatie minder rooskleurig is, pakt de regering uit met een voorzichtige begroting.

Tot tevredenheid van mijn fractie bevat de begroting enkele socialistische verworvenheden: vrijwaring van ons stelsel van gezondheidszorg, naleving van de verbintenissen aangegaan ten aanzien van de sociale uitkeringstrekkers, maatregelen voor een hervorming inzake werkgelegenheid, de belastinghervorming, nieuwe initiatieven om jongeren en ouderen aan een baan te helpen, verdere uitbouw van het systeem voor sociaal overleg en vermindering van de vennootschapsbelasting.

Dank zij de lage interestvoeten en de gunstige evolutie van de energieprijzen zou er in 2002 een forse economische opleving kunnen plaatsvinden. De reële groei van het BBP zou dan op 1,5% kunnen worden geraamd. De regering is uitgegaan van een groeicijfer van 1,3%, cijfer waarmee mijn fractie kan instemmen. Mocht er in 2002 inderdaad een echte opleving komen, dan zullen wij erop toezien dat de middelen die daardoor vrijkomen ook voor de sociale sector zouden worden bestemd.

Ik voeg er nog enkele algemene opmerkingen aan toe. De politieke prioriteiten van de PS zullen

être estimée à 1,5%, chiffre qui s'inscrit dans la perspective des prévisions de diverses institutions financières réputées pour leurs compétences au niveau des prévisions macroéconomiques. Cependant, le gouvernement a fondé son budget sur une croissance de 1,3%.

Au vu des considérations que je viens d'évoquer, je tiens à faire part au nom de mon groupe de notre satisfaction quant à ce choix. Je garde néanmoins l'espoir que le taux de croissance de 1,3% s'avère trop prudent et qu'au cours de l'année 2002, on assiste à une réelle relance. Dans cette hypothèse, nous serons particulièrement attentifs quant à l'utilisation des moyens supplémentaires qui seraient alors dégagés. Nous veillerons à ce qu'une partie significative de ces moyens soit affectée aux travailleurs, aux plus démunis et au secteur social en général.

Ces différents aspects seront plus largement développés par notre collègue Chabot dans son intervention. Le volet Affaires sociales et Emploi sera développé par notre collègue Van Grootenbrulle. Pour ma part, je me limiterai à quelques réflexions générales.

Tout d'abord, la priorité politique des socialistes francophones s'ébauchera sur la base des conclusions des tables rondes de la solidarité sociale en fonction, bien entendu, des marges budgétaires disponibles, mais en n'occultant pas la nécessité impérieuse d'adapter notre modèle social au sens le plus large à l'évolution de la société. Une protection efficace doit être offerte à chacun et nous réclamons une véritable programmation avec, à la clef, des enveloppes budgétaires significatives.

En 2002, 10 milliards seront affectés au relèvement des allocations sociales, dont presque la moitié pour le secteur du chômage. Un processus est engagé. C'est un bon début, mais il conviendra de le mener à son terme.

En ce qui concerne l'emploi, le groupe socialiste tient à saluer le travail remarquable effectué par la ministre de l'Emploi qui, à la mi-législature, a déjà rempli une partie substantielle de son programme. Les défis étaient énormes et de nombreux acquis, et non des moindres, ont été engrangés. Que ce soit en matière de premier emploi, de réduction du temps de travail, de développement des emplois de proximité, de pièges à l'embauche ou d'outplacement, la rupture avec la politique du passé est manifeste et se résume en trois mots: détermination, transparence et efficacité.

Le gouvernement a pris conscience, dès le début de cette législature, du fait que l'augmentation du taux de l'emploi était largement conditionnée par l'amélioration de la qualité de l'emploi. C'est aussi une innovation par rapport à une politique axée uniquement sur le quantitatif, innovation qui s'inscrit d'ailleurs pleinement dans les objectifs de la présidence belge de l'Union.

Le travail n'est évidemment pas terminé. Pour l'année 2002, il faudra non seulement affiner et consolider les acquis mais également poursuivre le mouvement en remplaçant davantage encore le débat sur le terrain qu'il n'aurait jamais dû quitter: celui de la qualité de l'emploi et de la qualité de la vie.

worden uitgestippeld aan de hand van de besluiten van de ronde tafelconferenties over de sociale solidariteit. Daarbij dient elkeen een degelijke bescherming te genieten. In 2002 zal tien miljard worden uitgetrokken voor een verhoging van de sociale uitkeringen.

Wat de werkgelegenheid betreft, wil de PS-fractie de vice-eerste minister in het zonnetje zetten omdat zij uitstekend werk heeft verricht. De trendbreuk met het beleid in het verleden kan worden geschetst aan de hand van drie woorden: vastberadenheid, doorzichtigheid en doeltreffendheid. Men zal in 2002 op de ingeslagen weg moeten voortgaan en de discussie meer toespitsen op de kwaliteit van de arbeid, enerzijds, en de kwaliteit van het leven, anderzijds.

De sector van de gezondheidszorg kan als de barometer van de sociale rechtvaardigheid worden beschouwd. Een goed beheer vereist dat de uitgaven in de hand worden gehouden. De regering heeft voor die sector een bedrag van 581,4 miljard uitgetrokken.

Dit cijfer geeft weer hoe dringend de structurele hervorming is van een systeem dat een van de meest efficiënte is van de Europese Unie en dat zowel maximale kwaliteit als grote toegankelijkheid nastreeft. De vooruitzichten op besluiten waartoe de werkgroep-Perl dient te komen zijn bemoedigend. Uit het tussentijds verslag blijkt dat er verandering is en dat de artsen het principe van de individuele verantwoordelijkheid aanvaarden. Dat verslag bevat verscheidene beginselen en richtsnoeren die tot vernieuwende veranderingen zullen leiden. Een ander bemoedigend teken is het feit dat er nu mechanismen worden onderzocht die zowel het

Le secteur des soins de santé est incontestablement le baromètre de la justice sociale. Chaque année, la valse des chiffres mis sur la table des négociations pour la fixation de l'objectif budgétaire fait l'objet de multiples polémiques et donne vertiges et sueurs froides aux gestionnaires et aux acteurs du système.

Cela ne cesse pas de nous inquiéter, mais pour nous, la maîtrise des dépenses n'est pas une fin en soi; c'est une exigence de bonne gestion. Elle constitue une nécessité économique, une obligation sociale et une responsabilité politique.

Le gouvernement a tranché pour un budget de 581,4 milliards; un chiffre conforme à celui qui a été proposé par les partenaires sociaux, mais aussi un chiffre qui reflète l'urgence de poursuivre les réformes structurelles afin d'assurer la pérennité d'un système qui – toutes les études le démontrent – est l'un des plus performants de l'Union européenne. Comme leur nom l'indique, ces mesures de portée fondamentale doivent être à même de structurer notre système de production de soins en adjoignant à la volonté de maîtrise des dépenses, deux impératifs: s'inscrire dans un processus de haute qualité et assurer une accessibilité maximale.

Les perspectives des conclusions, encore partielles, du groupe de travail Perl sont – ou étaient, en fonction de ce que M. Bacquelaine vient d'annoncer – encourageantes. Et nous remercions le ministre des Affaires sociales d'avoir privilégié le modèle qui occupe une place centrale au sein de notre assurance soins de santé, en donnant aux acteurs concernés la possibilité de prendre leurs responsabilités. A ce propos, le rapport intermédiaire esquissait déjà divers principes et axes de changement innovants, témoins pour la première fois de l'acceptation par les représentants du monde médical du principe de la responsabilisation individuelle. Un pas important serait donc franchi. Et nous rappelons que la question de savoir si une région ou une sous-région gaspille ou profite est hors de propos ici. Il s'agit de comprendre des écarts en sens divers et d'ampleur variable qui reflètent la très grande hétérogénéité des pratiques médicales et de prendre les mesures qui s'imposent afin que cessent, à terme, les trop faciles mesures linéaires, pénalisantes pour tous et surtout décourageantes pour les plus consciencieux de la profession.

L'autre signe encourageant est celui de l'examen des mécanismes qui devraient garantir l'équilibre budgétaire des hôpitaux et les revenus des médecins, tout en épargnant à ceux-ci les pressions collectivistes. Ici aussi, un esprit de partenariat créatif doit animer les négociations.

Pour conclure cette partie, j'ajouterai encore un mot sur les pensions. Si entre 2000 et 2010, ce sont 100.000 personnes supplémentaires qui atteindront l'âge de la retraite, dans la période 2010 – 2030, cet accroissement sera de l'ordre de 800.000 personnes. Et le degré de dépendance aura atteint les 45% en 2030. Le Fonds de vieillissement est donc d'une importance cruciale pour le devenir de notre société. Il nous faudra faire preuve d'une discipline responsable, résolument axée sur le futur, afin que cette réserve ne soit pas une coquille vide lorsque nous serons confrontés au grand défi du XXIème siècle.

Cet impératif budgétaire en rejoint un autre: celui de l'adaptation régulière des pensions légales à l'augmentation du niveau de vie. Si

budgettair evenwicht van de ziekenhuizen als het inkomen van de artsen moeten waarborgen zonder hen echter bloot te stellen aan de druk de productiviteit op te voeren.

Ook op dit gebied worden de onderhandelingen gevoerd in een sfeer van creatief partnerschap.

In de periode 2010-2030 zullen 800.000 mensen de pensioengerechtigde leeftijd bereiken en in 2030 zal de "afhankelijkheidsgraad" 45% bedragen. Het Zilverfonds is dus essentieel voor de toekomst van onze samenleving.

Dat budgettair voorschrift gaat gepaard met een andere verplichting, te weten de regelmatige aanpassing van de wettelijke pensioenen aan de verhoging van de levensstandaard. Als dat gegeven jarenlang wordt verwaarloosd, is een ernstige verstoring op het niveau van de inkomensverdeling onafwendbaar.

De regering, die terdege beseft wat er op het spel staat, verdient onze lof, maar wij vragen haar voort te werken zonder op "pieken" te wachten en tegen 2010 een echt meerjarenplan uit te werken.

Mijn partijgenoten Frédéric en Depreter zullen ook nog het woord nemen, evenals onze fractieleider.

Op het stuk van de telecommunicatie beklemtoont en stimuleert de regering de evolutie van onze samenleving naar een digitale samenleving, waarin iedereen toegang heeft tot informatie. Hier vermelden wij de uitermate loffelijke inspanningen op het stuk van *e-government*, die een heuse technische en administratieve revolutie teweeggebracht hebben in de betrekkingen tussen de burger en de overheid.

ce facteur est négligé trop longtemps, nous assisterons à de graves perturbations au niveau de la répartition des revenus. Un tel phénomène est incompatible avec une société viable, et ce d'autant plus que le nombre de retraités augmente inévitablement. En soi, cela deviendrait un facteur de limitation de la croissance parce que les pensionnés seraient de moins en moins en mesure de prendre une part active à la vie de notre société. Le gouvernement a compris cet enjeu; nous nous en félicitons, mais nous demandons que l'on travaille sans attendre et que l'on établisse un véritable plan pluriannuel d'ici 2002.

Notre collègue André Frédéric traitera du développement des contrats de sécurité et de prévention, de la réforme annoncée de la sécurité civile, de la volonté d'élargir l'utilisation du vote automatisé et enfin de l'état actuel de la politique d'asile et d'accueil des étrangers. Notre chef de groupe, quant à lui, redira l'inquiétude que lui inspire toujours l'état actuel de la réforme des polices, ainsi que la réorganisation des services d'incendie et de la protection civile. Et pour sa part, notre collègue Depreter développera les points suivants: économie et infrastructure.

En matière de télécommunications, il est à souligner que le gouvernement privilégie et accentue l'évolution de notre société vers une société digitale garantissant un accès pour tous au savoir, moteur de développement économique, certes, mais aussi de développement social. On saluera également les efforts réalisés et en cours en matière d'e-government, véritable révolution technico-administrative dans les relations entre le citoyen et l'Etat.

Présidente: Jacqueline Herzet, doyenne d'âge.

Voorzitter: Jacqueline Herzet, oudste lid in jaren.

A propos des entreprises publiques, il me semble judicieux, à ce stade, de rappeler les principales dispositions de l'accord gouvernemental: service d'un niveau égal ou plus élevé que celui d'une entreprise publique ou privée, belge ou étrangère, diminution de la surcharge administrative, déploiement d'un Etat-providence actif, établissement d'un plan stratégique en collaboration avec chaque entreprise publique, modernisation des entreprises publiques, partenariat public-privé et participation du personnel.

En ce qui concerne la problématique inhérente au secteur postal, je veux insister sur le double objectif que nous devons poursuivre à savoir une nécessaire modernisation de notre opérateur historique en raison de la libération du marché et la préservation des missions de service public en ce compris les obligations en matière de service universel que nous devons privilégier dans l'intérêt de nos concitoyens.

Il est également important de mettre en exergue la volonté de notre gouvernement d'améliorer la protection sociale des indépendants dans le respect d'un équilibre à trouver entre les situations de salariés et d'indépendants. Nous tenons à nous réjouir de la poursuite de la politique de lutte contre le surendettement et de l'intensification des actions et mesures relatives à la protection du consommateur prises par le ministre de Affaires économiques.

Au sujet de la réforme en matière de justice, nous ne pouvons que

Mag ik u met betrekking tot de overheidsbedrijven de belangrijkste bepalingen van het regeerakkoord in herinnering brengen: aanbieden van een gelijkwaardige of betere dienstverlening dan wat Belgische of buitenlandse overheids- of privé-bedrijven bieden, inperken van de administratieve tot stand brengen van de actieve welvaartsstaat, uitwerken papierwinkel, van een strategisch plan, modernisering van de overheidsbedrijven, partnerships van overheids- en privé-sector en werknemersparticipatie.

De Post moet gemoderniseerd worden, zij het met behoud van haar opdracht als openbare dienst, met inbegrip van de verplichtingen op het stuk van de universele dienstverlening.

Tevens moet de wil van de regering onderstreept worden om de zelfstandigen een betere sociale bescherming te geven, teneinde een evenwicht te vinden tussen het statuut van loontrekkende en dat van zelfstandige.

Wij zijn blij dat de schuldenoverlast verder wordt aangepakt en dat de maatregelen ter bescherming van de consument die de minister van Economie genomen heeft, nog geïntensiveerd worden.

Wat de hervorming van Justitie betreft, loven wij de intentie van de minister om verder te werken aan een beter functionerend gerecht, want het gerechtelijk apparaat is de afgelopen jaren maar al te vaak onder vuur komen te liggen. Ondanks de middelen die ervoor werden uitgetrokken voldoet ons

nous réjouir de la volonté affichée du ministre de poursuivre les travaux entrepris en vue d'améliorer le fonctionnement de notre justice trop souvent critiquée ces dernières années. Les efforts financiers ne nous ont pas permis encore de disposer d'une justice répondant aux besoins de la société du XXIème siècle. Le groupe socialiste estime en effet qu'il faut essayer de répondre à deux problèmes fondamentaux, d'apparences contradictoires, que sont le manque de confiance du citoyen dans ce service public et l'encombrement de nos juridictions dû à une judiciarisation croissante de notre vie quotidienne.

Le PS est particulièrement préoccupé par l'accès à la justice et son amélioration – première étape du processus de rapprochement du citoyen et de l'institution judiciaire. C'est donc avec satisfaction que nous constatons la volonté du ministre de concrétiser cette réforme essentielle qu'est le principe de mutualisation du risque judiciaire. Mais il faudra néanmoins être attentif à la technique envisagée; en cas de choix du mécanisme d'assurance, la prévision d'un volet "solidarité" est indispensable. L'Etat doit garder le contrôle sur le système d'assurance judiciaire et tenter de couvrir la plus grande part possible de la population.

Améliorer l'accès à la justice c'est aussi porter le fer dans la plaie de l'arriéré judiciaire, mal endémique malgré les efforts importants déjà fournis. Nous nous réjouissons de la volonté du ministre de prendre diverses mesures dans le cadre de l'organisation judiciaire. Il est de plus indispensable de réfléchir à la judiciarisation croissante, aux modes alternatifs aux procédures contentieuses et se préserver du danger de privatisation de la justice.

En matière de politique pénitentiaire, nous saluons les initiatives prises dans la lutte contre la surpopulation des prisons et l'amélioration de la situation sociale du personnel des établissements pénitentiaires ainsi que la volonté du ministre d'initier un débat sur la question de la détention préventive afin d'aboutir à des propositions concrètes. A cet égard, nous continuerons à défendre le développement de sanctions alternatives à l'emprisonnement comme, par exemple, le travail d'intérêt général qui nous paraît facteur de responsabilisation et d'éducation.

Nous sommes conscients que l'ampleur de la tâche n'est pas des moindres mais un bon fonctionnement de la justice est une condition essentielle à la démocratie et nous y veillerons. Par ailleurs et enfin, nous apportons bien entendu notre soutien global aux notes de politique générale et aux divers budgets présentés par le ministre des Affaires étrangères, le ministre de la Défense nationale, le secrétaire d'Etat à la Coopération au développement, partie plus spécifiquement développée par notre collègue Moriau.

L'élargissement de l'Union européenne constituera une étape majeure dans un avenir proche. Suite à sa présidence et au regard de son passé européen, la Belgique aura un rôle considérable à jouer pour l'émergence d'une identité forte basée sur le partage de valeurs communes. L'ensemble des relations internationales sera encore conditionné par l'impact des événements dramatiques du 11 septembre dernier. Une politique de concertation et de collaboration internationale pour lutter contre les fléaux du terrorisme est indispensable.

gerecht nog altijd niet aan de behoeften van de samenleving van de XXIe eeuw. De PS meent dat een antwoord moet worden geformuleerd op twee fundamentele en schijnbaar tegenstrijdige kwesties: het gebrek aan vertrouwen in de openbare dienst bij de burger, en de overbelasting van het gerecht tengevolge van een toenemende juridisering van het dagelijkse leven.

Omdat de PS ijvert voor een vlotte toegang tot justitie, stelt onze partij met voldoening het streven van de minister vast om concreet gestalte te geven aan een essentiële hervorming, namelijk het invoeren van een stelsel van onderlinge verzekering voor het dekken van gerechtelijke risico's. Daarbij moet de nodige aandacht worden besteed aan de aangewende techniek. Als geopteerd wordt voor het verzekeringsmechanisme, dient de Staat de controle te bewaren over het gerechtelijk verzekeringssysteem dat een zo groot mogelijk deel van de bevolking moet dekken. Een vlottere toegang tot justitie betekent ook dat men de strijd aanbindt tegen het sluipend gif van de gerechtelijke achterstand. Wij zijn verheugd dat de minister diverse maatregelen neemt in het kader van de rechterlijke organisatie. Nagedacht moet ook worden over de toenemende juridisering van onze samenleving, de alternatieve werkwijzen, de procedures voor het beslechten van geschillen en de noodzaak om het gevaar voor privatisering van justitie af te wenden. Inzake penitentiair beleid begroeten wij de initiatieven die genomen worden om de overbevolking in de gevangenissen tegen te gaan, de verbetering van de sociale situatie van het personeel van de strafinrichtingen, alsook het voornemen om een debat aan te gaan over de preventieve gevangenisstraf. In dat opzicht zijn wij voorstander van alternatieve

Il nous est également donné la possibilité, via divers instruments dont la coopération au développement, de combattre les causes de cette violence et de l'éradiquer. Notre attention doit particulièrement être portée vers la résolution de problématiques telles que la pauvreté, l'injustice, l'analphabétisme, le nationalisme ou le fanatisme religieux. Comme nous l'avons fait précédemment, nous ne pouvons que soutenir les entreprises diplomatiques notamment la diplomatie préventive menée dans le cadre de nombreux dossiers pour le moins délicats.

La Belgique et l'Union européenne ont pris diverses initiatives leur permettant d'occuper une place non négligeable dans le monde. Deux exemples: la situation dans la région des Grands Lacs et le conflit du Moyen-Orient qui semble avoir atteint son paroxysme.

La politique menée par le ministre de la Défense nationale a notre entière approbation, d'autant plus que l'année budgétaire 2002 est essentielle puisqu'il s'agit de la première année de mise en application effective du plan stratégique de modernisation des Forces armées 2000-2015. Nous nous réjouissons de ce que la note de politique générale et les budgets sont le résultat d'une politique de concertation menée par le ministre en vue de cette modernisation. La ligne forte en est la gestion moderne du personnel, supposant une plus grande prise en compte du capital humain et militaire.

Soulignons également l'émergence de synergies entre l'armée, les autres départements fédéraux et la société civile. Saluons aussi les perspectives européennes de la note de politique générale. Celle-ci s'inscrit dans le concept de convergence au sein de la Défense européenne. La constitution d'une armée européenne efficace et efficiente n'en constitue pas moins un défi majeur pour l'Union européenne.

Quelques mots encore concernant la coopération au développement. Nous exprimons notre satisfaction quant à l'augmentation substantielle de l'aide bilatérale. Cet accroissement est amplement justifié par la réforme de la coopération au développement et par la modernisation de cet instrument. L'essence même de la coopération au développement doit, par ailleurs, nous conduire à réfléchir à un autre type de mondialisation. Nous resterons cependant vigilants pour que l'application de cette coopération se fasse en faveur des populations et de leurs besoins prioritaires.

Enfin, il convient de se questionner quant à la problématique de l'annulation de la dette qui reste un fardeau. Celle-ci augmente en moyenne de 12% par an et atteint aujourd'hui la somme globale de 350 milliards de dollars. L'allègement de cette dette dépendra notamment de la mise en œuvre de réformes économiques, monétaires et politiques des pays concernés, en adaptant les législations aux conditions de libéralisation des marchés, c'est-à-dire en leur favorisant l'accès aux capitaux, ce qui n'est guère possible dans l'état actuel.

En conclusion, monsieur le président, madame et monsieur les vice-premiers ministres, chers collègues, le groupe socialiste se réjouit que les feux rouges du présent budget soient axés sur deux maîtres mots: la loyauté car aucune des promesses faites à nos concitoyens

sancties ter vervanging van de opsluiting. Een optimale werking van justitie vormt een essentiële voorwaarde voor de democratie, waar wij beslist op zullen toezien. Daarnaast verlenen wij graag onze algehele steun aan de beleidsnota's en aan de begrotingen van Buitenlandse Zaken, Landsverdediging en Ontwikkelingssamenwerking. De uitbreiding van de Europese Unie vormt ongetwijfeld een cruciale fase in de nabije toekomst. Er is voor België een aanzienlijke rol weggelegd op het stuk van de totstandkoming van een sterke Europese identiteit, gebaseerd op het delen van gemeenschappelijke waarden. Een beleid van overleg en internationale samenwerking in de strijd tegen het terrorisme is zonder meer onmisbaar.

Diverse instrumenten, waaronder de ontwikkelingssamenwerking, staan tot onze beschikking om de oorzaken van dat geweld te bestrijden en uit te roeien. Wij moeten bepaalde problemen zoals de armoede, de onrechtvaardigheid, het analfabetisme, het nationalisme en het religieus fanatisme oplossen. Voorts steunen wij de diplomatieke inspanningen die in tal van delicate dossiers, zoals dat van de Grote Meren en van het Midden-Oosten, worden geleverd.

Wat Landsverdediging betreft, is het begrotingsjaar 2002 van essentieel belang, aangezien het het eerste jaar betreft waarin het strategisch plan 2000-2015 voor de modernisering van de krijgsmacht werkelijk wordt uitgevoerd. De krachtlijn van de beleidsnota en van de begroting is een modern personeelsbeleid, wat betekent dat in grote mate rekening moet worden gehouden met het menselijk en militair kapitaal. Wij wijzen tevens op het ontstaan van samenwerkingsverbanden tussen het leger, de overige federale departementen en de civiele

n'a été remise en question, la prudence car dans une conjoncture prévisionnelle instable, la gestion de l'Etat doit permettre de maintenir en place le système de protection sociale et de redistribution de tous les revenus. Quoi qu'on en dise, pour nous aussi, la création par le biais fiscal d'un pouvoir d'achat supplémentaire a une dimension éminemment sociale.

Nous restons confiants et optimistes vis-à-vis du futur contrôle budgétaire, tout en y apportant une attention particulière et déterminée car il y va de notre devoir et de notre responsabilité envers tous nos concitoyens, auprès desquels nous nous sommes engagés.

maatschappij.

Wij verheugen ons eveneens in de Europese perspectieven van de beleidsnota, die kadert in de convergentie van de Europese defensie.

Inzake ontwikkelingssamenwerking zijn wij blij met de verhoging van de bilaterale hulp. Men moet er toe komen een ander soort mondialisering te overwegen en er blijven op toezien dat de ontwikkelingssamenwerking in de eerste plaats de bevolking ten goede komt. De schuld, die oploopt tot 350 miljard dollar, kan enkel worden verlicht door het kapitaal toegankelijk te maken voor de betrokken landen, wat in de huidige stand van zaken niet mogelijk is.

Tot slot verheugt de PS er zich over dat de begroting stoelt op loyaliteit, omdat geen enkele belofte ter discussie werd gesteld, alsook op een voorzichtige aanpak, aangezien de sociale bescherming en de herverdeling van de inkomens worden gehandhaafd. Het creëren van extra koopkracht, via de fiscaliteit, heeft voor ons een sociale dimensie.

Wij blijven optimistisch en waakzaam met betrekking tot de nakende begrotingscontrole.

Président: Jean-Pol Henry, premier vice-président.

Voorzitter: Jean-Pol Henry, eerste ondervoorzitter.

02.25 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de bespreking van de begroting krijgt iets van een ritueel waarin wij allen een rol spelen. Ik zal daar aan meedoen, maar ik denk dat men misschien toch even moet gaan nadenken over de methode. Is dit de aangepaste methode om een begroting te bespreken? Ik wil hier geen kleine verwijten richten tot wie hier niet is. We moeten de oorzaak ervan zoeken. In de commissies is deze begroting vrij ernstig en langdurig besproken. In hoeverre is het nog zinvol om dit ritueel hier op te voeren? Ik herhaal: wij spelen hierin mee. Ik maak daar deel van uit, maar wij moeten er mijns inziens over nadenken of wij onze werkwijze kunnen wijzigen. Wegens omstandigheden hebben wij het onderdeel Justitie vroeger moeten bespreken. Die bespreking was veel levendiger, korter. Het heeft de

02.25 Hugo Coveliers (VLD): La discussion du budget ressemble à un rituel où chacun tient son rôle. La question est de savoir si cette méthode est la bonne et si ce rituel est encore nécessaire après le débat approfondi qui a eu lieu en commission. Le chapitre justice a été discuté anticipativement en raison de certaines circonstances, ce qui a rendu le débat plus animé.

eventuele luisteraar meer opgebracht dan het huidige debiteren van een aantal monologen. Ik zal mij trachten te onthouden van gedetailleerde opmerkingen. Hoewel de meeste opmerkingen reeds in de commissies werden gemaakt en het weinig zin heeft om ze te herhalen, kunnen ze wellicht nog aan bod komen in dat stuk ritueel waarin het gaat om de specifieke begrotingen.

Mijnheer de minister, ik denk dat de opmaak van de begroting voor het jaar 2002 niet erg gemakkelijk was omdat de hoogconjunctuur al een tijd achter de rug is en we worden geconfronteerd met de harde realiteit van een groeivertraging. Extra voorzichtigheid is hier dus zeker op haar plaats.

Ik wil echter van in het begin komaf maken met onterechte uitlatingen als zou men tijdens de eerste twee jaren van deze legislatuur niet voorzichtig zijn geweest. Integendeel, het komt mij voor dat in deze regering voorzichtigheid steeds het basisprincipe van de begroting heeft gevormd. De toepassing van het goudhamsterprincipe heeft ervoor gezorgd dat het gecumuleerde begrotingsresultaat over de jaren 1999, 2000 en 2001 liefst 250 miljard frank beter is dan de doelstellingen van het eerste stabiliteitsprogramma van december 1998. Na tweeëneenhalf jaar paars-groen beleid valt de overheidsschuld al 250 miljard frank gunstiger uit.

02.26 Yves Leterme (CD&V): U spreekt over het begrotingsresultaat van 1999, 2000 en 2001. Wat is dan het begrotingsresultaat voor 2001, waar u rekening mee houdt?

02.27 Hugo Coveliers (VLD): Dat is het aangekondigde resultaat, waarover de minister reeds heeft gezegd dat men aan het einde van november nog steeds het niveau van de begroting haalt. Ik neem aan dat dat op het einde van december ook het geval zal zijn.

02.28 Yves Leterme (CD&V): Hoeveel van de 250 miljard frank komt uit het jaar 2001?

02.29 Hugo Coveliers (VLD): Ten gevolge van de daling van de groei neem ik aan dat het het kleinste deel zal zijn. Ik kan u het exacte cijfer niet geven.

02.30 Yves Leterme (CD&V): U spreekt over een niet onbelangrijke som, 250 miljard frank. Ik had graag de verdeling over die drie jaren gekend.

02.31 Hugo Coveliers (VLD): Collega, ik ken die verdeling niet, maar ik zal ze opvragen bij de auteur van deze tekst en u bezorgen.

02.32 Yves Leterme (CD&V): Dat wilde ik horen!

02.33 Hugo Coveliers (VLD): Met een groeihypothese van 1,3% van het BBP voor het begrotingsjaar 2002 zit de regering nog steeds op dezelfde golflengte als de meeste prognoses. Na verschillende neerwaartse herzieningen onderschrijft de Europese Commissie dezelfde groei, terwijl er ten aanzien van de raming van de OESO nog steeds een kleine buffer overblijft. Veel zal uiteraard afhangen van de

La période de haute conjoncture ayant pris fin, la confection du budget 2002 n'a pas été chose aisée. Contrairement à ce que d'aucuns prétendent, le gouvernement a fait preuve de prudence lors de l'élaboration des budgets au cours de ces deux dernières années. Grâce au principe du hamster doré, le résultat budgétaire cumulé pour les années 1999, 2000 et 2001 affiche un résultat qui dépasse de 250 milliards de francs les estimations établies dans le premier pacte de stabilité de 1989.

02.26 Yves Leterme (CD&V): Quel résultat budgétaire pour 2001 M. Coveliers prend-il en considération?

02.27 Hugo Coveliers (VLD): J'ai pris en compte la situation de novembre 2001, qui est très probablement toujours d'actualité.

02.28 Yves Leterme (CD&V): Quelle est la part du budget 2001 dans les 250 milliards de francs cités par M. Coveliers?

02.33 Hugo Coveliers (VLD): Je poserai cette question à l'auteur de ce texte.

Le gouvernement se fonde sur les mêmes prévisions que la majorité

evolutie van de economische situatie in de komende maanden. Het is niet de taak van dit Parlement om te debatteren over hypothetische groeipercentages en begrotingsresultaten. Dat lijkt mij koffiedik kijken, daar zelfs de meest gereputeerde instellingen er moeite mee hebben om de evolutie bij te benen en om accurate voorspellingen te doen.

Zowat elke indicator die bepalend is voor de situatie van onze staatskas is op dit ogenblik aan schommelingen onderhevig. Vooraleer ik aan de meer inhoudelijke bespreking begin, geef ik daarom twee voorbeelden ter illustratie van de onzekere situatie waarin de begroting voor 2002 tot stand moest komen.

Ten eerste, in september, toen de begrotingsonderhandelingen nog volop aan de gang waren, kende het ondernemersvertrouwen een forse daling. De eerste enquêteresultaten na de tragische gebeurtenissen van 11 september 2001 waren toen reeds verwerkt. Amper één maand later en tegen alle verwachtingen in bleek de conjunctuurbarometer van de Nationale Bank van België zich voor de maand oktober reeds in lichte mate te herstellen. De kentering sloeg ook over op de beurs, die traditioneel vooruitloopt op het economisch herstel. Na de minicrash die volgde op de aanslagen, werden in minder dan drie maanden al koerswinsten opgetekend van 20% en meer, al moet ook hier worden gewaarschuwd voor overdreven optimisme.

Ten tweede, net voor de federale beleidsverklaring begin oktober raakte bekend dat de economische activiteit in het tweede kwartaal voor het eerst in tweeëneenhalf jaar was gedaald ten opzichte van het vorige kwartaal. De achteruitgang was zelfs de grootste sinds de recessie van 1993. Voor velen was dit het uitgelezen moment om luidkeels te verkondigen dat onze economie opnieuw regelrecht afstevende op een zware recessie. Uit de meest recente gegevens van het Instituut voor de Nationale Rekeningen blijkt evenwel dat de economische activiteit in het derde kwartaal van 2001 stabiliseerde, hoewel het vertrouwen van de consument – en daarvoor hoeft men geen econoom te zijn – nog steeds erg klein is.

Met deze voorbeelden wil ik de onzekerheid van deze tijden illustreren. Tegenwoordig lanceert iedereen hier oproepen. Zo heb ik vorige week de schitterende oproep van de heer Van Parys gehoord en zelfs mee ondersteund en zo doe ik nu zelf een oproep! Ik vraag u allen de nodige bescheidenheid en verantwoordelijkheidszin aan de dag te leggen en niet zomaar toe te geven aan de verleiding om puur hypothetische doemscenario's over de toestand van de Belgische economie en staatskas de wereld in de sturen. Dit kan het vertrouwen van de bevolking alleen schaden.

De ministers van Financiën en Begroting houden de evolutie van de inkomsten en uitgaven zeer nauwlettend in de gaten. Bovendien staat nu reeds vast dat er begin januari een vervroegde begrotingscontrole zal plaatsvinden. Door te anticiperen op eventuele economische tegenvallers zal de impact van de bijsturingen op het regeringsbeleid zo klein mogelijk worden gehouden. Ik verwijs naar de bespreking van de begroting voor Justitie. Een aantal mensen heeft terecht gesteld dat bijsturingen in 2002 in geen enkel geval een vermindering van de begroting van Justitie mogen veroorzaken, integendeel. (...)

Hij zal dat wel lezen in het verslag. Als de minister wil praten, dan

des institutions qui établissent de telles prévisions. Nous disposons même encore d'une faible marge par rapport aux prévisions réputées de l'OCDE. A l'heure actuelle, il n'est cependant pas facile d'avancer avec certitude des théories budgétaires. Le climat est trop incertain. Quelques exemples à ce sujet: notre baromètre conjoncturel a enregistré une variation sensible au cours de la deuxième moitié du mois de septembre. La situation s'est redressée dès le mois d'octobre, ce qui a immédiatement eu des répercussions positives sur les résultats boursiers.

Juste avant la déclaration de politique générale, début octobre, l'activité économique avait reculé par rapport au trimestre précédent. Au troisième trimestre, la situation s'était déjà stabilisée mais la confiance du consommateur restait faible.

En pareilles circonstances, j'appelle à la modestie. Il n'y a pas lieu de verser dans le scénario catastrophe. En janvier, nous procéderons à un contrôle budgétaire anticipé afin de revoir, au besoin, nos copies. Je pense, moi aussi, que nous ne pouvons nous permettre de réaliser des économies sur le budget de la Justice et que nous devrions même revoir celui-ci à la hausse à l'occasion du contrôle budgétaire, de sorte que les engagements essentiels qui ont été pris puissent être tenus.

Le gouvernement est parvenu, en ces temps incertains, à déposer un budget en équilibre, qui laisse une marge suffisante pour poursuivre la réduction de la dette. Les marges budgétaires sont assurément limitées, car les dépenses doivent faire l'objet d'un contrôle sévère. L'objectif d'aller de l'avant dans la réduction de la pression fiscale et parafiscale en 2002 reste entier.

praat hij. Ik stoer mij daar niet aan. Hij is op de hoogte van de ontwikkelingen en hij is het met mij eens dat de begroting van Justitie volgend jaar zeker niet kan worden verminderd. Integendeel, aan de hand van de begrotingscontrole moet worden nagegaan of deze begroting niet kan worden verhoogd, vooral om een aantal gedane beloftes te honoreren. Het lijkt me moeilijk aanvaardbaar dat men door het inkrimpen of door het minder verhogen van een begroting bepaalde naar mijn mening essentiële beloften niet zou kunnen houden.

Nochtans moet men toegeven dat de regering er in dit klimaat van grote onzekerheid, erin is geslaagd een begroting in evenwicht in te dienen. We weten dat ondertussen allemaal, aangezien de eerste minister het reeds verscheidene malen heeft verkondigd. Het blijft echter een prestatie dat in tegenstelling tot enkele andere West-Europese landen, de Belgische regering een begroting in evenwicht kan indienen. Dit evenwicht biedt de noodzakelijke ruimte voor een verdere daling van de overheidsschuld. Voor deze opmerkelijke prestatie kan men diverse redenen aanhalen.

Eerst en vooral zullen de budgettaire marges, die de meerderheid door dit evenwicht ter beschikking krijgt, uiterst beperkt zijn. Het is de evidentie zelve dat een voorzichtige groeiprognoze en het resoluut afwijzen van ieder tekort, ervoor zorgen dat de uitgaven strikt onder controle worden gehouden. Dit is een bewuste keuze die niet zo evident is als men soms wil voorstellen. Men zou, zoals in het verleden wel eens gebeurde, onder vergelijkbare economische omstandigheden, gemakshalve zijn toevlucht kunnen nemen tot het verhogen van de belastingen om de continuïteit van de coalitie niet in het gedrang te brengen. Ofwel roeit men met de riemen die men heeft en legt men de nodige slagkracht en eensgezindheid aan de dag om er iets van te maken met de schaarse middelen die men heeft. Tot onze grote tevredenheid heeft de regering resoluut voor de tweede optie gekozen. Ons streefdoel om de totale fiscale en parafiscale druk ook in 2002 verder af te bouwen, blijft hierdoor rotsvast overeind.

02.34 Yves Leterme (CD&V): Collega Coveliërs zegt dat de fiscale druk ook in 2002 verder wordt afgebouwd. Waarop slaat "ook"?

02.35 Hugo Coveliërs (VLD): Omdat hij ook in 2001 is gedaald.

02.36 Yves Leterme (CD&V): De fiscale druk? De eerste minister heeft erkend dat de fiscale druk in 1999, 2000 en 2001 juist is toegenomen, hierbij verwijzend naar een recent OESO-rapport.

02.36 Yves Leterme (CD&V): Pourquoi M. Coveliërs déclare-t-il que la pression fiscale diminuera également en 2002? Le ministre lui-même n'a-t-il pas admis que la pression fiscale n'avait absolument pas diminué l'année passée?

02.37 Hugo Coveliërs (VLD): De afbouw van de fiscale druk is zeer duidelijk begonnen met onder meer de goedkeuring van een aantal wijzigingen en het belastingplan. Het is niet omdat de gevolgen daarvan nog niet merkbaar zijn ten gevolge van het systeem van het innen van de belastingen, dat aan de essentie hiervan is geraakt. Men heeft de wetten goedgekeurd en de mogelijkheden gecreëerd. Normaal gezien zal die vermindering vanaf januari 2002 voelbaar moeten worden voor de burger, onder meer in de bedrijfsvoorheffing. De bedrijfsvoorheffing zal dus kleiner zijn dan voordien. Daarop slaat

02.37 Hugo Coveliërs (VLD): Les conséquences de la réforme fiscale ne sont pas encore tangibles. Ce sera le cas à compter du mois de janvier 2002, par le biais du précompte professionnel. On assistera alors concrètement à la baisse de la pression fiscale.

die “ook”.

02.38 Yves Leterme (CD&V): Dit is hier niet op zijn plaats omdat men de laatste jaren telkens sprak van een verhoging van de fiscale druk. De heer Coveliers heeft gelijk wanneer hij zegt dat het effect van de beperkte genomen maatregelen uit het plan tot hervorming van de personenbelastingen pas merkbaar zal zijn vanaf januari 2002. Dit weegt echter niet op tegen de stijging van de fiscale druk de voorgaande jaren.

02.39 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer Leterme, ik ben blij dat u mij al gedeeltelijk gelijk geeft, want dat bewijst dat er wel degelijk een daling is geweest en dat ik het woord “ook” bijzonder terecht heb gebruikt.

Al bij al zullen de primaire uitgaven in de begroting 2002 dus maar 0,5% in reële termen groeien. Dat is bijna een vol% minder dan de groeiprognoze van 1,3% die gehanteerd wordt. Voor ons is dat het ultieme bewijs dat het bindmiddel van deze meerderheid veel meer is dan enkele procenten economische groei.

Ten tweede, België vervult binnen de Europese Unie een benijdenswaardige rol op het vlak van de begrotingsresultaten. Onder invloed van de tegenvallende conjunctuur kiezen vele andere landen voor een versoepeling van hun budgettair beleid met oplopende begrotingstekorten tot gevolg. Rekening houdend met de torenhoge overheidsschuld zou het voor de Belgische overheidsfinanciën zeer nefast zijn om opnieuw in dezelfde val uit het verleden te lopen. Wij vinden dan ook, samen met de regering, dat evenwicht de doelstelling voor 2002 is en moet blijven. Zelfs al zou het Internationaal Monetair Fonds in zijn jaarlijks rapport een klein tekort voor België gezien de verslechterende omstandigheden gerechtvaardigd vinden, toch moeten wij aan dat evenwicht houden. De Belgische overheidsfinanciën lopen daarmee twee jaar voor op de aanbevelingen van de Europese Commissie, die wil dat de begrotingen van alle lidstaten uiterlijk tegen 2004 in evenwicht zijn.

Binnen het klimaat van onzekerheid en afbrokkelend vertrouwen is het volgens de VLD van groot belang om van overheidswege met een minimum aan middelen een maximale impuls te geven aan de terugvallende economie. Wij zijn erover verheugd dat de geplande belastinghervorming binnen het strakke budgettaire keurslijf onverkort en integraal zal worden uitgevoerd. Een open economie als de Belgische is extra gevoelig voor de wereldwijde groeivertraging, waardoor het op peil houden van de binnenlandse koopkracht de belangrijkste uitdaging vormt. Met die maatregel zullen de nodige structurele hefboomen in werking worden gezet die ervoor moeten zorgen dat de economische groei vanaf midden 2002 opnieuw kan aanzwengelen. Een gezonde economische basis blijft immers de basis voor een goed overheidsbeleid. Meer welvaart zorgt ervoor dat heel wat uitgaven vanzelf overbodig worden. Concreet zullen in 2002 de crisisbelastingen met 16 miljard Belgische frank worden afgebouwd en komt de verlaging van de personenbelasting met 10 miljard Belgische frank op kruissnelheid. Zo zal de maximale aanslagvoet voor de eerste keer worden verlaagd tot 52% en zal de aftrek voor forfaitaire beroepskosten worden verhoogd evenals de fiscale aftrek voor kinderen.

02.38 Yves Leterme (CD&V): C'est exact mais cette diminution n'annulera pas l'augmentation de la pression fiscale au cours des années précédentes. L'une ne compense certainement pas l'autre.

02.39 Hugo Coveliers (VLD): Je me réjouis déjà de constater que M. Leterme me donne partiellement raison.

En ce qui concerne les résultats budgétaires, notre pays occupe une position plus enviable que la majorité des Etats membres de l'UE: nous sommes un des rares pays à avoir présenté un budget en équilibre pour 2002. Nous anticipons même de la sorte une obligation qui sera imposée à partir de 2004 à tous les Etats membres.

Les autorités doivent relancer l'économie avec un minimum de moyens et stimuler le pouvoir d'achat intérieur. Il faut poursuivre la réforme fiscale en réduisant l'impôt de crise et l'impôt des personnes physiques. L'impôt des sociétés doit également faire l'objet d'une révision sous la forme d'une diminution du taux d'imposition de 40,17 à 34 pour cent.

Le *ruling* fiscal se fera dans la transparence.

Le taux d'imposition des PME est réduit de 28,84 à 25 pour cent. Les PME pourront donc investir les bénéfices réservés sans que ces derniers ne soient imposés.

Le deuxième point qui requiert notre attention concerne la politique de l'emploi qui doit, d'une part, permettre de concilier la vie de famille et le travail et, d'autre part, favoriser l'activation des chômeurs âgés. Le VLD insiste pour que les plans d'emplois soient harmonisés ce qui se

Naast de personenbelasting zal ook de vennootschapsbelasting grondig worden hervormd. Om ons land aantrekkelijker te maken voor buitenlandse investeerders, zal het tarief van de aanslagvoet worden verlaagd van 40,17% naar 34%, deels gefinancierd door de fiscale vereenvoudiging en deels door de afschaffing van enkele aftrekposten. Fiscale ruling tussen de fiscus en bedrijven zal in alle transparantie worden ingevoerd.

Parallel met de verlaging van de aanslagvoet van de vennootschapsbelasting zal het tarief voor de kleine en middelgrote ondernemingen worden verlaagd van 28,84% naar 25%. Gereserveerde winsten zullen voor hen voortaan ook belastingvrij kunnen worden geïnvesteerd.

Een tweede belangrijk aandachtspunt in de begroting 2002 betreft het tewerkstellingsbeleid. 2002 zal een belangrijk jaar worden voor de implementatie van een aantal goedgekeurde maatregelen, inzonderheid de combinatie tussen gezin en arbeid en de activering van oudere werklozen. De vooruitzichten inzake creatie van nieuwe werkgelegenheid zijn in vergelijking met de voorgaande jaren erg bescheiden. Het zal er dus op aan komen om volgend jaar de voorhanden zijnde middelen op een efficiënte manier in te zetten.

Op dat vlak wil de VLD de regering een drietal belangrijke opmerkingen of eventueel aanbevelingen meegeven. Ten eerste dringt de VLD aan op een snelle uitvoering van de harmonisatie van de banenplannen, dit om twee redenen. Die harmonisatie draagt bij tot de administratieve vereenvoudiging, wat op zichzelf reeds een besparing betekent voor de ondernemingen. Bovendien zou de lastenverlaging automatisch van toepassing worden zonder dat ondernemingen ze dienen aan te vragen.

Anderzijds is de harmonisatie een ietwat schrale troost voor ondernemingen nadat de tweede fase van de structurele lastenverlaging niet werd doorgevoerd. Wat het uitblijven van die lastenverlaging betreft, heeft de VLD begrip voor de minder gunstige economische conjunctuur. Wij blijven echter vragende partij voor de tweede fase van de lastenverlaging, zodra daar budgettaire ruimte voor is. De inspanningen die de regering zich nu heeft getroost door een extra budget van ongeveer 9 miljard frank te voorzien, beschouwen wij niet als een alternatief maar als een complement of een minimaal voorschot. De loonkostenhandicap van de ondernemingen in vergelijking met de ondernemingen in onze drie belangrijkste handelspartners blijft immers bestaan.

Overigens kan de lastenverlaging niet los worden gezien van de verhoging van de sociale uitkeringen. Indien er onvoldoende budgettaire middelen zijn voor een algemene loonkostenverlaging, kan er ook geen sprake zijn van een algemene verhoging van alle uitkeringen. Ook hier moeten prioriteiten worden gesteld, rekening houdend met de laagste inkomens en met het oog op het voorkomen van nieuwe financiële werkloosheidsvallen. Blijkens een recent rapport zijn die werkloosheidsvallen weggewerkt, althans voor voltijdse werknemers.

Daarenboven moeten ook de middelen voor de sociale uitkeringen doelmatig worden aangewend. Dat impliceert een gelijke toepassing in alle delen van het land.

traduirait par une simplification administrative et une réduction automatique des charges.

Au demeurant, cette harmonisation serait une maigre consolation pour les entreprises qui ne bénéficient pas des réductions structurelles de charges préconisées. Je comprends les raisons pour lesquelles cette harmonisation ne se fait pas. Je ne considère toutefois pas les mesures actuelles comme une solution de rechange mais plutôt comme une avance.

Entre-temps, le handicap des charges salariales, qui grève nos entreprises par rapport à leurs concurrents dans d'autres Etats membres, reste une réalité. Il faut, sans relâche, s'efforcer de résorber ce retard. Il en va de même pour l'activation des travailleurs âgés. Dans ce domaine, notre pays est à la traîne: notre taux d'activation est particulièrement bas. Cette nécessaire remise au travail des sans-emplois devrait aussi valoir pour les autres catégories de chômeurs. Ici aussi, il faut des résultats concrets. Ainsi, une politique d'activation plus performante pourrait rendre superflue la mesure relative à la suspension des chômeurs de longue durée. Le VLD estime qu'un débat à ce sujet s'impose.

Les propositions relatives à des mesures en matière d'emploi doivent toujours être formulées avec la plus grande circonspection. Nul n'a à gagner de mesures irréalistes qui ne tiennent pas suffisamment compte de la réalité économique.

Il faut être attentif au problème de la violence au travail mais il ne faut pas qu'il en résulte des coûts supplémentaires ou des tracasseries administratives pour l'employeur. Nous attendons impatiemment le projet de loi

Ten tweede, naast de lastenverlaging baart ook de activering van oudere werknemers ons zorgen. We verwijzen naar een RVA-rapport waarin openlijk de haalbaarheid van de doelstellingen van Lissabon – 50% van de 55-plussers nog aan het werk, dan toch niet in het onderwijs – wordt betwist. Het afgelopen jaar werden eindloopbaanregelingen uitgewerkt, onder meer het recht op halftijdse loopbaanonderbreking voor 50-plussers, de lastenvermindering voor de indienstneming van oudere werknemers en de activering van werkloosheidsuitkeringen. Het komt er volgend jaar op aan een voldoende intensief activeringsbeleid te voeren en, waar nodig, enige druk uit te oefenen op oudere werknemers en werkgevers. Concreet betekent dat een correcte uitvoering van de regeringsbeslissing om werklozen tussen 50 en 55 jaar beschikbaar te houden voor de arbeidsmarkt. Het begrip "passende dienstbetrekking" wordt voor hen weliswaar terecht flexibel geïnterpreteerd, maar dat mag geen aanleiding vormen om de maatregel de facto uit te hollen.

De activering geldt ook voor alle andere werkzoekenden. Vandaag worden er teveel werklozen vrijgesteld als werkzoekenden. Hoe kan men mensen activeren als ze niet beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt? De PWA-vrijstelling is een van de voorbeelden die de doorstroming van werklozen bemoeilijkt. Denkpistes van sommige collega's om artikel 80 te versoepelen of zelfs af te schaffen, zijn wat de VLD betreft dan ook niet bespreekbaar. Integendeel, het is onze opdracht om het artikel met betrekking tot de schorsing van langdurig werklozen overbodig te maken. Dat kan door een geslaagd activeringsbeleid.

Wanneer de financiële middelen schaarser worden, moeten er nog meer dan anders compromissen worden gesloten. Het is van belang dat het sociaal klimaat hierdoor niet verzuurt. Een dergelijke verzuring hoeft niet alleen een geldkwestie te zijn. Daarom vragen wij de minister van Werkgelegenheid om rekening te houden met de economische context wanneer een aantal wetsontwerpen voorbereid worden die ingrijpen in de arbeidsorganisatie.

Onlangs las ik een artikel over een voorstel van de minister – nadien bleek het om een voorstel van de administratie te gaan – om twee keer een kwartier rustpauze in te lassen voor werknemers die hun werk rechtstaand uitoefenen. Dergelijke wereldvreemde voorstellen worden de werkgevers aangepraat en men jaagt ze daarmee nodeloos in de gordijnen. Het zal de compromisbereidheid zeker niet doen toenemen en het resultaat van de voorstellen is twijfelachtig.

Dezelfde vrees bestaat inzake het voorstel met betrekking tot het geweld op het werk. Niemand heeft er uiteraard een probleem mee om iets te doen aan geweld op het werk. Dit moet dan wel op een dergelijke manier gebeuren dat er geen te hoog prijskaartje of bijkomende administratieve rompslomp voor de werkgever aan vast hangt. Dit zou in tegenspraak zijn met het regeerakkoord dat precies spreekt van kostenverlaging en administratieve vereenvoudiging.

Zo wordt uiteraard ook met een vrij grote aandacht gekeken naar het wetsontwerp van de minister over de sociale conflicten. Wij beschouwen wat in de beleidsbrief van de minister staat over deze problematiek als een loutere denkpiste. Het is van belang dat in al

relatif aux conflits sociaux. A notre estime, il faut obtenir l'assentiment de tous les partenaires sociaux.

Nous aborderons plus tard les matières ressortissant à l'Intérieur. Le gouvernement compensera le surcoût généré par le statut découlant de la réforme des polices. Mais il ne faut pas que les communes saisissent le prétexte pour augmenter leur fiscalité pour d'autres raisons.

deze kwesties de stem van alle sociale partners wordt gehoord. Voor deze problematiek en vooral voor het oplossen van sociale conflicten is het voor de VLD van belang dat voorstellen van de minister kunnen rekenen op de instemming van zowel werknemers- als werkgeversorganisaties. Bovendien is het de essentie van een compromis dat beide partijen water in de wijn moeten doen.

Later op de dag zal de problematiek van onder meer Binnenlandse Zaken worden besproken. Ik wil daarover slechts enkele woorden zeggen. Wij horen zeer vaak beweren door vooral een aantal lokale verantwoordelijken dat ten gevolge van de politiehervorming de lokale begrotingen moeten worden aangepast, waardoor er hogere belastingen moeten worden geïnd. Ik meen dat voldoende is aangetoond dat de regering heeft bevestigd dat zij de meerkosten voor de gemeenten, die voortvloeien uit het statuut, zal vergoeden. Het lijkt mij dan ook niet erg correct om dit argument als drogreden te gebruiken om de belastingen te verhogen.

Dit neemt uiteraard niet weg dat er sterk moet worden op gelet dat de posten in deze politiehervorming, die de oorzaak zijn van de kostenverzwaring – ik denk daarbij aan de vrij kleine politiezones, ...

02.40 André Smets (PSC): Monsieur Coveliers, vous semblez banaliser les problèmes financiers engendrés par la réforme des polices pour les communes. Je tiens à témoigner, comme le ferait M. Eerdekens, que je fais partie des 46 bourgmestres en révolte. Nous sommes fin décembre et nous sommes encore toujours incapables de dresser un budget fiable parce que les données nous manquent. C'est la première fois depuis 31 ans que je suis conseiller communal, que je connais pareille situation. Je trouve tout à fait extraordinaire que, dans le cadre notamment du ministère de l'Intérieur qui devrait être au service des communes, l'on soit incapable d'assurer de façon claire et nette que l'opération sera équilibrée. Si le ministre avait d'abord employé ce terme plutôt que celui d'opération blanche, j'aurais peut-être cru qu'elle pouvait être équilibrée, avec des efforts raisonnables à tous les niveaux. Je trouve vraiment extraordinaire que des communes soient pratiquement acculées à voter des budgets en retard parce que les données ne sont pas livrées par le ministère de l'Intérieur.

Par ailleurs, vous dites également que ce sont des prétextes pour augmenter les impôts. Dans le budget sécurité civile des services d'incendie, je pensais qu'après les attentats du 11 septembre aux Etats-Unis, face à la période d'insécurité dans laquelle nous vivons, aux difficultés importantes connues et traduites par le nombre d'incendies volontaires, je m'attendais à un effort conséquent en aide matérielle d'équipement pour les services d'incendie, qu'ils soient professionnels ou volontaires. Je constate que le budget matériel, loin de connaître une augmentation permettant de rencontrer des besoins réels, achat d'auto-échelles ou rénovations, reçoit 25% de moins.

Si je prends le cas de la commune dans laquelle je suis conseiller communal, ils nous ont passé le rachat d'une auto-échelle pour 23 millions, l'ancienne est de 79 et il n'y a pas un franc d'intervention prévu par le ministère. Trouvez-vous cela normal? Trouvez-vous normal qu'à l'heure actuelle, dans un climat d'insécurité, il y ait une réduction d'intervention de 25% en matériel et équipement des services de secours?

02.40 André Smets (PSC): De heer Coveliers is het financiële probleem dat de politiehervorming voor de gemeenten doet rijzen, aan het bagatelliseren.

Voor het eerst in 31 jaar verkeer ik in de onmogelijkheid de begroting van mijn gemeente op te maken, en ik ben wat dat betreft in het goede gezelschap van 46 andere vertoornde burgemeesters.

Bovendien dacht ik dat de grote moeilijkheden na 11 september aanleiding zouden geven tot aanzienlijke materiële steun, maar die post wordt dan weer met 25% ingekrompen. Vindt u dat normaal?

02.41 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de heer Smets gedeeltelijk gelijk heeft als hij beweert dat sommige zaken, zoals richtlijnen inzake begroting en sommige schalen, wat laattijdig komen en daardoor wat problemen worden veroorzaakt bij het opstellen van gemeentebegrotingen en begrotingen van politiezones. Tegelijkertijd moet ik vaststellen dat door een aantal gemeenten en burgemeesters toch wel "fantaisistische" cijfers worden gelanceerd. Zelf heb ik enkele weken geleden in een middelgrote gemeente meegemaakt dat een burgemeester/voorzitter van een interpolitiezone sprak van een tekort voor de eigen gemeente van nu eens dertig miljoen frank, dan weer zevenendertig miljoen frank. Wat bleek na enige vragen? Hij kwam tot een tekort van dertig miljoen frank indien men overging van een kader van zevenenveertig politiemensen naar eenenzestig. Met alle elementen die wij kennen en met alle nieuwe taken zo maar overgaan van zevenenveertig politiemensen naar eenenzestig, dat is "fantaisistisch". Een begroting die op dergelijke basis wordt opgesteld, is "fantaisistisch". Dat neemt niet weg dat er snel duidelijkheid moet komen over de normen die men moet hanteren.

Voorzitter: Herman De Croo, voorzitter.

Président: Herman De Croo, président.

02.42 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, het was zeer zeker niet mijn bedoeling de problematiek te banaliseren. Als dat zo zou zijn overgekomen, dan is dat toch niet zo bedoeld. Het is evident dat dit een belangrijke historische operatie is. Voor het eerst in 207 jaar gebeurt een dergelijke gigantische operatie. U hebt volgens mij enerzijds gelijk als u zegt dat men de gemeenten niet in de onzekerheid had mogen laten. Anderzijds is er de verzachtende omstandigheid dat men iets dergelijks maar een keer om de zoveel jaren meemaakt. De regering heeft beloofd dat de meeruitgave ingevolge het statuut zal worden vergoed. Ik heb het later nog over de brandweer, waarover terechte opmerkingen worden gemaakt.

Een ander punt is dat men eens zou moeten nadenken over de vraag waaruit die meerkosten voortvloeien. Men moet vragen durven stellen. Zijn de zones wel optimaal qua geografische en sociale inplanting? Moeten wij misschien niet proberen een aantal functies die deze zones allemaal afzonderlijk uitoefenen, collectief te laten uitoefenen omdat ze niet constant nodig zijn? Dat zou een vermindering van de kosten betekenen. Ik ben het daarin volledig met u eens. Ik denk dat u mij zal bijtreden als ik stel dat de regering haar beloften moet nakomen en de meerkosten uit het statuut moet vergoeden aan de gemeenten.

Een punt waarop u perfect gelijk hebt is de problematiek van de brandweer en eigenlijk ook van de civiele bescherming. Er is een interessant debat daarover te voeren en het wordt nu gedeeltelijk gevoerd in het licht van wat men het kerntakendebat noemt. De vraag is waar men de taak van de brandweer precies moet situeren. Ik verdedig de optie noch val ik ze aan, maar sommige mensen beschouwen het provinciale niveau als aangewezen voor al die functies inzake veiligheidsdiensten. Ik bedoel niet de politie, maar wel brandweer en civiele bescherming en eventueel ook de medische urgentieteam. In Antwerpen – excuseer dat ik daarover spreek; ik weet dat dit hier slecht overkomt, maar het is de enige provincie waar

02.41 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): M. Smets a en partie a raison: les communes sont confrontées à des incertitudes budgétaires dues notamment au fait que le gouvernement tarde à faire connaître certaines directives.

Mais de nombreuses administrations communales semblent en profiter pour présenter un budget fantaisiste. Or, le déficit budgétaire auquel certaines communes craignent d'être confrontées l'année prochaine repose souvent sur des bases erronées.

02.42 Hugo Coveliers (VLD): Je ne banalise pas le problème. Je pense au contraire qu'il s'agit d'une opération historique. Certes, le gouvernement n'aurait pas dû laisser les communes aussi longtemps dans l'incertitude mais il l'a fait pour des raisons exceptionnelles. Nous devons nous interroger sur l'origine des coûts supplémentaires. La délimitation des zones est-elle bien fonctionnelle? Ne pourrait-on pas mieux répartir les tâches des services d'ordre?

Les tâches des services d'incendie et de la Protection civile sont évoquées dans le cadre du débat sur les missions de première nécessité. D'aucuns préconisent de confier ces tâches, ainsi que les services d'urgence médicale, aux provinces. Je partage la préoccupation de M. Smets. Il faut soigner certaines maladies infantiles de la réforme des polices et tenir les promesses faites.

Il semble que le secteur des soins de santé posera également des problèmes à l'avenir. Tout d'abord, je préconise l'objectivation des options politiques. En politique, il

ik de toestand ken – probeert men nu tot eenheid te komen. Misschien is dat een mogelijkheid. Telkens men een bepaald deel van het administratieve niveau een taak geeft die eigenlijk te zwaar is, gaat men natuurlijk onrechtvaardigheden creëren. Bepaalde kleinere gemeenten moeten dan immers grote uitgaven doen, die eigenlijk niet onmiddellijk nodig zijn. Daar zit natuurlijk het probleem. De vraag is dan hoe men zal zorgen voor de vertegenwoordiging binnen de raad van die brandweer en dergelijke meer.

U hebt echter gelijk. Het gaat om een niet onbelangrijk probleem dat misschien in het kader van het kerntakendebat kan worden opgelost. Dat probleem raakte in de politiehervorming op de achtergrond. De brandweer heeft immers niets met de politie te maken. Het is echter belangrijk dat de bevolking ook tegen rampen en branden is beschermd.

Ik deel uw bekommernissen terzake. Daarvoor moet een oplossing, misschien op provinciaal niveau, worden gezocht. Uw onderbreking heeft mij doen inzien dat u daarin gelijk hebt. We zullen alvast nog lang moeten remediëren aan een aantal kinderziekten van de politiehervorming. De beloftes daaromtrent moeten in ieder geval worden nagekomen.

Ik heb nog een aantal bedenkingen inzake een zorgwekkende evolutie in de gezondheidssector.

Ten eerste moeten wij op een grotere objectivering van de besluitvorming aandringen. Ondanks dat men over zeer veel gegevens beschikt die op een eenvoudige manier voor iedereen ter beschikking kunnen worden gesteld, wordt daar geen werk van gemaakt. Vandaar dat de gegevens slechts door enkele groepen worden gebruikt.

Ik besef dat de begroting voor de ziekteverzekering nooit voldoende zal zijn om alle mogelijke prestaties optimaal terug te betalen. Daarom moeten keuzes worden gemaakt. De uitgaven zullen wellicht blijven stijgen. Dat is te wijten aan de grote vooruitgang op medisch vlak, aan de vergrijzing en aan de grote verwachtingen van de bevolking en de medische sector. Er worden ook wel keuzes gemaakt, maar het is niet altijd duidelijk op grond van welke argumenten die worden gemaakt. Daardoor wordt het moeilijk na te gaan of ze wel verantwoord zijn.

Wij menen dan ook dat moet worden gezocht naar methodes om de keuzes te objectiveren. Dat betekent dat een antwoord moet worden gezocht op de vraag hoe de middelen op de beste manier kunnen worden ingezet om de belangrijkste gezondheidswinst te boeken. Met keuzes wordt zowel de opstelling van de begroting op het macroniveau als de beslissing om prestaties of producten al dan niet terug te betalen op microniveau bedoeld. De methodologie moet toelaten na te gaan wat de erkenning van een prestatie, techniek of product teweegbrengt inzake gezondheidswinst, kostprijs binnen de deelsector, minderkosten in andere deelsectoren, en dit zowel op korte als op lange termijn. Dankzij zo'n methode kunnen middelen worden ingezet op basis van de toegevoegde waarde van de prestatie, techniek of product in het kader van het zorgproces. Eens een dergelijke methode is ontwikkeld, blijft het noodzakelijk politieke keuzes te maken, omdat de beschikbare middelen altijd beperkter zullen zijn dan de noden, maar de keuzes zullen dan op een objectief

faut opérer des choix mais le fondement qui permet de les motiver n'est pas toujours clair. C'est pourquoi il faut pouvoir évaluer objectivement la valeur ajoutée qu'apportera réellement un produit donné après son agrément. Sinon, on parle dans le vide.

Le point suivant concerne l'adaptation du comportement des prestataires de soins en fonction du meilleur traitement médical possible. Pour le VLD, il n'est pas question de porter atteinte à la liberté du choix thérapeutique mais cette liberté doit toujours aller de pair avec le respect des résultats scientifiques les plus récents dans une branche médicale donnée.

Une telle approche garantit une plus grande efficacité et permet d'évaluer l'intervention du médecin sur la base des directives. Cette matière peut être débattue au sein des groupes de qualité locaux. Dans les hôpitaux, il peut être procédé à une comparaison entre les données cliniques et financières. Les profils des médecins peuvent être examinés dans les groupes de qualité locaux et un éventuel dépassement de normes devrait être assorti de mesures. La comparaison entre les données cliniques et financières permet de mettre en évidence et de sanctionner les différences en matière de consommation médicale entre les Communautés.

Le VLD votera avec conviction ce budget qu'il juge honnête et réaliste. Nous adhérons aux choix qui ont été effectués parce que nous pouvons nous rallier à leur justification. Notre vote favorable ne constitue donc pas un acte purement rituel mais l'expression de notre appui à ce budget.

rapport gebaseerd zijn dat duidelijk de opties met hun gevolgen schetst.

Een tweede noodzakelijk aspect betreft de afstemming van de praktijkvoering van de arts en de zorgverstrekkers op de richtlijnen inzake de goede medische praktijkvoering. In België is de keuze van de zorgverstrekker, de arts en de therapie vrij. De VLD wil die vrijheid bewaren, maar is van mening dat de vrijheid van therapie onderworpen is aan wat wetenschappelijk verantwoord is. Wij pleiten, met andere woorden, voor wat evidence based medicine wordt genoemd.

Wij vragen dus dat intensief werk zou worden gemaakt van het formuleren van richtlijnen voor goede praktijk. Die richtlijnen bevatten, gelet op de stand van de wetenschap en de praktijk, de beste behandeling voor een bepaalde pathologie. Dat laat toe tot een groter efficiëntie te komen, omdat ze een belangrijke bijdrage levert tot de kwaliteit van de geneeskunde. Tegelijkertijd kan hierdoor het optreden van de arts of de zorgverstrekker bij de behandeling van een pathologie worden getoetst aan de richtlijnen.

De discussie hierover tussen de zorgverstrekkers zal plaatsvinden binnen de lokale kwaliteitsgroepen, wat uiteraard betekent dat zij toegang moeten krijgen tot de nodige gegevens. De confrontatie van de richtlijnen met de praktijk in de ziekenhuizen, is tegenwoordig mogelijk omdat minimale klinische gegevens kunnen worden gekoppeld aan de minimale financiële gegevens. Via deze confrontatie kan voor elk ziekenhuis worden nagegaan in welke mate de richtlijnen worden gerespecteerd en waarom eventueel ervan wordt afgeweken. De gegevens die uit deze controle voortvloeien mogen niet vrijblijvend zijn. Voor de individuele zorgverstrekker moeten de profielen door de profielencommissie afzonderlijk opgesteld voor elke zorgverstrekking, worden gesitueerd in de lokale kwaliteitsgroepen en zij moeten leiden tot gevolggeving.

De vraag over welke gevolggeving het gaat is moeilijk te beantwoorden. Trouwens bij elke vraag omtrent de bestraffing voor het niet naleven van bepaalde normen ligt de moeilijkheid wellicht bij de norm zelf. Mochten wij ooit ontdekken hoe personen ertoe kunnen worden aangezet de norm te respecteren, dan zouden er vermoedelijk heel wat normen kunnen worden afgeschaft, wat gemakkelijker zou zijn voor de maatschappij.

Ik wil mij hierover evenwel niet uitspreken. Ik zeg alleen dat de profielen op de ene of de andere manier moeten leiden tot gevolggeving.

De koppeling van de minimale klinische gegevens met de minimale financiële gegevens laat tegelijk toe de bestaande verschillen in medische consumptie tussen de gemeenschappen zeer precies te detecteren en te bestraffen. Met betrekking tot dit laatste werkwoord geldt uiteraard dezelfde opmerking als daarnet.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, de VLD zal deze begroting met overtuiging goedkeuren, omdat rekening werd gehouden met de inbreng van de VLD en vooral omdat het een eerlijke en realistische begroting is waarbij de werkelijkheid niet moet worden verdoezeld en waarbij duidelijke keuzes werden gemaakt en

verantwoord. Wij houden ons aan deze keuzes omdat wij akkoord gaan met de verantwoordingen.

Vandaar dat wij na dit lange ritueel dat wellicht nog een belangrijk gedeelte van deze week in beslag zal nemen, niet alleen een ritueel stem zullen uitbrengen, maar ook met overtuiging deze begroting zullen goedkeuren.

02.43 De voorzitter: Collega's, twee uur geleden ontving ik de Algerijnse president Bouteflika die ons de eer betuigde gedurende die tijd aanwezig te blijven.

02.44 Gérard Gobert (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, madame la vice-première ministre, monsieur le ministre, chers collègues, le budget 2002 a été construit autour de grandes zones d'incertitude. Tout d'abord le taux de croissance qui a été retenu est prudent, mais vu les circonstances, la prévision est peu fiable à moyen terme. Ensuite, les prévisions macroéconomiques connues à ce jour sont parfois fort contradictoires. Enfin, les données de base de 2001, et notamment les recettes, ne sont pas définitivement connues et resteront de toute façon affectées par les événements du 11 septembre.

Au-delà de ces incertitudes, le groupe Ecolo-Agalev souhaite souligner dans le cadre du présent débat budgétaire, d'une part les éléments d'espoir qu'il perçoit pour 2002 et d'autre part les domaines particuliers dans lesquels il exercera toute sa vigilance.

Le premier dossier que je souhaite évoquer est la réforme attendue de l'impôt des sociétés. Préalable incontournable pour nous, cette réforme de l'impôt des sociétés doit se réaliser dans un cadre budgétaire neutre. Deux éléments viennent ensuite en conséquence de ce cadre budgétaire neutre.

Il s'agit tout d'abord de mettre clairement des balises autour de ce qui nous est annoncé comme des "ruling". Il est, pour nous, tout à fait exclu que l'on rentre dans une logique du moins offrant fiscal qui pourrait déboucher sur une forme de dumping. Il faut absolument que le cadre général reste l'égalité des entreprises devant l'impôt et d'autre part que la transparence totale soit de rigueur quant aux accords conclus.

Un deuxième élément qui découle de cette neutralité budgétaire c'est que nous souhaitons une très sérieuse évaluation des mesures de compensation qui sont prévues. Parmi ces mesures de compensation, certaines vont pour nous dans le bon sens. Ainsi, nous approuvons l'idée de renforcer les contrôles et les conditions de déduction des revenus définitivement taxés.

De même, il paraît logique que les impôts payés aux régions par les entreprises ne puissent plus être déduits. Nous approuvons également la volonté du gouvernement de lutter contre les abus de la personnalité morale ainsi que contre les pratiques des sociétés de liquidités. L'encouragement de l'autofinancement des PME s'inscrit également dans le cadre d'un développement économique endogène et durable que nous approuvons.

Enfin, dans les mesures sectorielles, je souhaiterais pointer

02.44 Gérard Gobert (ECOLO-AGALEV): De begroting 2002 stoelt op vele onzekere gegevens. Al is het weerhouden groeipercentage voorzichtig, de voorspellingen zijn weinig betrouwbaar. De macro-economische vooruitzichten verschillen van elkaar en spreken elkaar soms tegen. De basisgegevens voor 2001 en met name de ontvangsten zijn nog niet helemaal bekend en zullen door de gebeurtenissen van 11 september verder worden beïnvloed.

Afgezien van die onzekerheden wil onze fractie de nadruk leggen op de elementen van hoop die zij voor 2002 verwacht, en op de specifieke terreinen waarin zij bijzonder waakzaam zal zijn.

Binnen het raam van de hervorming van de vennootschapsbelasting is de budgettaire neutraliteit geboden. We moeten ook oppassen voor mogelijke ontsporingen van de 'ruling' en tot een ernstige evaluatie van de compenserende maatregelen overgaan. In dat opzicht moeten we ons ervoor hoeden bepaalde sectoren en met name die van de landbouwcoöperatieven, te bestraffen.

Wij staan achter de verscherping van de controles en van de aftrekbaarheidsvoorwaarden voor de DBI's. Het lijkt ook logisch dat de bedrijven niet meer de mogelijkheid hebben de belastingen die zij aan de

positivement le soutien aux secteurs audiovisuel et cinématographique via la mise en place d'un "shelter tax". Le cinéma belge a démontré toutes ses qualités et mérite à coup sûr un soutien accru, d'autant plus que d'importantes retombées économiques et en termes d'image, c'est le cas de le dire, sont tout à fait prévisibles.

Quant au taux vers lequel nous nous orientons, nous lisons que dans un premier temps, de même que pour l'année 2002, nous passerions d'un taux de 39 à 33%. Mais à terme, nous devrions nous orienter vers un taux de 30%. Nous demandons de façon explicite qu'une fois le taux de 33% atteint, une analyse fine soit faite pour évaluer les effets retour. Cela permettra de voir si un gain d'attractivité de notre économie est effectivement obtenu grâce à cette première baisse des taux. Si ce n'était pas le cas, il n'y aurait aucune raison de poursuivre la baisse proposée.

En ce qui concerne la réforme de l'IPP, l'année 2002 verra une baisse effective de l'impôt des personnes physiques et ce par trois biais:

1. l'indexation des barèmes fiscaux;
2. la diminution de la cotisation complémentaire de crise;
3. la mise en œuvre d'une partie de la réforme votée à l'initiative du présent gouvernement.

Nous nous réjouissons de voir la pression fiscale globale sur le travail diminuer. Nous sommes également très attentifs à ce que le coût de cette réforme ne se réalise pas au détriment des plus bas revenus. De notre point de vue, les personnes qui se trouvent dans les situations les plus précaires doivent être les premiers bénéficiaires de cette réforme. Dans cet esprit, le crédit d'impôt remboursable qui entre partiellement en vigueur en 2002 va dans ce sens. Plus globalement, nous espérons que la réforme fiscale, en augmentant le salaire "poche", aura un effet positif sur une forme de consommation durable qui, en conséquence, pourrait générer de nouveaux emplois.

Parmi ceux qui ne bénéficient pas de la réforme IPP – car ils ne paient pas d'impôt – se trouvent les plus démunis. Conformément à la déclaration de 1999, les moyens d'existence des plus démunis vont être revalorisés cette année. Une augmentation de 4% du minimex est d'ores et déjà décidée. Le ministre l'a clairement annoncé en séance plénière ainsi que devant divers organismes dont l'association des CPAS wallons.

Cependant, l'objectif à atteindre pour parvenir à un revenu décent est une augmentation de 10%. Le gouvernement s'y est engagé. Il s'agit, pour nous, d'une priorité absolue. Dès le printemps 2002, des négociations doivent débiter pour la mise en œuvre de cette deuxième phase de l'augmentation du minimex au 1er janvier 2003. En parallèle, il serait également nécessaire de revaloriser les salaires les plus bas de façon à éviter les pièges à l'emploi créés par un trop faible différentiel entre les allocations sociales et les salaires de base.

Les plus démunis existent chez nous. Mais une fracture entre le Nord et le Sud de notre planète existe aussi. Notre préoccupation tient également compte de ceux qui, au sud de la planète, ne bénéficient pas des mêmes conditions de vie que les nôtres. Nous notons avec satisfaction une augmentation importante du budget de la coopération au développement. Celle-ci s'inscrit dans un calendrier qui permettra d'atteindre prochainement le niveau des 0,7% du PIB.

gewesten betalen, af te trekken. Wij onderschrijven ook de plannen van de regering met het oog op het bestrijden van de misbruiken van de rechtspersoonlijkheid en van de vennootschappen in vereffening.

Het aanmoedigen van de zelffinanciering van de KMO's kadert eveneens in een endogene en duurzame ontwikkeling.

Er moet werk worden gemaakt van een ondersteuning van de audiovisuele en cinematografische sector door middel van een "shelter tax".

De belasting zal van 39 tot 33 %, en ten slotte tot 30 %, dalen. Men zal het terugverdieneffect van de hervorming grondig moeten evalueren om te weten of ze tot resultaten leidt.

In 2002 zal de personenbelasting dalen, maar wij zullen erop toezien dat de verlaging van de belastingdruk op arbeid, die wij toejuichen, de lagere inkomens niet benadeelt.

De zwakste bevolkingsgroepen moeten daar als eerste voordeel uit halen. Het terugbetaalbaar belastingkrediet is een stap in die richting.

Wij hopen dat de fiscale hervorming via duurzame consumptie tot nieuwe banen leidt.

Naast de reeds toegekende verhoging met 4% is het optrekken van het bestaansminimum met 10% voor ons een prioriteit. De regering heeft zich ertoe verbonden, en de onderhandelingen over de tweede fase van de verhoging, die voor 2003 is gepland, zullen in 2002 van start gaan.

Tegelijk moeten ook de laagste lonen omhoog, al was het maar om de werkloosheidsval te ontlopen.

Revenons aux aspects fiscaux en signalant une bonne nouvelle: les écobonis. L'année 2002 verra en effet la mise en œuvre, dès le 1er mars, du régime des écobonis. Le système est ingénieux car, sans accroître la pression fiscale, les écobonis, en créant un différentiel de prix, incitent le consommateur à opter pour des produits plus respectueux de l'environnement.

C'est à la fois astucieux et – je n'en doute pas – efficace en termes de fiscalité incitative.

D'autres domaines de la fiscalité nous tiennent aussi particulièrement à cœur comme la fiscalité énergétique et la taxe de type Tobin. Dans ces deux dossiers, il faut le reconnaître, la présidence belge n'a pas débouché sur des résultats suffisamment concrets et satisfaisants.

En matière de fiscalité énergétique, il appartient donc maintenant au gouvernement belge de reprendre le flambeau à titre personnel et d'engranger des résultats tangibles.

En ce qui concerne la taxe de type Tobin, nous attendons, bien entendu, les résultats de l'étude de faisabilité commandée par la Commission européenne, à la suite desquels le gouvernement belge pourra se positionner et, nous l'espérons, jouer un rôle moteur et pionnier.

Une proposition a été déposée aujourd'hui par un parti de la majorité. Fort bien! Nous déplorons cependant ce cavalier-seul médiatique qui pourrait nuire à l'efficacité de la démarche.

Une proposition concertée et cosignée par tous ceux qui travaillent ensemble depuis des mois à l'avancement du projet aurait un impact bien plus important. Mais chacun a sa stratégie.

En ce qui nous concerne, nous continuons à faire progresser l'idée dans une dynamique collective qui seule peut réussir.

Comment évoquer le budget 2002 sans évoquer le passage à l'euro. L'euro est là et, dans moins de trois mois, le franc belge aura définitivement disparu de nos portefeuilles et de nos porte-monnaie. Les gens sont inquiets. Ils craignent des fraudes. Ils craignent de ne pas s'y retrouver. Ils craignent des augmentations de prix. Il est vrai que le choc sera important pour nous tous. Il faudra recréer notre échelle de valeur de prix. Il faudra mémoriser les nouveaux prix. Il faudra nous habituer à de nouveaux billets et à de nouvelles pièces.

Les pouvoirs publics et le secteur associatif ont bien joué leur rôle jusqu'à présent. L'un et l'autre doivent poursuivre leur accompagnement vigilant pour rassurer le public, pour détecter les fraudes et pour éviter toute augmentation de prix insidieuse.

Un autre dossier qui connaîtra sans nul doute d'importants développements en 2002 est celui des entreprises publiques autonomes.

Pour le développement de ces outils importants, nous privilégions trois pistes:

1. la piste du renforcement du service public, c'est-à-dire le service au

Wij zijn blij met de verhoging van de begroting voor Ontwikkelingssamenwerking, die ons een stap dichterbij brengt bij de vooropgestelde 0,7% van het BBP.

De ecoboni worden per 1 maart 2002 van toepassing. Zonder dat de belastingdruk zal stijgen, zullen deze incentives de consument ertoe aanzetten milieuvriendelijker te consumeren.

Het Belgische EU-voorzitterschap heeft geen bevredigende resultaten opgeleverd op het stuk van de belasting op energie, de regering zal hier de fakkel moeten overnemen, noch op het stuk van de Tobintaks, waarover de regering een standpunt zal kunnen innemen zodra de haalbaarheidsstudie is afgerond.

Wij vrezen dat de eigenzinnige demarche van een naar media-aandacht hengelende meerderheidspartij, die op eigen houtje een wetsontwerp heeft ingediend betreffende de Tobintaks, de doeltreffendheid van een bredere en al maandenlang aangehouden inspanning in het gedrang zal brengen.

Over nog geen drie maanden zal de Belgische frank definitief verdwenen zijn - en de mensen zijn ongerust omdat zij vrezen voor frauduleuze praktijken, schrik hebben er niet wijs uit te geraken, beducht zijn voor mogelijke prijsverhogingen... Inzake prijzen moet onze waardenschaal als het ware worden herijkt, moeten we nieuwe prijzen leren onthouden, moeten wij gewend geraken aan nieuwe bankbiljetten en muntstukken. Tot dusver heeft de overheid deze materie uitstekend beheerd; thans echter is waakzaamheid geboden om de bevolking gerust te stellen, eventuele fraudes op te sporen en sluikse prijsverhogingen te voorkomen.

public. Le service public, c'est la qualité des services. Ce sont aussi des tarifs accessibles à tous et c'est, bien sûr, le maintien de l'emploi qui seul, en étant suffisant, peut garantir la qualité de ce service;

2. la piste du service universel qui consiste à assurer pour tous un ensemble de services correspondant à ce qui est indispensable à l'intégration sociale dans une société moderne comme la nôtre;

3. la piste relative à la gestion interne pour laquelle il faut absolument prévoir la bonne gouvernance. Dans ce domaine, plusieurs propositions de loi seront prochainement finalisées. Elles concernent, par exemple, le statut des administrateurs publics, la redéfinition du contenu des contrats de gestion ou encore le contrôle des entreprises publiques par la Cour des comptes.

Un budget, c'est aussi, bien entendu, des recettes. Pour augmenter les recettes, une des options proposées est de vendre des actifs de l'Etat.

On pense, entre autres, aux bâtiments qui abritent certains ministères. Bien sûr, on génère du cash à court terme mais à moyen ou long terme, cela nous semble poser problème. Par exemple, quelle charge locative devra supporter l'Etat pour occuper la Tour des Finances relookée et désamiantée? S'agit-il bien d'une gestion durable? On peut se poser la question de l'opportunité politique de ces ventes et relocations.

Des recettes fiscales doivent, bien entendu, être récoltées pour arriver dans les caisses de l'Etat. Et le gouvernement s'est engagé dans un plan d'action qui propose la mise en place d'une nouvelle culture fiscale. Il est vrai que le paiement d'un impôt reconnu comme juste par le citoyen contribue à un certain civisme fiscal et génère une attitude positive du contribuable. La nouvelle culture fiscale, c'est aussi s'engager, avec détermination, dans la lutte contre la grande fraude fiscale. Il faut rappeler que les coûts des moyens humains et matériels investis dans ce domaine sont, en fait, autoporteurs puisqu'ils génèrent très vite des recettes nouvelles qui les couvrent.

Autre aspect. Sans entrer dans une logique de judiciarisation de l'administration fiscale, il nous semble que le fait d'accorder la qualité d'officier de police judiciaire à un certain nombre d'agents du fisc contribuerait à une meilleure lutte contre la fraude; nous pensons notamment aux agents de l'ISI.

Plus globalement, ce sont les moyens humains et matériels de l'administration fiscale qu'il faut renforcer. Des efforts ont été faits et le seront encore en 2002 mais il faudra faire face au départ à la retraite de milliers d'agents à partir de 2003. Au-delà des discours, il faut que concrètement, dans chacun des bureaux de l'administration fiscale sur le terrain, l'administration des Finances entre réellement dans le XXIème siècle. Et il faut lui en donner les moyens.

Je suis parti au début de mon exposé sur cette idée que nous étions dans un budget d'incertitude. J'en arrive donc logiquement à ce qui va nécessairement se produire au début 2002, c'est-à-dire la reprise de l'épure budgétaire.

De deux choses l'une. Ou bien les signaux économiques sont positifs; dans ce cas, pour nous, c'est la priorité au social. Ou bien les signaux économiques restent préoccupants; dans ce cas, il n'est pas question,

Wat de autonome overheidsbedrijven betreft, opteren wij voor drie krachtlijnen. Eerst en vooral, dient de openbare dienstverlening, dit zijn de diensten verstrekt aan het publiek, te worden versterkt. Vervolgens dient de universele dienstverlening te worden gewaarborgd, wat erop neerkomt dat een waaier van diensten die onmisbaar zijn voor de sociale integratie in een moderne samenleving, wordt aangeboden. Ten slotte is er de noodzaak van een behoorlijk bestuur; desbetreffend wordt momenteel de laatste hand gelegd aan een reeks wetsvoorstellen.

Wat de mogelijkheid betreft om de inkomsten te verhogen, bestaat de optie om activa van de Staat te verkopen. Men denkt bijvoorbeeld aan gebouwen waarin sommige ministeries zijn gehuisvest. Dit levert op korte termijn baar geld op, maar zorgt voor problemen op middellange en lange termijn.

De regering heeft een actieplan vooropgesteld voor de geleidelijke invoering van een nieuwe fiscale cultuur. Die nieuwe fiscale cultuur strekt er ook toe de strijd tegen de grote belastingfraude krachtadig aan te vatten. De kosten voor de mensen en middelen die in deze strijd worden ingezet zijn in korte tijd terugverdiend. Ook het toekennen van de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie aan bepaalde belastingambtenaren is een krachtig wapen in deze strijd tegen de fraude.

Meer algemeen moet de belastingadministratie meer middelen en meer mensen krijgen. Er werden al inspanningen gedaan op dat vlak, en die inspanningen zullen ook in 2002 worden voortgezet, maar eerst zal de pensionering van duizenden ambtenaren vanaf 2003 het hoofd moeten worden geboden.

Begin 2002 zullen wij de begroting bijsturen en bijschaven. Een van

pour nous, de toucher aux acquis sociaux. Si nécessaire, nous estimons qu'un certain déficit budgétaire peut être accepté; on pourrait éventuellement étaler la suite de la mise en œuvre de la réforme de l'impôt des personnes physiques en fonction de critères liés au niveau de revenus et de façon à générer des recettes suffisantes.

beide: ofwel zijn de economische signalen positief, en dan moet wat ons betreft het sociale bovenaan het prioriteitenlijstje staan, ofwel zijn de vooruitzichten somber en dan mag er hoe dan ook niet getornd worden aan de sociale verworvenheden. Wij achten een licht begrotingstekort aanvaardbaar. Eventueel zou de verdere hervorming van de personenbelasting op grond van criteria met betrekking tot het inkomenspeil meer gespreid kunnen worden uitgevoerd, teneinde op die manier de noodzakelijke ontvangsten binnen te halen.

02.45 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik zal proberen zeer kort te zijn. Ik heb u dat beloofd en ik zal woord houden. De sociaal-economische analyse van deze begroting heeft mijn collega Hagen Goyvaerts al gemaakt en ik ga dat verhaal niet overdoen. Ik zal mij beperken tot een korte toelichting van enkele amendementen die ik heb ingediend en die, mijns inziens, niet zonder belang zijn.

Amendement nr. 28 strekt ertoe het bedrag dat in de begroting is gereserveerd voor de repatriëring van illegalen, zeer gevoelig op te trekken. Al twee jaar trekt deze regering daarvoor slechts een peulschil uit, meer bepaald 159 miljoen frank of 3.949 euro. Mijnheer de voorzitter, met zo'n peulschil kan geen repatriëringbeleid, die naam waardig, worden gevoerd. Daarom stellen wij voor om het bedrag van 159 miljoen frank op te trekken tot 100 miljoen euro of ongeveer 4 miljard frank om een versnelde repatriëring van illegalen en afgewezen asielzoekers door te voeren. Wij zijn ervan overtuigd dat dit bedrag op termijn zeer gemakkelijk voor de staatskas zal worden teruggewonnen omdat de tienduizenden illegalen en afgewezen asielzoekers die hier rondhangen de staatskas en de samenleving veel meer kosten dan de 4 miljard waarin wij voor hun repatriëring voorzien. Wij hopen dat ons voorstel op de instemming van de Kamer zal kunnen rekenen.

Mijn tweede amendement is ook zeer actueel. Amendement nr. 29 strekt ertoe een bedrag van 25 miljoen euro of ongeveer 1 miljard frank in de begroting in te schrijven om voor onze havens versneld superscanners aan te kopen. Hiermee zouden wij vrachtwagens en containers kunnen controleren op illegale smokkelwaar zoals drugs, sigaretten en alcohol en daarnaast zouden wij illegalen kunnen opsporen. Ik herinner de Kamer eraan dat ik anderhalf jaar geleden, vlak na het Dover-drama, in de Kamer de eerste was om op de aanschaf van deze superscanners aan te dringen. Even later is de commissie voor de Binnenlandse Zaken van de Senaat naar Zeebrugge gegaan, waar de douane- en politiediensten haar van de noodzaak van die superscanners hebben overtuigd. De commissieleden hebben daarop aangedrongen in hun rapport over de mensenhandel en de heer Reynders heeft de aankoop van de scanners toen toegezegd. Ik heb ondertussen herhaaldelijk aan de

02.45 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Je souhaite commenter mes amendements qui ne sont pas sans importance.

L'amendement n° 28 tend à augmenter sensiblement le budget de rapatriement pour le porter à 4 milliards de francs. Un rapatriement accéléré des personnes en situation illégale est impossible sans les moyens financiers requis.

Par notre amendement n° 29, nous demandons qu'un milliard de francs soit dégagé pour l'achat à bref délai de super scanners qui permettraient de mieux contrôler les poids-lourds et les conteneurs. Combien de drames impliquant des personnes en situation illégale faudra-t-il encore pour que le ministre Reynders tienne sa promesse?

heer Reynders gevraagd om deze scanners aan te kopen, maar tot op de dag van vandaag – anderhalf jaar na het Dover-drama – beschikt dit land nog altijd niet over deze toestellen, met uitzondering van enkele handscanners die de rijkswacht gebruikt en waarvan De Morgen vandaag zegt dat ze niet veel meer waarde hebben dan wichelroedes.

Bijgevolg dring ik nogmaals aan om voor onze havens, meer bepaald Antwerpen, Zeebrugge en Oostende, zeker vaste scanners aan te kopen, alsook mobiele scanners om ook vrachtwagens op onze autosnelwegen te controleren.

02.46 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil gebruikmaken van de aanwezigheid van de minister van Volksgezondheid om te vragen of men er absoluut zeker van is dat de scanners die men nu zal aankopen, ook bruikbaar zijn bij het detecteren van menselijke aanwezigheid en dat er geen normen worden overschreden op het vlak van de volksgezondheid.

02.46 Yves Leterme (CD&V): Le scanner dont on envisage l'acquisition ne présente-t-il pas de risques pour la santé d'éventuels réfugiés?

02.47 Minister Magda Aelvoet: Mijnheer de voorzitter, daarop kan ik niet antwoorden. Ik zou daaromtrent informatie moeten inwinnen. Ik ben echter van mening dat het materiaal dat wordt aangekocht veilig en betrouwbaar moet zijn. De vraag is dus tweërlei: ten eerste, kan met het materiaal worden vastgesteld wat moet worden vastgesteld en ten tweede, veroorzaakt het bedoelde materiaal geen nevenwerkingen? Ik meen dat dit de essentie van uw opmerking is.

02.47 Magda Aelvoet, ministre: Je suppose que cet appareil n'occasionne pas d'effets secondaires néfastes pour les êtres humains. Je dois vérifier ce point.

02.48 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mij is ter ore gekomen dat het scannen van containers en vrachtwagens die in een douanezone komen en het scannen op bepaalde soorten goederen in andere omstandigheden en met andere afstandsregels gebeurt dan het scannen op menselijke aanwezigheid.

02.48 Yves Leterme (CD&V): Les marchandises seraient scannées de plus près que les êtres humains. De quelles garanties disposons-nous que ces scanners fonctionnent correctement et qu'ils ne produisent pas d'effets néfastes pour la santé?

Mijn vraag is of de apparatuur die de overheid zich nu aanschafft ook kan worden gebruikt voor het detecteren van eventuele menselijke aanwezigheid in containers en vrachtwagens en dit met inachtneming van de normen inzake volksgezondheid.

02.49 De voorzitter: Ik ben geen voorstander van een debat in het debat, maar ik begrijp dat het hier om een verduidelijking gaat. Ik vraag thans aan de minister te antwoorden op de vraag van de heer Tastenhoye en van de heer Leterme.

02.50 Minister Johan Vande Lanotte: Mijnheer de voorzitter, ik zal daarop bondig antwoorden. Er zijn terzake zeer weinig voorbeelden in het buitenland. Er is in Nederland een zeer grote scanner, maar in tegenstelling tot wat men denkt wordt die scanner niet ingezet om mensen op te sporen. Hij wordt uitsluitend gebruikt voor douanedoeleinden, dus om fiscale redenen. Hij wordt ook niet ingezet voor mensenhandel.

02.50 Johan Vande Lanotte, ministre: Les exemples d'utilisation de ces appareils à l'étranger sont peu nombreux. Le scanner fixe des Pays-Bas n'est utilisé que pour scanner des marchandises. C'est la raison pour laquelle nous avons décidé d'acheter un scanner mobile. Après évaluation, nous pourrions décider d'en acquérir un deuxième. Le scanner mobile peut également être utilisé pour détecter des étrangers et de la drogue. Vous demandez des garanties que je ne suis pas en

Toen het dossier werd besproken tussen de kabinetten werd daarom geopteerd voor de aankoop van de mobiele scanner, waarvan men aanneemt dat hij makkelijker kan worden ingezet én voor fiscale zaken én voor het opsporen van menselijke aanwezigheid. Er is afgesproken dat deze scanner zal worden aangekocht, omdat wij denken dat hij daarvoor effectief kan worden gebruikt. Ik herhaal dat dergelijke scanner bijna altijd wordt aangekocht voor

douanedoeleinden en niet omwille van mensenhandel.

De afspraak is dat, wanneer de eerste scanner zal zijn aangekocht, hij zal worden geëvalueerd en dat eventueel ook een tweede mobiele scanner zal worden gekocht indien hij effectief bruikbaar lijkt. Er zijn al wat testen gebeurd en wij menen dat het kan. In dat geval zou er een tweede mobiele scanner worden aangekocht in de plaats van een statische installatie.

U vraagt mij of ik er zeker van ben dat het apparaat in het kader van de bestrijding van de mensenhandel kan worden gebruikt. Ik ben daar niet zeker van maar wij hebben indicaties dat het mogelijk moet zijn. Wij baseren ons ook op testen in het buitenland. Vanzelfsprekend zal de eerste evaluatie gebeuren nadat hij een drietal maanden in gebruik is. Het is belangrijk te weten dat de overschakeling van de vaste naar de mobiele scanner gebeurde omwille van het feit dat hij zowel voor de bestrijding van de mensenhandel als voor het opsporen van drugs en andere zaken kan worden ingezet. Dat is de echte reden van de switch en dit is in het proces-verbaal opgenomen.

02.51 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn toelichting. Ik voeg eraan toe dat in Nederland en Frankrijk, waar die scanners al worden gebruikt, de praktijk heeft aangetoond dat de aankoop van deze scanners al snel gecompenseerd wordt door het feit dat de illegale smokkel van drugs, sigaretten en alcohol kan worden opgespoord. Het gaat immers om enorme bedragen die de Staat moet derven aan fiscale inkomsten. Dit zal geld opleveren voor de Staatskas. Dat daarmee ook illegalen kunnen worden opgespoord, is mooi meegenomen.

Mijnheer de minister, met dit amendement wordt in een bijkomend budget van 25 miljoen euro voorzien, dus ongeveer één miljard frank, voor de aankoop van de nodige apparatuur in de zeer nabije toekomst. Ik hoop dat het door de regering zal worden gesteund.

Ik wens er trouwens uw aandacht op te vestigen dat de scanners – de normale, klassieke scanners en de tunnelscanners die nu worden gebruikt – werken op röntgenstralen. Ik ben geen specialist terzake, maar heb onlangs in de pers gelezen dat de Amerikanen, die in de bergen van Tora Bora op zoek waren naar Bin Laden, er apparatuur gebruiken die reageert op warmte. Misschien is apparatuur die reageert op warmtestraling minder schadelijk voor de menselijke gezondheid. Dit zou best eens onderzocht worden. Zo komt men allicht ook tegemoet aan de bezorgdheid van de heer Leterme.

02.52 Minister Johan Vande Lanotte: Mijnheer de voorzitter, zeer efficiënt is die apparatuur niet gebleken. De realiteit gebiedt te zeggen dat wat men ook doet, vaste apparatuur een minpunt blijft vertonen, omdat de flexibiliteit vermindert. Het is niet zo dat men in Amsterdam of Rotterdam zomaar doorheen die scanners rijdt. Zij zijn geïnstalleerd op een terrein van acht tot tien hectaren, waar de vrachtwagens naartoe moeten rijden. Men test er ongeveer 1% van het toekomstig vrachtverkeer en er wordt nooit op de aanwezigheid van mensen getest, omdat dit hen niet interesseert. Zij hebben daarmee 1,7 miljard frank terugverdiend, wat geen immense som is. Wij hebben er op dit moment in elk geval geen weet van dat deze apparatuur niet zou mogen worden gebruikt omwille van de volksgezondheid. Wij menen dat de mobiele installaties wel degelijk

mesure de vous fournir. Nous procéderons à une évaluation après deux ou trois mois.

02.51 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Aux Pays-Bas et en France, la pratique a démontré que la détection de marchandises illégales permettait un amortissement rapide des scanners. Et tant mieux si ces appareils permettent également de mettre la main sur des clandestins. M. Leterme s'inquiète des effets des rayons X sur la santé des êtres humains. Les Américains utilisent un dispositif qui réagit au rayonnement calorifique pour rechercher Ben Laden. Ne serait-ce pas une idée à suivre?

02.52 Johan Vande Lanotte, ministre: L'équipement américain ne s'est pas avéré si efficace...

Un appareillage fixe réduit la flexibilité. Le scanner mobile néerlandais n'a pas été utilisé pour repérer des êtres humains mais je présume qu'une telle application peut être envisagée.

nuttig kunnen zijn bij het onderscheppen van mensen die in een of andere lading zijn opgesloten.

02.53 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik ben verheugd dat de minister bevoegd voor Maatschappelijke Integratie is komen opdagen, want mijn volgende amendement nr. 30 strekt ertoe om in de begroting hogere budgetten in te schrijven voor het inrichten van meer gesloten centra voor de opvang van illegalen en afgewezen asielzoekers. De heer Coveliers heeft vorig jaar in een berucht kerstinterview zwaar aangedrongen op de bouw van meer gesloten centra. Welnu, mijnheer Coveliers, wij komen graag tegemoet aan uw vraag en met ons amendement voorzien wij in de begroting in een extra bedrag van 25 miljoen euro.

Het amendement nr. 31 waarvoor ik de aandacht van de regering vraag, gaat over het personeel van de regularisatiecommissie die binnen enkele dagen haar taak beëindigt. Als ik goed ben ingelicht werken daar ongeveer driehonderd contractuelen. Deze personeelsleden hebben een grote expertise opgebouwd, op een ogenblik dat er enorme achterstanden moeten worden weggewerkt bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen, waar nog meer dan 40.000 oude dossiers voor asielaanvragen op behandeling wachten. Ik stel voor om het personeel van de regularisatiecommissie over te hevelen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen. Het personeel zou er een korte opleiding kunnen krijgen en dan kunnen worden ingezet bij het wegwerken van de enorme achterstanden. Dit is een zeer constructief voorstel. In de begroting van dit jaar was een bedrag van 5 miljoen euro of ongeveer 200 miljoen frank uitgetrokken voor het contractuele personeel van de regularisatiecommissie. Wij vragen deze 500 miljoen euro over te hevelen naar het budget van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen. Wij hopen dat dit zeer constructieve voorstel op de goedkeuring van de regering kan rekenen.

Ten slotte heb ik nog een amendement dat ertoe strekt om – en dat zal enige verbazing wekken – de koninklijke dotatie op te trekken. Mijnheer de voorzitter, u hebt bij het begin van de discussie gezegd dat u de verantwoording van mijn amendement niet ontvankelijk kon verklaren. Ik moet me natuurlijk aan uw wijsheid onderwerpen: ik heb dan ook mijn oorspronkelijke verantwoording geschrapt en vervangen door een nieuwe die wellicht wel uw goedkeuring zal wegdragen. Over teksten mag u natuurlijk oordelen, maar op het spreekgestoelte heerst nog altijd het recht op vrije meningsuiting.

Daarom licht ik nu graag toe waarom ik de dotaties voor Zijne Koninklijke Hoogheid prins Filip en voor Zijne Koninklijke Hoogheid prins Laurent, met 125 euro, zijnde 5.000 frank wil verhogen. De dotatie voor Hare Koninklijke Hoogheid prinses Astrid wens ik met 500 euro te verhogen. In de kerst- en nieuwjaarsperiode mogen de minderbedeelden onder ons immers niet worden vergeten, en zeker de kindjes niet. De koningskinderen in België komen volgens mij nauwelijks rond met de miljoenen dotatie die hun jaarlijks door het Parlement wordt verleend. De kleine prinsjes en prinsesjes mogen daar toch niet het slachtoffer van worden. Dat zou immers blijken geven van enige hardvochtigheid. Daarom stel ik dus voor om de dotatie van prins Filip met 125 euro te verhogen, zodat met dat geld een kerstcadeautje kan worden aangekocht voor de kleine Elisabeth. Ook voor de vier kinderen van prinses Astrid en aartshertog Lorenz wordt

02.53 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mon amendement n° 30 vise à inscrire au budget une augmentation des sommes prévues pour la création de centres fermés pour demandeurs d'asile. Nous prévoyons à cet effet un montant de 25 millions d'euros.

L'amendement n° 31 tend au transfert des membres du personnel de la commission de régularisation au commissariat général aux réfugiés. Après une brève formation, ces derniers pourraient rapidement contribuer à la la résorption de l'arriéré accusé par l'examen des demandes d'asile introduites de longue date. Le budget 2001 prévoit 5 millions d'euros pour le personnel de la commission de régularisation. Nous proposons de transférer cette somme au commissariat général.

Il me reste encore un amendement tendant à l'augmentation de la dotation royale, dont j'ai modifié la justification initiale qui n'avait pas l'heur de plaire au président. J'espère que ce dernier m'autorisera à prendre la parole quelques instants. Je souhaiterais octroyer aux princes et aux princesses un montant complémentaire de 5.000 francs. Cette somme devrait permettre à ces défavorisés d'offrir, en cette période de Noël, un cadeau à leurs enfants, ce que la dotation annuelle de plusieurs millions de francs que leur octroie la Chambre ne leur permet manifestement pas de faire.

telkens 125 euro meer ingeschreven, zodat de dotatie van prinses Astrid in totaal met 500 euro stijgt. Tot slot, aangezien de Kamer van volksvertegenwoordigers “van wanten” moet weten en dus “clement” dient te zijn, wordt er ook voor prins Laurent een extra bedrag van 125 euro uitgetrokken, bovenop de 282.000 euro die wij hem dit jaar hebben toegekend. Hij zal dat bedrag te gelegener tijd wel op de gepaste manier weten te benutten.

02.54 De voorzitter: Mijnheer Tastenhoye, ik stel vast dat u meteen uw amendementen hebt verdedigd.

Het is juist dat vanop het spreekgestoelte alles mag worden gezegd, en soms gebeurt dat ook.

02.55 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer en mevrouw de vice-eerste minister, ik maak van uw aanwezigheid gebruik om een misverstand uit te klaren dat leeft bij honderden boeren. U zult zich herinneren dat alvast de blauwe en groene component van de coalitie mee aan de macht zijn gekomen op de kap van heel wat economisch, menselijk en sociaal leed, nadat er paniek was gezaaid rond wat nu de dioxinecrisis wordt genoemd.

In het verlengde van de machtsovername zijn er onder andere aan de landbouwers, inzonderheid de veeboeren, beloftes gedaan over de vergoeding van de economische schade in het algemeen en de concrete schade door de afslachting van hun dieren op bevel van de overheid als gevolg van de dioxinecrisis.

Hier in het halfrond hebben de eerste minister, toenmalig regeringscommissaris Willockx en toenmalige minister van Landbouw Gabriëls plechtig beloofd dat de schade voor de sector, inzonderheid de veeboeren, volledig zou worden vergoed, terecht trouwens. Daar was de schade inbegrepen die de boeren hadden geleden door de afslachting van hun dieren op bevel van de overheid. Herhaaldelijk hebben de toenmalige regeringscommissaris en de minister van Landbouw, niet van de minsten, een volledige schadevergoeding gegarandeerd. Op onze vraag of inderdaad de schade wel voor 100% zou worden vergoed, kwam steeds heel duidelijk een bevestigend antwoord.

Op een bepaald moment werd 80% uitgekeerd. Dat was bij wijze van spreken een voorschot op het totale bedrag van de schadevergoeding. Er is toen wat animo ontstaan onder de landbouwers omdat de resterende 20% uitbleef. Een hele tijd lang bleef daarover verwarring bestaan. Onder andere collega Trees Pieters heeft de bevoegde minister van Landbouw herhaaldelijk gevraagd waar de resterende 20% bleef en het antwoord luidde steeds dat alles in orde zou komen.

Dat duurde tot vorige zomer toen het bericht kwam dat de regering eigenlijk niet meer van plan was om die laatste 20% te vergoeden. Blijkbaar is het dossier op een bepaald moment aan de Ministerraad voorgelegd en is er overeengekomen om geen beslissing ten gunste van de veeboeren te nemen. Dat gaf aanleiding tot commotie. Ook voormalig regeringscommissaris Willockx en minister Gabriëls betoonden zich ten zeerste verontwaardigd. Zij vonden dat de regering haar beloftes brak en haar toezegging niet respecteerde. Inmiddels zijn wij dat in de nieuwe politieke cultuur wat gewend

02.54 Le président: Votre intervention constitue une preuve de plus que la liberté d'expression à la tribune de notre Assemblée est bien réelle.

02.55 Yves Leterme (CD&V): Des centaines d'agriculteurs estiment que les engagements spectaculaires contractés par le gouvernement en ce qui concerne l'indemnisation complète des conséquences financières de la crise de la dioxine devraient être respectés. Les indemnités versées ne couvrent que quatre-vingts pour cent des dommages subis par les agriculteurs. En ce qui concerne les vingt pour cent restants, il est apparu clairement l'été dernier qu'ils ne seraient jamais versés. Ce constat a suscité un vif émoi. Que la nouvelle culture politique équivaut au non-respect des engagements contractés ne constitue guère une surprise à nos yeux. Mais le ministre de l'Agriculture de l'époque, M. Gabriëls, et le commissaire du gouvernement, M. Willockx, ont exprimé leur indignation et parlé de rupture de promesse. Des mauvaises langues prétendent aujourd'hui que les ministres Vande Lanotte et Aelvoet refuseraient délibérément de verser les montants qui restent dus. Je demande que la situation soit clarifiée: les vingt pour cent restants seront-ils ou non versés aux agriculteurs?

geraakt. In ieder geval, de heren Willockx en Gabriels onderstreepten dat zo'n handelwijze niet correct was, zelfs schandalig was en dat de laatste 20% vergoed moest worden. Ik zal het woordgebruik van Willockx niet herhalen, maar het ging vrij ver. Het kabinet van minister Aelvoet liet dan weer een andere klok horen.

Kortom, er heerst heel wat verwarring. Uiteindelijk is daar blijkbaar nog niets van aan. Volgens het ministerie van Landbouw waarvan collega Trees Pieters geregeld de aandacht vestigt op het dossier, is er goed nieuws op komst. Kwatongen, zo noem ik ze voorlopig, beweren evenwel dat de vice-eerste ministers Vande Lanotte en Aelvoet – daarom maak ik van hun aanwezigheid gebruik om mijn vragen in dat verband te stellen - heel bewust weigeren om hun goedkeuring te geven aan de uitbetaling van die laatste schijf van 20% schadevergoeding. Nochtans hebben de boeren er recht op en het was hen ook formeel beloofd. Ik grijp de bespreking van de begroting voor 2002 aan om vóór het einde van 2001 hierin duidelijkheid voor de boeren te kunnen brengen. Komt er nog wat van of komt er niets meer van?

02.56 De voorzitter: Dat lijkt mij een normale vraag.

02.57 Minister Johan Vande Lanotte: Mijnheer Leterme, de regering heeft terzake inderdaad beslist. Op een bepaald moment is er voorgesteld om de schadevergoeding ten belope van 80% op te trekken tot een schadevergoeding a rata van 100%. Dat voorstel werd niet goedgekeurd door de regering. Het is dus geen beslissing van de ene of de andere minister. De regering heeft beslist dat niet te doen.

Volgens de oorspronkelijke regeling was er 100% schadevergoeding voor de slachting van zeugen, die van groot belang zijn voor een veeboer, maar niet voor andere dieren. Van in het begin is er steeds gezegd dat 80% van de schade zou worden vergoed. Daar werd steeds aan toegevoegd dat die regeling niet zou worden uitgebreid. De redenering was dat, als beslist werd om 100% van de economische schade, wat daar ook de oorzaak van is, te vergoeden, dat als een precedent kon worden gebruikt. Op die manier zou de overheid telkens iemand economische schade lijdt waarvoor hij niet verantwoordelijk is en ook de overheid niet trouwens, een schadevergoeding ten belope van 100% moeten betalen.

De regering heeft zich aan dat principe gehouden. Er zijn twee categorieën van mensen slachtoffer van deze maatregel geworden, enerzijds, de landbouwers zelf en, anderzijds, de leveranciers.

Voor de landbouwers is de impact niet zo groot, omdat zij na de dioxinecrisis al een jaar hebben gekend waarin de prijzen vrij behoorlijk waren, al horen we dat zelden door iemand zeggen. Ik misgun hun dat uiteraard niet, maar u zegt altijd dat we zeer zuinig en streng moeten zijn. Als dus het ene jaar slecht was en het andere goed, dan menen wij dat het slechte jaar niet voor 100% moet worden vergoed. Onze beslissing is dus rechtvaardig.

Een kleinere groep die het evenwel moeilijker heeft, is die van de leveranciers. Zij leveren enkel goederen en hebben zelf geen dieren, zodat zij niet een zelfde goed jaar hebben kunnen genieten. Ook zij zijn door de firma Verkest in de problemen gebracht en ondervinden daar nog steeds de moeilijkheden van. Aan hen hebben wij beloofd

02.57 Johan Vande Lanotte, ministre: Le gouvernement a décidé de rejeter la proposition visant à indemniser chacun à 100%. D'emblée, il a été clairement stipulé qu'une indemnisation à 100% ne serait accordée que pour les truies. La justification de cette décision est qu'à chaque dommage pour lequel la personne en question n'est pas responsable, l'indemnisation devrait être de 100%. Il serait déraisonnable que les pouvoirs publics aient à indemniser intégralement les dommages chaque fois que l'année aura été mauvaise. L'indemnisation ne sera pas non plus totale pour les fournisseurs.

Je puis m'imaginer que cette mesure posera des problèmes à certains mais elle me paraît équitable.

80% te betalen. Ik kan niet tegenspreken dat dit voor sommige mensen een probleem is, maar wij hebben nu eenmaal een principe aangenomen. Ik meen dat deze maatregel rechtvaardig is.

02.58 Trees Pieters (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wat u nu vertelt, verbaast mij in hoge mate. Wij hebben zowel de regeringscommissarissen als de vorige en de nieuwe minister van Landbouw gevraagd naar de stand van zaken in het dossier van de schadevergoeding van 100%. Hun antwoord was altijd positief. Naar aanleiding van de begroting en de beleidsnota voor Landbouw hebben we de minister er opnieuw naar gevraagd. Ik citeer uit het voorlopig verslag: "Wat de uitbetaling van de resterende 20% van de schadevergoeding ten gevolge van de dioxinecrisis aangaat, zijn de besprekingen met het kabinet voor Begroting aan de gang". Men kan hier op geen enkele manier uit afleiden dat er een beslissing is genomen.

Wanneer u dit een verstandige beslissing noemt, mijnheer de minister, krijg ik echt maagkrampen. In de eerste plaats was het een valse crisis, die door bepaalde mensen uit de meerderheid is uitgelokt. Er is een dioxinewet tot stand gekomen...

02.59 Minister Johan Vande Lanotte: U bent blijkbaar al vergeten dat uw partij toen ook deel uitmaakte van die meerderheid!

02.60 Trees Pieters (CD&V): Neen, neen, ik heb het over de nieuwe meerderheid. Ik beklemtoon dat dit een valse crisis was, waar de boeren zeer hard onder hebben geleden. Voortdurend werd hen beloofd dat hun economische schade volledig zou worden vergoed, maar dat blijkt nu anders en u noemt dat zelfs een verstandige beslissing! Dit is niet rechtvaardig, te meer daar de huidige minister van Landbouw veertien dagen geleden nog een antwoord gaf dat alle mogelijkheden voor een volledige vergoeding openliet.

02.61 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de waarheid kwetst. Het is belangrijk voor de lezer van het Integraal Verslag dat hij weet dat op dit ogenblik de banken van de VLD-fractie helemaal leeg zijn. Er waren periodes dat leden van de VLD plezier maakten op de kap van het leed van de boeren en bij hen rondgingen met beloften om stemmen te ronselen voor de verkiezing van 1999. Nu het erop aankomt woord te houden en die mensen te geven wat hen toekomt, is hier geen enkele VLD-volksvertegenwoordiger te zien.

Dit is niet anders dan een gebroken woord en ik kan u zeggen, mijnheer Vande Lanotte en mevrouw Aelvoet, dat u hen, die u nu onrecht aandoet, nog op uw weg zult tegenkomen.

02.62 Minister Johan Vande Lanotte: Ik heb de gewoonte om te antwoorden telkens men mij iets vraagt. Ik woon in een regio waar veel zulke mensen wonen. Zij hebben mij gevraagd of er nog een kans was op 100%. Ik heb hen geantwoord dat het niet zo was. De regering heeft hieromtrent tweemaal beslist, eenmaal in 1999 en eenmaal in 2001. Zo zal het ook blijven, omdat wij vinden dat het een moeilijke maar rechtvaardige beslissing is. Het is gemakkelijk om te zeggen dat alles moet worden vergoed. Dat kan iedereen zeggen. De regering heeft tweemaal duidelijk beslist en wij kunnen daar niet op terugkomen, dat is de realiteit. Ik heb dit ook aan de mensen van de landbouwsector uitgelegd en zij beseffen dit zeer goed. Ik weet ook

02.58 Trees Pieters (CD&V): Je m'étonne de la réponse du ministre. Bien que plusieurs questions aient été posées au ministre de l'Agriculture de l'époque, M. Gabriëls, il a toujours été répondu formellement que le dommage économique subi serait intégralement remboursé. Le ministre déclare à présent avoir pris une décision équitable mais je ne partage pas son point de vue.

02.61 Yves Leterme (CD&V): Le groupe VLD est actuellement le grand absent de la séance. Lors des élections de 1999, il avait multiplié les promesses aux agriculteurs. Que reste-t-il de ces propos au moment de passer à l'acte? Le VLD renie ses engagements. Le ministre retrouvera un jour sur son chemin les personnes qu'il lèse aujourd'hui.

02.62 Johan Vande Lanotte, ministre: J'ai toujours fait preuve d'honnêteté envers les agriculteurs. Le gouvernement a pris une décision difficile mais équitable. Depuis l'entame du débat, le CD&V nous reproche notre prodigalité mais nous demande à présent de dégager davantage de moyens au bénéfice d'un seul groupe.

dat er dan met de vinger wordt gewezen naar Begroting. Ik heb daar geen problemen mee. Mijn verantwoordelijkheid is om de nodige uitgaven te doen en onnodige uitgaven te vermijden. Ik stel vast dat u de hele dag hebt gezegd dat de regering te veel geld uitgeeft. Ik stel ook vast dat, wanneer de mensen vragen om iets extra te doen, u dan vlug op de kar springt om electorale redenen.

02.63 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het gaat hier niet om electorale redenen. Het gaat hier om een gebroken belofte. Die mensen hebben recht op dat geld; er is een openstaande schuld tegenover hen. Ik heb dan nog meer respect voor uw houding, mijnheer de minister, en voor die van collega Aelvoet, omdat u hier ten minste bent en de waarheid vertelt. Nu blijkt dat én de regeringscommissaris én de toenmalige minister van Landbouw én blijkbaar ook de huidige minister van Landbouw – dit kunnen we afleiden uit wat mevrouw Pieters net zegde –, die boeren en kwekers een leugen hebben voorgehouden. Dit vind ik ronduit schandalig.

02.63 Yves Leterme (CD&V): Le gouvernement a manqué à sa promesse! Je respecte néanmoins le ministre du Budget qui a, au moins, le courage de fournir une réponse honnête. On ne peut pas en dire autant des ministres de l'Agriculture et de la Santé publique.

02.64 De voorzitter: De algemene bespreking is gesloten.
La discussion générale est close.

Hierbij sluit ik de middagzitting. Over enkele minuten vatten wij de avondvergadering aan. Minister Michel, die vaak afwezig is, wacht reeds drie uren in de koffiekamer en wij zullen dan ook snel met zijn departement beginnen. Ik heb mevrouw Pieters beloofd ook Landbouw te bespreken. (...) Vermits u niet meer dan 10 minuten nodig hebt, mevrouw Pieters, zal ik u als eerste het woord geven en daarna zullen we Buitenlandse Zaken bespreken.

De vergadering is gesloten.
La séance est levée.

De vergadering wordt gesloten om 18.38 uur. Volgende vergadering dinsdag 18 december 2001 om 18.45 uur.

La séance est levée à 18.38 heures. Prochaine séance le mardi 18 décembre 2001 à 18.45 heures.

BIJLAGE**ANNEXE****PLENUMVERGADERING****SÉANCE PLÉNIÈRE****DINSDAG 18 DECEMBER 2001****MARDI 18 DÉCEMBRE 2001****MEDEDELINGEN****COMMUNICATIONS****COMMISSIES****COMMISSIONS**

Verslagen

Rapports

Volgende verslagen werden ingediend:

namens de commissie voor de Financiën en de Begroting,

- door de heer Jef Tavernier, over:

. de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 (nr. 1447/4);

. het ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 (nr. 1448/38);

. het wetsontwerp houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2001 (nr. 1524/2);

Namens de commissie voor de Sociale Zaken,

- door de heer Paul Timmermans, over het wetsontwerp tot wijziging, wat de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling betreft, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten (nr. 1439/2);

namens de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt,

- door de heer Tony Smets, over het wetsontwerp tot wijziging van artikel 24 van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, met betrekking tot de verklaring over de asbestemming (overgezonden door de Senaat) (nr. 1444/3);

Namens de commissie voor de Landsverdediging,

- door de heer Stef Goris, over het wetsvoorstel van de heer André Schellens c.s. betreffende het vrijwillig in disponibiteit stellen van bepaalde militairen in dienst bij de Belgische krijgsmacht in de Bondsrepubliek Duitsland (nr. 1386/4);

- door mevrouw Mirella Minne, over het wetsontwerp houdende vierde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2001 (nr. 1551/2);

namens de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing,

Les rapports suivants ont été déposés:

au nom de la commission des Finances et du Budget,

- par M. Jef Tavernier, sur:

. le Budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 2002 (n° 1447/4);

. le projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2002 (n° 1448/38);

. le projet de loi contenant le deuxième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2001 (n° 1524/2);

au nom de la commission des Affaires sociales,

- par M. Paul Timmermans, sur le projet de loi modifiant la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail en ce qui concerne la déclaration immédiate de l'emploi (n° 1439/2);

au nom de la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique,

- par M. Tony Smets, sur le projet de loi modifiant l'article 24 de la loi du 20 juillet 1971 sur les funérailles et sépultures, en ce qui concerne la déclaration de destination des cendres (transmis par le Sénat) (n° 1444/3);

au nom de la commission de la Défense nationale,

- par M. Stef Goris, sur la proposition de loi de M. André Schellens et consorts relative à la mise en disponibilité volontaire de certains militaires en service aux forces belges en République fédérale d'Allemagne (n° 1386/4);

- par Mme Mirella Minne, sur le projet de loi contenant le quatrième ajustement du budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2001 (n° 1551/2);

au nom de la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société,

- door mevrouw Anne-Mie Descheemaeker, over het wetsvoorstel van de heren Jan Peeters en Jean-Marc Delizée, de dames Maggie De Block en Pierrette Cahay-André en de heer Joos Wauters tot invoering van de kosteloze geneeskundige verzorging van alle oud-strijders en oorlogsslachtoffers die een periode van erkenning genieten van in totaliteit tenminste één jaar in één of meerdere statuten van nationale erkentelijkheid (nr. 1192/3);

namens de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven,

- door mevrouw Marie-Thérèse Coenen, over:

. het voorstel van de heren Daniel Bacquelaine, Hugo Coveliers, Claude Eerdeken, mevrouw Muriel Gerken, de heren Raymond Langendries, Yves Leterme, Jef Tavernier, Dirk Van der Maelen en Karel Van Hoorebeke tot instelling van een parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek van de omstandigheden die hebben geleid tot het faillissement van Sabena, de bepaling van de eventuele verantwoordelijkheden en de formulering van aanbevelingen voor de toekomst (nr. 1514/2);

. het voorstel van de heren Gerolf Annemans, Francis Van den Eynde, Jan Mortelmans, Filip De Man, Bart Laeremans, Hagen Goyvaerts en Luc Sevenhans tot oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie over de werking van de beheersstructuren van Sabena en de besteding van het in Sabena gedurende de periode 1975-2001 geïnvesteerde overheidsgeld met het oog op de vaststelling van de verantwoordelijkheid van de opeenvolgende Belgische regeringen voor de mogelijke disfuncties (nr. 1491/2);

. het voorstel van de heer Karel Van Hoorebeke tot instelling van een parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek naar de oorzaken voor het falend beleid in het overheidsbedrijf Sabena (nr. 1493/2);

. het voorstel van de heer Raymond Langendries, mevrouw Joëlle Milquet en de heren Yves Leterme en Servais Verherstraeten tot instelling van een parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek van de omstandigheden die hebben geleid tot het faillissement van Sabena, de bepaling van de eventuele verantwoordelijkheden en de formulering van aanbevelingen voor de toekomst (nr. 1494/2);

- par Mme Anne-Mie Descheemaeker, sur la proposition de loi de MM. Jan Peeters et Jean-Marc Delizée, Mmes Maggie De Block et Pierrette Cahay-André et M. Joos Wauters instaurant la gratuité des soins de santé pour tous les anciens combattants et victimes de guerre qui comptent une période de reconnaissance totale d'au moins un an dans un ou plusieurs des statuts de reconnaissance nationale (n° 1192/3);

au nom de la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques,

- par Mme Marie-Thérèse Coenen, sur:

. la proposition de MM. Daniel Bacquelaine, Hugo Coveliers, Claude Eerdeken, Mme Muriel Gerken, MM. Raymond Langendries, Yves Leterme, Jef Tavernier, Dirk Van der Maelen et Karel Van Hoorebeke visant à instituer une commission d'enquête parlementaire chargée d'examiner les circonstances qui ont conduit à la mise en faillite de la Sabena, de déterminer les éventuelles responsabilités et de formuler des recommandations pour l'avenir (n° 1514/2);

. la proposition de MM. Gerolf Annemans, Francis Van den Eynde, Jan Mortelmans, Filip De Man, Bart Laeremans, Hagen Goyvaerts et Luc Sevenhans visant à instituer une commission d'enquête parlementaire sur le fonctionnement des structures gestionnaires de la Sabena et sur l'attribution des moyens financiers investis par l'Etat durant la période 1975-2001, visant la détermination de la responsabilité des gouvernements belges successifs pour d'éventuels dysfonctionnements (n° 1491/2);

. la proposition de M. Karel Van Hoorebeke visant à instituer une commission d'enquête parlementaire chargée de rechercher les causes de la mauvaise gestion de l'entreprise publique Sabena (n° 1493/2);

. la proposition de M. Raymond Langendries, Mme Joëlle Milquet et MM. Yves Leterme et Servais Verherstraeten visant à instaurer une commission d'enquête parlementaire chargée d'examiner les circonstances qui ont conduit à la mise en faillite de la Sabena, de déterminer les éventuelles responsabilités et de formuler des recommandations pour l'avenir (n° 1494/2);

. het voorstel van mevrouw Marie-Thérèse Coenen en de heer Lode Vanoost tot instelling van een parlementaire onderzoekscommissie belast met het onderzoek naar de oorzaken van en de verantwoordelijkheden in het mislukken van de internationale alliantiepogingen en in het faillissement van de Belgische naamloze vennootschap tot exploitatie van het luchtverkeer (Sabena) (nr. 1506/2).

REGERING

Algemene uitgavenbegroting 2001

In uitvoering van artikel 15, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie, bij brieven van 14 december 2001, drie lijsten over met herverdelingen van basisallocaties betreffende het ministerie van Landbouw en Middenstand.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

REKENHOF

Opmerkingen

Bij brief van 12 december 2001 deelt het Rekenhof mede dat het een afschrift heeft ontvangen van de beraadslaging nr. 3185 die de Ministerraad op 30 november 2001 heeft genomen en waarbij machtiging wordt verleend tot het vastleggen, het ordonnanceren en het betalen van uitgaven ten belope van een bedrag van 296.430.000 BEF, bestemd voor het beleid in de strijd tegen het bioterrorisme en het chemisch terrorisme, boven de kredieten geopend in de aangepaste algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2001, voor het nieuwe programma 26.62.0 luidend "Plan bioterrorisme – chemisch terrorisme".

Zijn College heeft, wat de aanwending betreft van de procedure voorzien in artikel 44 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, in het onderhavige geval geen opmerkingen te formuleren.

Ter kennisgeving

Boeken van opmerkingen

Bij brief van 12 december 2001 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof, in uitvoering van artikel 180 van de Grondwet, het deel IIA (bijvoegsel) van het 153e boek van opmerkingen over.

GOUVERNEMENT

Budget général des dépenses 2001

En exécution de l'article 15, 2ème alinéa, des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale transmet, par lettres du 14 décembre 2001, trois bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le ministère de l'Agriculture et des Classes moyennes.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

COUR DES COMPTES

Observations

Par lettre du 12 décembre 2001, la Cour des comptes fait connaître qu'elle a reçu copie de la délibération n° 3185 du Conseil des ministres du 30 novembre 2001 autorisant l'engagement, l'ordonnancement et le paiement de dépenses pour un montant de 296.430.000 francs, destinés à la politique de lutte contre le bioterrorisme et le chimioterrorisme, au-delà des crédits ouverts au budget général des dépenses ajusté de l'année budgétaire 2001, pour le programme nouveau 26.62.0 libellé "plan bioterrorisme – chimioterrorisme".

Son Collège n'a pas de remarque à formuler concernant le respect, par cette délibération, des conditions prévues à l'article 44 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat.

Pour information

Cahiers d'observations

Par lettre du 12 décembre 2001, le premier président de la Cour des comptes transmet, en exécution de l'article 180 de la Constitution, le fascicule IIA (complément) de son 153ème cahier d'observations.

Ingediend ter griffie en in de bibliotheek en verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Dépôt au greffe et à la bibliothèque et renvoi à la commission des Finances et du Budget

Bij brief van 12 december 2001 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof, in uitvoering van artikel 180 van de Grondwet, het deel IIA van het 155e boek van opmerkingen over.

Ingediend ter griffie en in de bibliotheek en verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Par lettre du 12 décembre 2001, le premier président de la Cour des comptes transmet, en exécution de l'article 180 de la Constitution, le fascicule IIA de son 155ème cahier d'observations.

Dépôt au greffe et à la bibliothèque et renvoi à la commission des Finances et du Budget